

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

புத்தகம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

முத்தாகள்பாடிய முன்னுதாமே
இத்தலந்தன்னி விருபிறப்பாளா
முத்தமிழகவிஞர் முடிவணங்கிடவே
சொறபரப்பிரம சொரூபனைக்காட்டிம்
பூரணனந்தோ தயமாமநாலே
காரணக்கடவுள் கவினுறுதாளே
பன்னுறுமின்னாரசு ஈர்வைபட்டி
பொன்னிலமடவார் புனனசைந்தோரா
சொன்னயங்கு, கு சொலலுவனொன்றே
நன்னயநறமமிழ நாவலாவேதியா
மற்றவர்தம்மால் டாளாதெனறான
சத்தியஞ்செய்தோ நன்னலகறத்தோடு
வடவனாகுவடமின மறைநதனொன்றும்
புடவியிலெயமாற புகலொணாதமணி

தஞ்சை,

வெங்கடாசல பண்டிதரவர்கள்

குமாருட

வைரக்கண்வேலாபுதப்புவரவர்களுகு
இளவலும் ஆகிய

அருட்கவி பாலகுமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள்,

இயற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பொன்னவிசலசப பொகுட்டாதனத்திருந்
திந்நிலமாதி யெவவுலகும்படைத்
திலகயனமுராரி ஷிநதிரனசெவவேள்
தலைகபாநநபா சாங்குகன விண்ணோர்
எண்ணருமுநிவ ரியாவருமறியாப்
பண்ணவன்கைலைப் பருப்பதமூத்தி

சிறப்புப் பாயிரம்.

இனிதபாகத்தம ரிறைவிமெய்யுய்ம
கொடைப்பாலளிக்கக் குடித்துவளிவருளை
சிவபெருமானைச் செய்யுளாற்பாடி
நவம்பலவியற்று நலங்கிளர்பிள்ளை
சம்பந்தமூர்த்தியின் நண்ணருள்பெற்ற
விம்பந்திகமொழி வில்லுடுக்கத்தை
அருளியகண்ணுடை யவள்ளிலன்னுங்
ஞாவராலடிமை கொளப்படுமென்பன்
தேனார்சோலைச் சென்னைக்கடுத்து
தானாப்பிறங்கு சைலத்தூரன்
மாலரங்கைய வள்ளன்மாதவத்
தாலிங்குதித்த சால்புடைத்தக்கோன்
ஆங்கொருநாட்டம் ஆசான் பண்பாய்ச்
சாங்குசித்தனெனத் தருமபிதானன்
நனிசிவலிங்க நாயனானலீங்
கினிதுடனிசைககு மியற்பெயராளன்
புழுக்கொடுகுளவிப் புறப்புபோற்றுறவுக்
கிழுக்குடையோர்மீ திரங்கிபட்டணத்தார்
பத்திரகிரியார் பகர்தக்கணத்தில்
சத்தியசொருபித் தாயுமானவர்
முதலியமுதியோர் மொழிநூலனைத்தும்
நுதற்பொருளுய நுகலினன்ன லூல்
ஆரணந்த வமுதைத்துப்பும
பூரணந்தோ தயபொற்றசும்பாம்
அன்னதுவிளங்க வவதாரிகையும்
மன்சிற்சில்லுழி வாய்ப்பக்கருத்தும்
சொல்லும்பொருளுந் தொடர்வுறத்தவளைப்
புல்லுமபாய்த்தாயப் புகுபார்வையிட்டனன்
தேங்கார்தஞ்சைத் திருஅழகப்ப
வேங்கடாசல வேளருண்மைந்தன்
நாஅல்சட்டாவ தானிவைரக்கண்
வேலாபுத்ப்பேர் வியன்றமிழ்ப்புலவன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

பாயிரம்.

முத்தாகள்

இத்தலலோர் திடுக்கத்துதவு

ஸ்ரீராம சாமிக்குரிசில்

வப்புதல்வ னளிகுணமேரு

ஷ்ட்ணனாங் கவினுநாமன்

க்குமெளிதிற்பலன் தருமபாறாறு

சிலைப்பிரசினிலச் சிட்டனன்மாதோ.

இந்நூலாசிரியரது பிரதமாணக்காரகிய

மு. முன்காம்பு அவர்களால்

இயற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

வேதாசிரியர் பொருள் விளங்கவேயுதிதது

சாதனக்குறியுடைய றண்ணருட்பொருள்கி

புதபெளதிகப் பொருளைக்களைத்து

காதலாய்வினற கடையன்முன்னான
நாதனேவந்து நவின்றனன்மிகக

வாதொருகுதும் வகையறியோன்சிறு

போதனுநடுங்கிப் புனிதனைப்பணிய

பாதமேலஞ்ஞடிப் பாப்பொருள்விளக்கி

சாதபறசாதமே சதூமறைமுடிவில்

போதமதொழிபாப்பொருண்மொழியொன்றினைக்
காதினிலோதக கரைநீனாநந்தமாய

யோதியமொழியே யுலகெலாம்பரவ

பேதித்தமாயையும பிரமமேதானாய்

சோதித்தொம்மசியிற் றுலங்கினனசுடரோ

ஆகியுமினறி யந்தமுமின்றிய

ஐதிபூரணமா யமைசிவலிங்கமால

பூரணந்தோதயமெனு நூலால்

நீரணிக்கடவுள் நிர்த்தமுமெளிதிற்ப

கண்டுதன்னின்பக் காக்கிபெற்றுய்ம்

தெண்டமிழ்ச்செய்யுள் செப்புமல்வருளை

சித்தியம்பிரியா நினவிநுள்சாங்கு

சித்தனை யென்றுஞ் சிந்தைசெய்வேனே.

இலவம .

கலிவிருத்தம்.

வேதமுடிவில் விளங்கிய பொருளைச்

சாதனைசெய்வோர் தமநகருள்செய்ய

போதவொழிவாம பூரணோதயம

காதலாய்க் கொள்வோர்கருத்துள்ளோர்வரே.

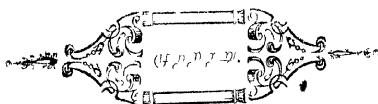
இலவம .

சூரியனுதயமாகிச் செழுங்கதிர் வீசுமா போற

பூரணவுதயமான புதைப்பொருடனைக் கண்டால்

* நீரியேவினையிரண்டு நிறைசமமாகிஞான

மேருவிலருளாநதவீட்டினில் வாழ்வர்தாமே.

MAHAMANDALAYAM,
Dr. U. V. SWAMINATHAN, (B.K.S.)
TIRUVANMIYUR, MADRAS-41

அவைபாடக்கம்.

திருவருநாயான்மறைநத சின்மயத்துண்

தேவிய நன்வாய்மலர்நத சீகைமார்க்கம்

அருளுருவாயஸ்டசித்துய பெற்றசித்தர்

அம்பலத்தினின்றசிவன அடியார் பத்தர்

கருவறிந்தோர்குருவினது கடாஷம்பெற்றோர்

கணிதமின்றிநூற்றெளிந்தோர் கவிஞாபகதாள

இருளறுப்போர்புதலெவரும் மிதனையேறப

ரென்றருளுண்மறைநததனை யிறைஞ்சிவிறபாம்.

சிவமயம்.

பூரண நந்தோதயம்.

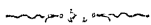

க ப ப ப,

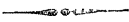
எண்ணீர்க்குநிநெடி ஸி அசிரியவிநிதம்.

வேத பஞ்சலாக்ஷண சித்தாயநி ஸ்ரீ
 பிளவிந்நுபபயனாகு மொளேனான
 சாதனமேசெயவிததோன ருயேயானே
 மநகை தருவருணமப ப தானேயானே
 பூதபிதநக்ளொந தானேயானி
 பூரணமாவநந்த செழுமபுநிதமோன
 நாதகரி பகவனா சாததோனா
 னுற னாததகரணமல வரந காளுங்காபபாம

(க)

நீ ஸ்ரீலாக்ஷியா இ பஞ்சலாக்ஷண சித்தாயநி ஸ்ரீ - சாவமுந்தானே
 யாயவொப்பந பிரமமென்னுங் கணபதியை விழிப்பட்டு அப்பிர
 மகதி ஸ்ரீ - தபாடாகுஞ் சபபிரமணியை யுநமஸ்கரித்து அவ்
 வேக பிரமதகினை விருவருளை புணர்ந்து அது மயமா விளங்குஞ்
 சிவன முதநாகளது பாதமலங்காரையே இத்தூறகூக காபபுடை
 மையோரப நி மலஸ்கரித்தன லொனககாணா.

இனி நிரதிகாரந்த சொஸ்பாதுபவாயக்கியாகிய இந்நூ
 லாசிரியா தாம் அநுபவிக்கும் பேரறைத் தமமுறுநர்களும பெ
 றறுயதம் பாலதாய விருப்பினா விருவருள் சுரந்தியறறு மிந்துவி
 னது பெயரினை தென்கு குழிககினறா.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்,

குளகம்.

பததுசிறுவயதினள விறந்தசாதரம்
 பாரத்துபதினமுனைளவிற் பதினெண்போகள
 சித்ததிதபோதமெலாந தேடியாயந்து
 தெளிந்துபதினாறளவின மனுய்ச்சியான
 சுததமுதுபபனுவலபல விருபானுள்ளே
 தோய்ந்துதளளி தத்துவதுடபரயோகபரமம்
 உற்றவிடமயாங்கெனவே தேடிததேடி
 யுளமயாந்துதலைமேலுந்ததனடி.

பித்தனைப்போலிருந்தன ஸ்யோபேதாபேதப
 பிரமிபபை யோகணத்திற பிரிபுநாதன
 சித்தானதினஒழிவி லொடுக்கஞ்சொல்லுந
 திருஞானசம்பந்தா மரபிலவந்த
 கத்தனைகண் ணுடைய வளளலேநிவ
 கைகாட்டிகணணிமைபோற சாததுஆண்டு
 நித்தியமுமிடையிடா நூதுந்துமபி
 நெறியைப்போ லென்றையு நிதித்திபாசகி.

சத்தியுடனபரமசிவந் தானேயாநி
 சாதனத்தினாகுறியுடனே தவியனேறகு
 முத்தானதிக்கையது மகஸ்யார்த்தத்தான
 மொழிந்தாரேமுபபதுககுண முடிந்தபின்னா
 பத்தானபததுவயதுளளா ளாததாள
 பாற்கடலையுண்டனேர பரமஞான
 விததாமபூரணந்தோ தயப்பேர்கொண்ட
 வேதாந்தநூலெளிதின விதித்தேனமனே.

மேற்கூறிய குளகச்செய்யுளையொட்டிய சுருதி, குரு, சுக
 பவம, என்பவற்றைச் சிறு விரிவுந் கத்தியருபட
 யாவர்க்கும பயன்படும பாலதாய்த் திருவாய
 மலாந்குருள்கின்றா.

அனுபவச்சுருக்கம்.

பூராணத்தஸ்வரூபமே. உதயமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமியே ளடியார்களிலெந்ருவராய் ஒழிவிலொடுக்கமென்னு மெய்ஞான நூலருளிய கண்ணுடையவள்ளல என்னுந்திருவபிதான ங்கொண்ட எனதுண்மை ஞானாசிரியரது மகிமையைச் சொல்லப் புகுவேனாகிற் பெருகும் என்கினும் எனதுபாவத்திற் சிறியவோர் துட்பத்தைமாதிரிஞ் சொல்லவேண்டிய ஆவசியகமாதலாற் சொல்லுகின்றேன.

ஒருவனை யமன் பதைப்புற உயிராப்பிடிப்பது போலும் ஒருபெரும்பூதம் ஒருவனைப்பிடித் தாட்டுவதுபோலும் யான் என தறிவின கூர்மையால் அளவிறந்த நூல்களிற்பழகி என்போற் பேரறிஞருலகுளிலலை யென்றும் யானாயுமதித்தலின்றி திரியும் எனனை-எனது-உஉ-வயதிற் கவர்ந்துகொண்டு மனம்-புத்தி-சித் தம் அகங்காரம்-ஆகிய-நானாகனையும் பேரறிவென்னுங் காலதண் டத்தினுற் றண்டித்தடக்கல எனப்பலதூலகளிற் சொல்லியபடியே என்னை அக்கினியாற்றின மேலாகிய மயிர்ப்பாலத்தின்மீது ஒரு காலில நிற்கவைத்து அனேகசனனங்கடொறும் பினரெடர்ந்த லப்பும் ஆகாமிய முளையை மெய்ஞானாகினியா லெரிக்கிறபோ தெனதாசிரியரை நோக்கிச்சிந்தித் துடகலங்கி முறையிட்டலரி ஐயனே சப்த இரௌவாதி நாகங்களினுங் குடிபுகுவேன் இவ் வனுவினமீது நிற்கத்தரானலெனென ஆசிரியர் தமவிழிநோக்கா கிய உண்மை ஞானாக்கினியாலெரிக்கப்பட்டு மாண்டனவாந்தத் போதமும வீண்போகா தென்னைத்திருவருண்மயமாக்கி உன்மக் தனாதிரிவித்து ஆமை தன்முடையைக் கவனித்தல்போலும் மச்சர் தன் கிணையைக்கமனிப்பபோலும் குளவிபுழுவைக் கூட்டுள் ஞுணர்வபோலும் இடைவிடாதென்பா விமையா நாட்டமாகி என து பருவப்பக்குவகாலம் பார்த்திருந்து நய-வயசுவரையில் அன் னபூரணாகுளிர் நித்திரை முதலாயவைகள் தோன்றாது கடைக்க ன்றையபோல மருட்பட்டு திக்பரம்மை கொண்டிருந்த வென்னை அகிட்டித்து எழுப்பி ஓர்நாள் அர்த்தராத்திரியில மகனே? என விளித்து சாயாபுருஷனாகின்று சுமமா இரு என்ற ஓபபற்றவோர்

மெழியைச்சொல்லி அந்நெறியில் * நிராசனம்-எனக்
தாசனத்திற் கட்டியிருப்பித்து எனக்கமைந்துள்ள
யெனனும் ஒருமொழியின் திரகவிபாத்தத்தை யுப
திருவிழியைத் திறநூனர். நங்து பாடடிசைப்போரு
மிப்பாட்டிசைப்போரும் தாமபாதி தருக்கள் கணை
துக்களுக்குமுன் இயற்கையிலேயே சிறுவர் முதற்கொ
படி ஆக்கிக்கொண்டிசைத்து உலகுவுழுகாய வழக்கி
நானானே-என்னுஞ்சொல்-புதறிவுடைய மகான்களது
ஞானத்தத்தில சிறற்றினாக சபாயன பெயர்வாறுபோ
காலாகாரமாகிய ரேழுலகையும் ஆராய்வினவாயும கண்
மணியாய் பார்பினி தன்னுட்கருக்கிரகவாகது கொண்
லுங் கண்டகாகியாகிய துடையுற வபுதாந்கப்பெற
வாசகாகாயமென லுந திரிகரணங்களால் அதிட்டியாதிருந்
ப்பதே மௌனம். அந்நே அகிட டித்தவாகள் அசு
யோர். ஆயினும் யாவையுங் செளவிகித்துகொண்ட
மௌனம் தானே தானே தானே தானே யெனவும நானே
நானே நானே யெனவும நான்ககப்படாஅ- அலுகி அத
தாநத சித்தாத்த புடிவாதலால் சுமமாயிருந்தகாம் அ
எனதாசிரியராகிய கண்ணுடையவள்ளலர் திருவடிசு
கியமாக்கி பிராத்ததுவததா லாகிய இததேசத்திருநதும்
டிருப்பாயென றுவாவதித்து கற்புரதிபம்போலு மென
பத் தோடைககியமாகினா. திருவருட்பெருந், அவ
திரவுபடி சாதனத்து திரிய பக சுவாகமும அடுக்கேநா
டலியைவிட் டசுத்ததைப்பறறிய நெயரிபோலாது ப
சலத்தையும் பிரித்ததுண்ணும விகங்கம்போல கலவி
கண்கவிழ்ந்த மெயஞ்ஞான பாலே பிரித்ததுண்ணுந் தே
போலபவராகி பூரணநதோதய மென்னுஞ் சாகரத்த
பயனாகிய சசத்தை தனையாரெனது ஊததுவபுசுமா மெ
றரிசித்தது விதேகபதமுததியை ப் பெறுமபொருட்டு திருவ
திருவாய்மலர்ந்தருளினேன் எனக்கண்டுக்கொள்க.

* நிராசனம் - கோமுகாசனமாகி தசாசனங்களுரெனருது,
திருவருணைக்காலிருப்பித்த நூதனசனமாப-இதனையனுபவித்தே
றிபுலப்படுமபாலதனு.

இது

சுதச்சைதனனிய நிரதிசயாநந்த பிரணவஸ்வ ரூபத்தை
இந்நூன்முகததுக்காப்புடைக் கடவுளாககி வழிப்படுதலாலாய
பயன கூறுகின்றது.

வெண்பா.

திருமாலறுஞ்சுடனாத் தெள்ளுகுறளை
அருமாவுததீடசையலண்டி-பெருமாலா
வெம்பியெழுமூழ்வினைகள் வேற்றுப்போகுமே
தும்பிக்கையானைத் தொழ.

(இதனது விரிபொழிப்புணை.) அருதாரங்களுள் கூடுமோர்
மூலமூலாகாரமாய் உள்ளுப புறமும் அயற்றன் அநதர்பாய் ஸ்பரி
சமறியுங்கையும் கந்தம்றிய நாகியுமொன்றான தும்பிக்கைபோ
லும்; தன்பேரை நாவென் ன சொல்லவருநறி வேற்றென்றுமின்றி
நாவேயானதுபோலும் அபினவகதுவைதக்குண்டலிபாகியும், பிர
கிந்தியாகியும் பிரணவசுரி ஒமெருவாகியும் அசிபதஞானநரிய
னாகியும் ஐந்து புத்தியாகியுந் தனசன்னதானமாய் ஐந்துறுப்
படக்கியைப் போல் பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தனகைத்து கரமே
யாய் விளங்கும் கிராயககடவுளை முனோவாக்குசகாயம், என்னுந்
திரிகரணங்களுறிய மலககருவியா யியைந்திலயப்பட்டிருந்தபடியே
யிருந்து) வணங்க. (அனாகிகற்பிதமாகிய காரணஸ்வரூபமே சப்
தமேகங்கையொத்து ஒருருவாகித் தடித்த அகமாணவமலமாகிய
மூலப்பிரகிருதி மனமாயா விஷ்ணுரூபமாம் பெருமிருண்டசொ
ரூபத்தைக்கிழித்தெழு மெஞ்ஞான சூரியனை இன்னதெனப்புலப்
படுமபடிக்கு, (ஏதுவாகிய) திருவருளை, வேறேரிடத்துள்ள
தாய்த்தேடும் போதமிறந்து அத்திருவருண்மயமாய்ப் பெரியரிழ
ற்கண்கிறுமிழற் புறம்புகாணாதங்குமாப்போலும், கடலின்கண்
நீர்முகந்து கலசமான ததினுள்ளேதானே யடங்குமாப்போலும்,
விஷ்ணைமூடக் காரணந்தேடி அதனை நாவெகண்ணை மூடல்போ
லும், அருளைத்தேடும் போதமிறந் தடைக்கணமாயினும் அருண்
மயமாய்ச் சதாகர்ஷணம் தன் இறப்பே பெருநோன்பா நிந்திதிரு

பூராண நந்தே தாதுயம்.

[illegible]

அமைதிநாள்.

சுத்தசைதவிய சாத்திரப்பிரணயஸ்ரீ ருபமாகிய சுனீபி
தீபீப்பணியவே பழைவினகய்யாயும ஒருங்கொழிந்து ஒப்பற்ற
மேகமடைவர் என்பதாம்.

4

பூரணநந்தோதயம்.

மனோக்கரையும் தவண்பபாய்த்தாயுமுசாவி) கடந்து, அசைவற்று (கட
டப்படாததாய் வெட்டப்படாததாய் கொட்டப்படாததாய் ஒட
டப்படாததாய் தட்டப்படாததாய் மட்டுப்படாததாய் நனை
கப்படாததாய் புனைகப்படாததாய் எப்பூதங்கட்கு முட்டூதமாகிய
விட்டூதமபோல்) நிர்ச்சலனமாகி, நினற (நிலைபெற்று) நிறகினற,
அருண்மயத்தை, திருவருணிறைவை, ஓரார்(சாதனசதுடடயஅதி
திவரபகருவர்களன்றி மறறையோரகள்) உணரார்கள். ஒழிவிலொ
டுக்கத்துள்(அத்திருவருணிறைவை யான்எனதாதமனூனாகிரியராக்
யகண்ணுடையவள்ளலாரருளிய) ஒழிவிலொடுக்கத்தினால் ஓநகது
உணர்ந்து - அதிஷுள், அத்நிருவரு ணிறைவி னுள்ளேயே, மறைந
தேன்-இறவாதிறநதொழிந்தேன, வாரார்-(யானும் எனதா)சிரியரும
ஏக்யததனறி இனிசீரகிபிடபமாகி)நரிசனகதாரார் ஆதலால், திரு
நடம் (அவ்நிர்ச்சலனமாக) அடாதாடுமாட்டதழற்கையும். வள்ளலை
(எனது) வள்ளலையும், இநநூலினை இப்பூரணாதோதயம் என
னுநூலிடத்து, பாரி-பாரததடையாகடவீர எனறுங்குறுதலைஅறி
இதனால் திருவநட்டாயைச் சேவிககினருபெனவறிக

எண்சீர்த்திரிநாடா அபிரியவிநாககம்.

சகச்சோதியாஞ் ச¹துச சி²தாந தி

சாவிரந்தா இறியெழுஞ் சந்தோடகாரி

திகம்பரி யிகம்பரவிற் பணி காறி

சிவாயநம வுருகுகொண்ட தேவதேவி

அகமபிரம மாகுமர பாநநதாயி

யண்டசரா சரமனைத்து மானநிபி

சுகமெனுமோர் மொழிமொழிந்தே சடாககரத்தைத்

தூங்குவீக்குக திருவருட்டாயத தூங்கதாட்சேர்வாம். (ரு)

இதனால் பிரம்சொருப் ப் பேராசிரியன் சரணசரோருகந
தலைக்கணிகினார்.

விருத்தம்.

மாயாதிமாயைதாம் விந்தைசெய்யும்

மகிபனெங்கோன சம்பந்தன மரபின்மோன

சாணயுருக் கண்ணுடைய வள்ளலேநம்

சாதனதேரோ டொத்துறவென றனைவிழங்க
ஞாயமென்னே யென்றலரிந் கூயிக் கூயி

நானிறந்தேன் றுஞ்சு ஞான சூர்யக்
சாயமொடுவிமைபாத சாக்ஷிதந்தக

கழலிணையை மெப்போழுதுங் கருத்துள்வைப்பாம். (அ)

இந்நூற்றுவங்க முதலிறுதிவரையிற் மமைந்துள்ளனவாய் செய்
புட்கள் இன ரஞ்சந்தமு முறையின் வைப்பாதினவாது, இந்நூலா
சிரியர் தம் நிச்சகாதுபவகாலங்களிற் நிருவந்நாடி மமக்கு நிகழும்
விஷயவாசனை நிகழ்ச்சிகளில் அவ்வப்போது திருவாய்மலர்ந்தருளிய
அந்நினையே ஒருங்குக்கி யுருப்படுதகி யிருகிற இதனை வாசித்து
னருமறிஞர்க்களறி மறையோர்க்கு மூ றுமப்பிறையைச் சுட்டிய
வறிகுறிச்சினைச் சய அப்பிறையென மகிப்பவனைத் தன்வயப்படுத்
திக் கொள்ளுகிற களிப்பைப்பொதத மனக்கிளாச்சியை யுறவர்க
ளாவர்.

இதனால் தங்குநவாந் தலைவனைப்பணிகின்றார்.

ஆசிரியவிருததம்.

கருணைநிறைமுகிலனை மிகககருதுமறிவறிஞர்

கடாக்ஷணைப் புஷ்பரகிதக்

நதம்பனை விரய புமமு திபைபனைபழைவினை

களைந்தவனை பரிபாகநாட்

குருவாயமைந்தவனை குணமாவெழுந்தவனை

குறியற்ற ப்ரமுமோனனைக்

குடியாயிருந்துளங் குலவுகறபூனைக்

கூர்ந்தருட் டருபுரிதனை

ப நவநல்லறியையறி கு நவையருளறிவினிற

பார்த்தவிமையா நடனனைப்

பகரவரிதெனமறைக ளறையபறையுலகெலாம்

பாவுஞானச் சொருபனை

கருவையணுவறிவையரு ளறிவைபுயிர்நாதனைக
கங்குல்பக லறநினைநனைக
கண்ணுடையவள்ளலேத திரிகரணக ததியாய்
கருதியஞ்சலி செயசுவரப

சரியைகிரியையி ருணுஞானகதி
லுரிமைசேரொல்லையி லுணாததனரித்தே.

தப மெஞ்ஞானசிரியர்பேரில்

ப ஞ்சா த ச ம னி மா வஸ்

ஆசிரியவிருத்தம்

னமுராககனைபொக வினைமுறுகதுணைமருவ
மண்ணுமவிண் னெனநுகியே
பகிமைமுறசுவகை திகழவுபெறபகைமைமய
மகிழ்வுதரு பரகு ள்ள
நினவினெடுமறத்கெட கு ள்மிறுகவுணருமுணர்
நீக்கமற ள்ளையிபுமிழ
நிராமயமகாகிவெளி சி ள்றபொருளாகியிழை
நேயமீ தூரியேக
புனைநெடுகவெனைதழுவி யுணவ ரதபு தவுசிவ
முக்யவாநந தேதாய
முகிவுவணுவுருவில்வர புரியேழொருங்குந்நது
முரசமறை யோலமிடநீள்
கனககிரிசிகரமுதி தொனியோய்வினர்க்குணங்
கலவுவது மென்றுபுகலாய்
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்ப்புனை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே

புண்ணியமே ஸாமமில் லாதவஞ்சன்றுட்ட
 போதவிருண் மூடுவஞ்சன்
 புரட்டுவஞ்சன் கிளை தூட்டுவஞ்சன் பூர்ண
 புத்தியமை யாதவஞ்சன்
 வண்மைபுள நூற்படி நடக்காதவஞ்சன் வீண்
 வாதாடி மகிழும்வஞ்சன்
 மாறும்வஞ்சன பவம மீறும்வஞ்சன விதி
 வழியையறி யாதவஞ்சன்
 நுண்ணிதாமாத்மவழி வற்றுவஞ்சன் பொறி
 நுழைந்துழி கிளறவஞ்சன்
 நுவல்கலககடலி னு னொடி தூடுவஞ்சன்
 னுட்பமுண ராதவஞ்சன்
 கண்ணிரநதுபமனக் கண்கெட்டவஞ்சன் யான்
 கடைவஞ்சன் நலபடைவடே
 கருணைவழிபடவைநிக ரறிவிலறிவாய் ருளைக
 கண்ணுடைய வள்ளல்சூரவே.

(கக)

பாடவறியாவெனைத் தழிதழிதழிந்நதபா
 வாணர்புள வேன்படைத்தாய்
 பதமாசனத்தினி லிருந்தனைதொழாதவெனை
 பகதர்முன் வேன்படைத்தாய்
 நாடிநின்றிருவருள் யடைகிலாக்கொடியெனை
 நாளுக வேன்படைத்தாய்
 நத்திநடனங்காளு முத்தமர்சண்முன்னிந்த
 நாயேனை யேன்படைத்தாய்
 ஸ்டாதநெற்றிவிழி சூடாதவெனின்
 குழங்குவ வேன்படைத்தாய்
 குருநின்றனினியெனிலும வருதல்மெய்யெனின்மனக்
 குரங்கொடுற வேன்படைத்தாய்
 காடேகவேவளர்க் கின்றவுடலேனெநிற்
 காளாக்க மனமிசையையோ

கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாயமுனை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

2)

பஞ்சசெயெனினுங்கொடிய வஞ்சனெனிறஞ்சனம்
பாவினெனிலும் கருணைகூர்
பாரமெனிலும்பார்க்க தூரமெனிலுஞ்சேர்க்க
பையகடை விழிகிருபைசெய்
தஞ்சமென்றண்டிமெனை யஞ்சலென்றொருமொழி
தரச்சித்தமாத் தயவுநேர்
தர்க்கனெனினுங்கொடிய துககியெனிலும்விஷை
சர்ப்பனெனிலும் அனபுளீள்
கொஞ்சனெனிலுங்கபட வஞ்சனெனிலுஞ்சொற
குறும்பனெனிலும் அடிமைகொள்
குருடனெனிலுங்கொலைத் திராடனெனிலும்புறக்
கோளனெனிலுங் கலவுவாய்
கஞ்சன்வரைபழைவிதியை நீக்கிபுதுவிதிசூட்டி
கடையனைகடாக்ஷி யாயோ
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாயமுனை
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

(கூஉ)

வாயாதுவாய்க்குமோ பொய்ப்போகவாரிதியில்
வாஞ்சைமன மேலாகியே
வாழுமெனவாழ்க்கையுங் சுறபநதழைக்குமோ
வகையறிய வென்றாமல
காயத்தருககளாய்க் சுறகளாய்ப்புறகளாய்க்
காணபெலா மெனின்மேலதாங்
கயவனயானருளிலாப் பதடனயானென்கிலுங்
கருணைசெய்த நின்கடனலோ
ஓயாதகவலைதீர்ந் துள்ளத்தினிற்பூர்ண
வோகைமேலிட் டோங்குதற்
குனதருட்டிருவிழி மலர்நதென்னேநோக்கவீங்
\கோர்காலம் வாய்ப்பதுளதோ

காயமோடுமினாவிண் காலத்துளாக்கிவெறி
கடையில கடையாவனே
கருணைவழிபரவை நிக ரறிவிலறிவாய்முனைக்
கண்ணுடைய வள்ளல் தருவே.

(௧௪)

கோடானுகோடியடி யார்நடைக்குங்கடைக்
கொடியனரு ளடைவதிலையோ
குரல்காமநின்றனைக் கூவியுங் கேட்கிலாய
கூடுதற் கிடனிலையோ
கூடாதுமாடிமுத லாகாதவண்ணமோ
கண்ணுக்குக் கேவலத
தலையனோவனையாடை குலையனோவிலையற
தருமபாவிபாய்த் திரிவனோ
நாடாதுநாடுமென னுள்கள்பாழ்போனாடு
நமன்கு ளாகுமாறு
நடியுடற்புழுதிமண் பொடியாய்பறக்குமுன்
நன்குநீகருதி யென்னை
காடானவைம்புலக்காட் டினிலிருந்துறு
கரைசேர திருவருள்புரி
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முனைக்
கண்ணுடைய வள்ளல்கருவே.

(௧௫)

எக்காலமோபஞ்ச பூதங்களோயந்திறுவ
தெநநாள் கரணமொழிவ
தெச்சமயமோபொறி புலன்களோயவினையடைவ
தெப்போழ்து களமமறுவ
தெக்காலமோமாயை நீக்குறுவதையனே
யெச்சணம போதமகல்வ
தெவ்வேளையோசுதத துக்கங்களோயந்திறுவ
தெத்தினம் அறிவையறிவ
தெக்காலமோவேக வறிவாகின்றொளிர்வ
தெந்நொடியி லெங்கெங்கும

எச்சமஹநீயாய்ப் புலப்படுவெனனேநா
 னெனாட்டுறந தொழிவதுஉம்
 கக்குநாய்ககொககவறி னெனமிலலேஷுட்
 கலங்குவதுனகொ ரழிகோ
 கருணைவழிபரவைநக ரறிவிலறிவாயமுளைக
 கண்ணுடைய வள்ளல்சூருவே.

(கந)

செனமம்ஸீணசெனமமா காமனி ந்தொண்டரடி
 சேர்ந்தாய்வ தெருகநால
 செல்லிடமெலாநதிகம பரிபாயகதிரி டுடந
 தீகைக்கொள லெதாரைம்
 கன்மவழிநாடுங் கருகதினதவேரைக
 களைந்தெறிய தெருகநாலம்
 கணமுசுசெவிவாயமெ பை லைமுமடகுநெறி
 கண்டடைவ தெருகநாலம்
 புனமை ஏழுவாழவைநீர் மெருமுளியெனவுணாவு
 போதிப்ப தெருகநாலம்
 போதமதழிந்தருட பொருமதெழுந்தக
 புரிப்பதெருகநாலம்
 கன்மன புனக்குக கணா தெருகநாலக்குமா
 காலமெககால நுவலாய
 கருணைவழி பரவைநக ரறிவிலறிவாயமுளைக
 கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே

(கந)

கல்லாததீதனரு ளில்லாததீதனமுந்
 காமமொழி யாததீதன
 கனவினிலுநலலறிவை நாடாததீதனமுமு
 கவலைகுடி னொண்டதின
 பொல்லாதவஞ்சமன வுல்லாசமாப்பிறர்ப்
 பொருளைகவர் கினறதீதன
 புகலருஞ்சமசனரை சேராததீதனவினை
 பூராயமானதின

எல்லாவகளைத்தகு மிசைகின் றதே வன
 தேக்கமில்லாததே
 என் டோ லு மொ றுந் து னெங் துரி லைப்பனே
 யென் செயவே னுனருபோ ரதக
 கல்லா ரிழறா ணுரை தேசிகாவென லோ
 கைதூக குதற கருமையோ
 கருணைவழி பாவைநி ரறிவி லறிவாய் பரனே
 கண னுடைய வளங் ளு டவே

(கஅ)

பொல்லாதசேடனிப் பூரி யிற்பலரை
 புறங் டுறுகின்ற சேடன
 பூதாதிபேதமே மாயைவடிவான லோர்
 பொருத்தே கழுள்ளபேடன
 உல்லாசம் னப்புகழ் நாயி றங்கெடாகி
 பல் னுணர்வுகெட்டகேடன
 நனைவிளம்புமுசு கட்டை நானென்றகேடன்மா
 நஞ்சகிகாரன கேடன
 வல்லாருரைத்தே வதாந நாலிற்பழி
 வசைதெரிவு ரு கேடன
 வாயாறசொலறகிட னிலாககேட னட்கப்படு
 வாய்சேட நூல்கள்கறறுங்
 கல்லாதகேட னடைவலே னனதுபொற
 கமலமலரிணையு களைந
 கருணைவழி பாவைநி ரறிவி லறிவாய் பரனே
 கண னுடைய வளங் ளு டவே.

(கக)

வீணக விசம்பாடுமொ டு வீணைச் செய்வையோ
 வேதாநதியாச் செய்வையோ
 விடையவாசனேபோகி பாச்செய்வையோ நித்திய
 விரதியாகச்செய்வையோ
 பாணரசவாதியாச் செய்வையோ தூர்க்கரும
 பரவியாகச்செய்வையோ

பூ ர னு ந ந் தே தா த ய ம்.

பத்தருக்காளாக செய்வையோதிருவருட்
 பாககியவா னுச்செய்வையோ
 சாணவயிற்வளர்க்கவலை யச்செய்வையோவெனனை
 தன்னையறியச் செய்வையோ
 சாத்திரக்குப்பையிற றடுமாறச்செய்வையோ
 தனதாடிட்செய்வையோ
 காணகுறியிழந்துளரு கயவனுச்செய்வையோ
 கலைககியானி யாச்செய்வையோ
 கருணைவழிபரவையிக ரறிவிவறிவாய்முளைக
 கண்ணுடையவள்ளல்குருவே

(20)

போகுமோ குமிழியுடல் போபு னின்சித்தப
 புரக்குமோபோதமிழுமோ
 பொய்ப்போகமா முமோ பூததுறபடைதிரள்
 புரண்டொக்கபோயொழியுமோ
 ஆகுமோநல்லவறிவருளவருவாயககுமோ
 வம்பரவிவாசமாசி
 யண்டபகிரண்டமுந தா னுடலகொள்ளுமோ
 வத்துவைதாநந்தமாப
 போகுமோசமாதியுட போமுனாப்பரிபாகம
 புனமையாய் னைத்துவிடுமோ
 போககற்றமலமாயை நீங்குமோநீங்கிபின
 போதகிரி மீதேறுமோ
 காகமாவிழிதுயின்றமுலுமெனைநீங்காது
 காததருள்வ தெய்தவேளை
 கருணைவழிபரவையிக ரறிவிவறிவாய்முளைக்
 கண்ணுடையவள்ளல குருவே.

(21)

கொள்ளுவீரடிமையென் னுள்ளமுழுதொக்கக
 கொடுத்திடுமெனை தள்ளுவீரோ
 கோடிமேலாம்பிழையை நாடிநைந்துருகியுங்
 கோபமீ தூருவீரோ

எள்ளிளவுநோமன நினைவற்றுநிற்பதற்

கெஃகினுலை போலெரிநதும்

இருபுறகசொள்ளியி லெறுமபுபோல விப்பையோ

இன்னமென நெளசெயவையோ

சொள்ளையமனுள்ளங் குலைகொழிய முன்னெனைக்

கூடிக்குலா வாமலக

கொடியறுக்கென்றனைக் கூட்டிக்கொடுப்பையோ

குருமுர்த்தமார தெயவமே

களளமனதோடெனற னுளமுறவுகொண்டெனைக்

காசோர விடுவையோசொல

கநனைவழிபாவைநிக டறிவிலறிவாய் டிரைக்

கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

(௨௨)

அமுதமுதுகனயிமிரு ளாவினறநொனுமென்

னையானிற செனமீத நள

அமைவதிலையோபற வ சமயமவலையோகால

மாவிலையோ கொடிய வயான

நெருத்திலையோமனஞ் சாக்கமிலையோ துறவு

தோயவதிலையோ புன்னறிவு

தொந்தமறநெழுவுதிலையோ ஆசகககமிருச

சுழலிலபடு கினறநஞ்சம்

பழுதடைவதிலையோ பதகிலபடுனைநகாச

பாராமரி பகிலையோ

பட்டபாடியாவுகீ செயகதலவோகிருபை

பாக்கிப்பொக விஷமிலையோ

கருதையெனினுங்குணம் பெறுமியானபெறமனமிகக

கடினமாக காண்பகெனனே

கருணைவழி பாவைநிக டறிவிலறிவாய் டிரைக்

கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே.

(௨௩)

காட்டிநயமாகியிற கூட்டியெனையேளிதங்

காட்டாது னருள்புரியவுங்

கஅ

பூரண நந்தோதயம்.

கைவிட்டுநீங்கிமலக் கண்ணியாமபாசத்தில

சட்டுறா தருள்புரியவும்

பூட்டிபம்பரமாயை யோட்டிகிர்பைகூட்டியருள்

போதத்தை யருள்புரியவும்

பொலலாதகாலனாங் கள்ளமனமியாதுமுன

பொருளாக வருள்புரியவும்

காட்டிமைமபொறிவேடர் வேட்டைநாய்ப்புலனொடு

நடித்திடினு மருள்புரியவும்

நன்றுநீதென்றுநா நென நுதானென்றுநா

நாடிடினு மருள்புரியவும்

காட்டுமானபுலியூராகை பட்டபான்மைச

சடாக்ஷிப்பதென்று புகலாய

சருணைவழிபாவவிக ரறிவிலறிவாய்முரோக்

கண்ணுடைய வள்ளலகுருவே.

(உச)

பஞ்சாசமனிமலை முற்றம்.

அவதாரிதை.

இதனால் ஆசிரியர் தனது நினைவுகூர்பவங்களில் தன்னை மறந்தருண் மேலிட்டால அருவிய செய்யுட்களை உற்று நோக்குவோர் கறைந்தததுள் மறைவதனறி ஊழ்வளி தொடராதெனினும் மலரெறிந்தோற்கினறி கலலெறிந்தோற்கும சொல்லாற் றொழுதோற்கின்றி, விலலாலடித்தோற்கும மாலாயத் துதித்தோற்கின்றி காலாலுதைத்தோற்கும் மகிழ்வுறும் பிராமமாதலான் பித்தர்சொன்னதிற்பேதையர்சொன்னதிற்பத்தர் சொன்னதிற் குற்றம் பாலியார்? கற்றுவல்ல சான்றோர் என்பது என் சித்தாந்தம்.

இத-நூலாசிரியர்

தன்னையிசுழந்து கலைவனெனொசரிகுகிளத்தனினறார்.

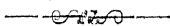
வெண்பா.

அநுமபநுமாமகா வரிவையாகனினபாம

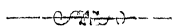
வெறம்பொயவை மெய்பென்றிருந்தோம-சுரநதமுதப

பேறேபோவிடின் பெருங்கடலும்பொங்கபொங்கி

வாராதோவினபம் வழிந்தது.

நனரா மகமதத் தகநூல கலலார சிலா இந்நூலினு மித்தூற்
போலிகளினு தஞ்செகாவசைத்து இனஞரபொற புகலாரொ
னபதெமமுள்வியப்பு - என்னை லககணபபறை நுத்திரம பலக
கணபபுரணப்பாராரொரொறாநிங் கிலககணமியைப்பதனரி கல்
வொரு ருயாராதோர்.

(இதன் ரிரிப்பாருள்) புகதமலரிங் அநுமபததனைக்கு மளவு
படாநுணணிய பழைவினவலியால் உணமைஞானத்தை செம்
பிரகரிப்புபோனலுங், ஓரதுளிவிஷங்கலநத கலப்பாலெனகினும
தளப்பபடுத தன்மையை நிகரத்தும் இமைப்போதினபங்காட்டி
யுப்போது துண்பப் பிறவிபிளை நிகரத்தது ஒருகடிகைப்
போதும் நிலலாதொழிகி ளற மடமாதாகனி னினபமாகிய கானற
சலப்போனற சிறிவினபத்தை நிலைபட்டபேருங் வெண்ணியனு
பவித்த அநந்த பிமவியாய மாறிமாறிப் பிறந்தது சுழல்விசி
றியை நிகரத்தது, கருப்பாசுப்படைவெரி கட்டுப்பட்டும யம்
பாசுத்தா கட்டுண்டு செத்தும்த்தடிகியாப்போறசுழனறுங்
காதற வுசிககும் வழியினறி நெடுங்காலம் பிறந்திறத்தேன இவ்
வொழியாத துண்பம் நீங்குமாறிலை இதனைக்கும மெளனநத சற
குருநாதனவவிடமோ அவரைத்தெடுஞ் சாதனநெறிகள யாதோ
வெள்ளுநெடுமியிர்த்துளமவெதுப்பி மயிர்க்குச்செறிந்து அவரது
நிரவடி பேரின்பசாகரமாகிய மெயஞ்ஞானபபாறகடல் எக்காலத
தேதானறதும்புமோவென்று பாதாதிகேசமும் பறறிகொண்டவ
னாகி பாம்பினவாயத்தேனாபோலும் இருதலைக கொளளியினிடை
யெறம்புபோலும் விசார தீபாகினியினால் வெதுப்பப்பட்டிப பெ

ருமச்செறிந்து விதியைப்பொருமி விம்மி விமமிக்கண்ணீர்திர்த்து
எத்திசையும் ஏகமாய் நிறைந்துள்ள முததிசடலே நீ எனனெதி
ரீற் றடுத்தாட்கொள்ளக் குருமூர்த்தமா வெழுந்தருளிவரமாட்
டாயோ-எ-று.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதுமபோதும் ஐயா எடுத்தெடல்
போதுமபோது மையா.

அநுபல்லவி.

நாதாந்தவீட்டினில நானசுகிததில்லாமல்
நானிலமீதினில் நரவுருக்கொண்டது—(போது.)

சரணங் கள்.

எறும்புக்கடையுழி ரெண்ணாதபேதமாய்
கரும்பினிலையைப்போலே காணுஞ்சிறறினபதநில்—போது (க)

கண்மெனமகிழ்வு கொண்டு அநேகபோக
முண்டேன்ருசெனறுஅதை கண்டுணராமலே—போது. (உ)

பெண்ணுணலியனந்த பேதாபேதவுருவில
புண்ணய்ச்செனிததுகாமப் புகையினினமாறிமாறி—போது. (ங)

பார்க்குள்மாயாபாசததில் பாய்ந்தகபபட்டேனதை
மாய்க்கவகைதோனருமல மாணடுழனறலைநது—போது. (ச)

தானேதனித்திருநது தவமிருந்தாலுமாயை
தேனும்பிறவிதனில சேர்ப்பதறிந்திருந்தும்—போது. (ரு)

கோனுவனந்தஜென்மக் கூறொத்தாலன்றோமூல
ஜானறிவோம்பிறவி யொழியுமெனறுணராமல—போது. (க)

எல்லாமறிந்ததுவே யெங்குமிருந்ததது
எல்லாமறிந்தறியா திருந்தகுகத்திராமல—போது. (எ)

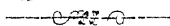
கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

ஐயோவென.

கட்டளைக்கலித்துறை.

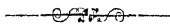
ஐயோவென சிந்தை யாதாரம நவவறிவயர்ந்து
மெய்யென நெடுகதவிப பொயநதேகமாயெயிலேவருந்த
தெய்வத்திருத்திலையமபலநாயன றி நவரு
சையுமெயயாகககண காணுமனி றாகலங்நினே.

ஆயந்த

எண்சீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருந்தம்.

ஆயந்திந்தொன றா நகோடி யதிலபொய்யென
றறிந்தவறிவொன அளவா ம நமெய்யென
தோந்த றறையாகாம ற மனதொனருகித
தியங்கிநிறபதொழியுமவகை தெவியாவண்ணம
மாயந்தசெனமமோவனந்தம் மறையேசொலலும
மாயுமுடனமாய்ந்திடுமுன மாயாவண்ணம
பாயந்தபுலியூர்க்கரசே யடிமைதனனைப்
பட்சமுமதருருருவாய பாரபபதெனரே.

கருவாய.

பராபரக்கண்ணிகள்.

- கருவாயுருவாகிக காலாகிநிறவுனை
அறியாதழிகுவது மழகோபராபரமே. (௧)
- வரந்தாவருவிலேன வந்துபறபலபிறவி
பிறந்திறந்தாலுமமெனன பேரூமபராபரமே. (௨)
- போதவிருணீக்கியருட பூரணமாநிறபதற்கு
நாதவீடெய்துமவகை நவிலாயபராபரமே. (௩)
- எண்ணிலாவெண்ணங்க ளெககோடியாகினுமென
அண்ணுவுமதருளே யனரேபராபரமே. (௪)
- விட்டாறகாலுனனைவிட வேறுகதியெங்குமிலை
பட்டபலகோடிசனமம் பார்த்தாயபராபரமே. (௫)

கலலேன்புன்னுக்குங் கடையணுவாவற்றவொரு
புலலேனபிழைகள் பொறுப்பாய்பராபரமே. (௬)

தொந்தமனைவாழ்ககைதனிற் சூத்திரததுடபுள்ளானே
பந்தமலநீங்கநின்கண பாராய்பராபரமே. (௭)

வேண்டாவெல்லாமவீணில விட்டுவிட்டுநின்னருளைத்
தாண்டிப்பிடிக்குமியல சாற்றாய்பராபரமே. (௮)

கூட்டுக்கருக்குருவி கநவிலைவைச்சுடடிதய
கூட்டிலருளொளியைக் கூட்டாய்பராபரமே. (௯)

நினைத்தாலும்பரம்மிதது நொக்குருகுப் பொன்னடிக்கே
செனித்தானெனவெனைச் சொப்பாய்பராபரமே. (௧௦)

பொன்னைமடவா புழுகுகேணியிறஞ்ஞாதல
இன்னமுமேயுண்டோ வியம்பாய்பராபரமே. (௧௧)

வெந்தழவினொந்தவெனை வித்தாநின்யிறடிக்குச்
சொந்தமகனென்றழைத்தாற் சுகங்காண்பராபரமே. (௧௨)

தூங்கியிருப்பேன சுமமாயிருந்திலேன
ஏங்கிவறடியாவிருளேன எய்துப்பராபரமே. (௧௩)

ஐயாவுனைபட்ட லலலாதுருகிமனம்
மெய்யாயறிவதுவு மேலோபராபரமே. (௧௪)

கண்ணிக்குடபுடபோல கலக்கற்றமாதலநா
புண்ணுகுள்ளோன்புகுத்தாய போதுப்பராபரமே. (௧௫)

ஊணியெழுத்தொன்றை யோதுவனக்கெனை
காணிககைதந்தேனென கண்ணோபராபரமே. (௧௬)

கண்ணிமையாப்பேறே கதிராணையேசுதாச
வெண்ணருமபேதங்களா யிருந்தாப்பராபரமே. (௧௭)

காலமாற்றிமாற்றியுகங் கண்டபலதேகமெலாம்
மேலபோத்திக்கொண்டு மெலிந்தேனப்பராபரமே. (௧௮)

பொய்யானபொய்யுடலைப் போட்டுவிட்டுப்போழுன்னம்
ஐயாவுனதருளேற் காமோபராபரமே. (௧௯)

பஞ்சபுலவேடர் பாழாய்ப்ரமேந்திரத்தில
துஞ்சவருளென்றோ தூக்கும்பராபரமே. (௨௦)

அசும்பிரமமென்னுண்புனை யனந்தசென்மமானதுபோய்
மகனேவாவென்றழைத்தான் மகிழ்வேன்பராபரமே. (௨௧)

தாயாயுஞ்சேயாயுந் தாரமாவந்ததுவும்
நீயேயெனத்தெளிந்து நின்றேன்பராபரமே. (௨௨)

நினைந்துநினைந்தெங்கி நெஞ்சமபுண்ணுவதெலாம்
மனமதுங்காமையுன்றன் மாயப்பராபரமே. (௨௩)

குண்டபலதேகமெலாங் கலந்துகலந்தெடுத்து
வுண்டசெய்கைப்போதும் ஒழியாய்ப்பராபரமே. (௨௪)

அறிந்துமறியாமையினு லனந்தசன்மமானதெல்லாம்
மறந்ததெந்தக்காரணத்தான் மறைத்தாய்ப்பராபரமே. (௨௫)

பூரணமேயென்றழங்கிப் போற்றறியேநின்னருளின்
காரணத்தையென்றோநான் காண்பேன்பராபரமே. (௨௬)

வாரணத்துக்கப்புறமா வாழாதுவாழ்ந்துகிற்கும்
பூரணத்திலென்றோ புகுவேன்பராபரமே. (௨௭)

எண்ணரியகோடியுரு வெடுத்தாடற்கொள்ளுமுனை
கண்ணூரக்கண்டென்றோ களிப்பேன்பராபரமே. (௨௮)

நீர்க் குமிழியிவ்வுடவீ நுழியிநுக்குமெனப்
பார்க்குண்ணினைந்தவலப் பட்டேன்பராபரமே. (௨௯)

ஐயையோபோய்விடுமென் றறியாதுபொய்வாழ்வை
மெய்யென்றிறப்பிறப்பின் மெலிந்தேன்பராபரமே. (௩௦)

சகலகலையுடையனமெலாங் தாண்டிபெரும்பாழ்வெளியில்
பகல்விளக்குபோலென்றோ பதிவேன்பராபரமே. (௩௧)

தோயாதுதோய்ந்து சுகவெளியில்ரண்டற்று
வாயாதுவாழ்வெனை வைத்தாய்ப்பராபரமே. (௩௨)

நினைந்துநினைந்துள்ளம் நெக்குருகின்றதுவுந்
தனிக்குமருளுருவே தாராய்ப்பராபரமே. (௩௩)

விட்டுவிட்டுத்தொட்டெழுத்தை வேதமுதலாயந்நுமெனறன
கட்டவீழ்த்துனருளிலெனே சாபபாயபராபரமே. (௩௪)

கண்ணீர்வடித்துக கருததயர்ந்துகைகருவித்து
எண்ணியெண்ணிநாளழச்செய திட்டாயபராபரமே. (௩௫)

பித்தேறியைநதுபுலப் பேயப்பிடிக்கக்கூடடிவிட்டு
கத்திகத்திற்பதுவை கழுகோபராபரமே. (௩௬)

தூயாகிமுனனிநுநது நாரமாபினனிநுநதுஞ்
சேயாகிப்பறறவுநீ சொதாயபராபரமே. (௩௭)

விட்டெறிவெம்பாழ்பிறப்பை வேதாதவெட்டவெளி
பட்டணத்துக்கெனைமுகம் பாராயபராபரமே. (௩௮)

பிறந்துபிறந்திறந்தும் பினகொண்டுபோவதெனனே
காராதுகாராதுகண்ணீர் கலப்போபராபரமே. (௩௯)

அருளேயருளுருவாம ஆந்தவெள்ளத்தே
இருளற்றுநிறகவா மீவாயபராபரமே. (௪௦)

பாராயோகினெருளும் பதையாதெனைமறைக்க
வாராயோபொன்னடிக்கீழ வைப்பாயபராபரமே. (௪௧)

ஏதேதுமெறகருளி யீறிலபிறப்பிறப்பில்
சூதேநீசெயவதென்னே சொல்லாயபராபரமே (௪௨)

வாதுசம்பந்தொன்றன வனபிறப்பினோடிப்பை
சேதித்திடாததெனனே செப்பாயபராபரமே, (௪௩)

பேசரியவாநந்தப் பேராழிவாய்மடுத்து
வாசிதனிலேறவெனை வைததாளபராபரமே. (௪௪)

சுருதிமுடிவாகுஞ் சொற்பெரியவாநந்தம்
பெருகிப்பெருகவைத்தால பிழையோபராபரமே. (௪௫)

கண்ணாககண்டானின் கருணைத்திருவருளை
பெண்ணுசையப்போழ்தே போகும்பராபரமே. (௪௬)

பாசத்தாற்சுற்றிசுற்றிப் பையப்பிறப்பிறப்பில்
தூசியாய்ப்போதனன்றோ சொல்லாய்பராபரமே. (௪௭)

வேடிக்கையோவுளுக்கு மீறுமபலவினைவு
கோடிக்கோவென்னைக் குறித்தாய்பராபரமே. (௪௮)

தூனாகிற்கின்ற தற்பரத்திலென்றனைபுங்
கோனாகிற்கவருட் கூறும்பராபரமே. (௪௯)

பேசெனொருமொழியும் பேசாதிருந்தவிடம்
நாசிமுனைவழியே நற்புள்பராபரமே. (௫௦)

சுமராயிருக்குந் தொழிலிலெனைச்செய்வாயேல்
கையமாறெனையே கணிததேன்பராபரமே. (௫௧)

பராபரக் கண்ணிகள்

முற்றிற்று.

சிவனாயன்.

அறவீர்க்கழிநெடிடை ஆசிரியவிருத்தம்.

விவனயன்மாலாயின்ற தேசிகாமின் பொற்பாதம்
கவனமீதாடுஞ்சிதைக் கண்டுய்வதெக்காலந்தான்
புவனமீதென்னையாட்டிப் போராடலகணடாரந்தோ
சிவயநாமாவென்றுஞ்செந் தேயண்ணத்திருக்கண்பாரே.

கீர்த்தனம்.

நிராகம் கல்யாணி தாளம சாபு.

பல்லவி.

சுமக்க வறியேன் சுவாமி பாழ்மலக் குமபியை
சுமக்க வறியேன் சுவாமி.

அஃபல்லவி.

எம்க்குப் பரமுண்டோ வென்றுணர்ந் தேங்கியே

அமைக்கும் விதிவச ஆலையிற் தேங்கியே—(சுமக்க.)

சரணங்கள்.

பலகாலமும் பாழ் மனத்தாலையே நைந்து

பரம சுகத்துக்கிட ரானதிலே அசந்து

நிலையுறுத தென்கொல நீயொழிப்பா பெழுநது-
 நினனேழை கண்ணீர்மாறு துதிர்ப்ப தழுகோரொந்து—சுமக்க (௧)

பேதையிற் பேதைபிலப் பேனோ மாயையைச் சுட்டு
 ப்ரமமமே சகசப்ரம மானநத மேலிட்டு
 போதமே நிர்ம்மலப் பூர்ணவககினிப் பட்டு
 போய்மறை வேனோதிரு வருள்வழி யினைத் தொட்டு—சுமக்க (2)

தேவலசகல மி நவினைத் தொட்டே மாயை
 கிட்டவே கிட்டா திருநததுப்ராம சாயை
 நேர்வதிலைகாணோரு நிலையாய் ருநத தாயை
 நெருங்கிப் பிறவியை நீக்கிடவே தீயை—சுமக்க. (௩)

சொாதமோ வில்லற வாழ்கைக் கானல் நீரோ
 சுட்டியுஞ் சுட்டா திருநதருட் கண்ணால் நேரோ
 பநதமே யாமேபொய்த தேர்சநகையா மூரோ
 பட்டபின புடலைச்சுட் டப்பின்போ அருட் கூரோ—சுமக்க. (௪)

தோகரணதிகள் சுறறென்ன மட்டிப் பாழே
 குறிநெறி யறறகுரு டாகருறவுந தாழே
 காகம தாகவழு ததை நோக்கியும் ஏழை
 கைவிடற அதியில்லை யெனிலது வெகு தாழ்வே—சுமக்க. (௫)

ஓமெனுஞ் சுழியினி லோயந தோய்ந்து நான் றாங்கி
 உவ்வென னும்விழியத நிலசாய்ந்துமே பொங்கி
 ஆமெனுங் சுழியினிற் றேய்ந்துத தேய்ந்துததொங்கி
 யனந்த வனநதபேத மாய்ப் பிறநதயர்ந தோங்கி—சுமக்க. (௬)

பெறறதா யிலையெனிற பிள்ளைக ளாகாதே
 ப்ரம்மமே யிலையெனிற பிரபஞ்ச மாகாதே
 உற்றதொன் றெனிற்கலங் குள்ளமே யாகாதே
 உருகர்துள மூமையா முளவை யெனக கருளே—சுமக்க. (௭)

கீர்த்தனம முற்றிறறு.

பாசத்தினுள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாசத்தி னுட்கடடுப பட்டொழுமான்போற பரதவித்தேன்
ஆசைபாசங்க ளகன்றிடநீக்கி யருண் மயத்திற்
பேசாதடா வென்ப பேச்சறற காரியம் பேச்சுக்க
தீசாவப்ப மெனறே நைந்து நைந்திங் கிழைஞ்சினனே. (ஈ)

அண்டம்.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

அண்டமுகலேழ வகையோனி யாழ்ந்தி யனந்தசன்மங்
கொண்ட வடிவங்களெத்தனையோ கறபங்கொண்டயர்ந்தேன
பண்டைவினா யொழிவோ பரிபாகம் பரவவெனைக்
கண்டவெங்கோன வள்ளல சற்றேயிரக்கங்கண் ணுற்றனனே.
கண்ணுற்றதோகொடு மாயப்பிறவி கருவறுக்க
வெண்ணுற்றதோவைந தெழுததா லுமாசசிக்கவேதவிதி
நண்ணுற்றதோபொன் னடிகென றுமயான் றனநைந்தகுறை
விண்ணுற்றதேவள்ளல்கென் னுளத்தேயெழுந்ததுவே(அ)
சிவனேசிவனே பெனநிதநாடியென் சிந்தைநைந்தேன
அவனேயவனே யருளாளாகி யகத்தெழுந்தான்
இவனேயிவனே நானென்றறிநாது வெடுக்தசன்மம்
புவனம் லோமுயிர் யாவும்பரவியே போனதுவே.

வெண்பா.

வந்தோம் வந்தோமெனவும வாழ்விப்பதாமெனவுந்
தந்தோந தந்தோமுதலோர் சாதனமே—எந்தைசொல
உன்னையறிந்தாலுய்வா மோர்வரம்புமின்றியருட்
டன்னின்பந தானேதானும்.

இதன் பொருள்.

பாப்ரம்மசுழி மேருவின்கிராத்துதித்த பூரணந்தமே
ஆகாய வாக்காகியும் அருளையே திருமேனியாயுடைய மெஞ்
ஞான சற்குருவாகியு மெழுந்துள்ளும் புறமும் காண்பாணங்
காக்கியுமாய் பஞ்சாக்கர ஏக்கழி மூலாதாரவைவகாளே தாமென்.

சுட்டித் தன சுசொருபங்காட்டி, அச் சுட்டிப் பொருளாட
அது நீயானுய சாங்குசித்த சிவலிங்க நாயன, எனப்பெயரிட்ட
ழைத்து தானே சாக்ஷிபகாரணானதி என்னேநோக்கி நானே யுனக
குள்ளும் புறத்து நிறைமேன் ஸ்வாவணமுஞ்செய்தேன நீவி
டடைவதுழின்படிக்கெனது டி நருனோடகாலென்றும், உனக்கு
மெனகுகும் இரண்டறற யட்டமே, அருளயிக்கியமெனலும் உன்
னிழம்பே மேராரந்தே"தக மெனபம ஸ்பழவலியால் ஸ்க்கியங்கு
டரவிடில் நீசாரா ஸ்ராமபடிசாரன என், நிருவருளே துவே கரண
தண்டமெனலும், மன்னவழியே நொப்பாறலின் மயிர்ப்பால மீ
தேயி அறிவாயநின்ற சாவததவவங்களையுப் பகதரிசனஞ்செய
து, ஸ்தாலகுசுதமாரண மகரிநிநம் மாரணமேகத்தோடருள
லீட்டைதிபொ தனமய உரார ஸைஷ்பரல என்னை நவமாச
கிருஷ்டித்து, ஸாமொழி யெனபா பாரணவத்தைத்தநதனர்
என்றவாறு.

மேற்குந்ததுள்ள செயாட்பொருள் உரையினாத்தத
தைக் கவர்ந்திருப்பதாச விடியங்களை வருவித்துக்கொண்டு கூட்
டிக கொளவதறிவிற சிவநதோராசமுகனஞ்ஞே.

இது-குருமூர்த்தமாச அகரிசனந்தந்தநிகுகும் பிரமததோடு
இநதாலாகிரியர் ஆரந்தித்துக்கொடுத்துகினரு .

பஞ்சரத்தனமாவலி.

ஆசிரியவிருத்தம்

பதைபதைத்திட அமென தசமாநி மூனறினா

பரவாதிருக்கவைத்தாய

பததாபததிப்பாட லபேரறுதி செயாநுமை

பகூழ்போ னிறகவைத்தாய

கிதைநதக கெகிழநதுவிழிமழைபொழியகம்பித்து

தேம்பித்திகைக்கவைத்தாய

கிசநாடிமுகலுயிர் கிடுககிட்டுனககூவி

தேடிபிரமிக்கவைத்தாய

புகைவுறுமலமாயை தனாக் கண ருபபுவன

போகமும நீங்கவைதகாய்

புத்தியறிபாராறு மீதேறுவிதகாட்

போதகிரி யேறறுவிததாய

சுதவணிபெ ருமமவுன வொருமொழிகாடி அமசெயக

கைப மாறு நிறகிபாதோ

கவனவொளி பரவவரு மவுனருநுநிரா

கருணைகண்ணுடை வள்ளலே

(௧)

வானாதிதானமாச் சுழலநிகிரிநீர்வணடு

மயமன ருபபா சிலபேர

மணவிண்ணுமேகமா யுனவியமுதாபுத

மார்க்கத திரு பாசலபேர

சேறவமொழிகயற ருந் பாமயாகமுந

தேனிதலினி னிறபாசிலபேர்

தெய்வசெயலொன்றிசீ வன ருததாமபிழைந

திகழவு நிறுபபா சிலபேர்

மானகிரிருதகாசு மாயமென வினனருளே

மறவாதிருபபா சிலபேர

மந்தர்சிலாமந்தர வந்தாசிலாதீயி

மாதீவிரததர் சிலபேர

கானலபேரறசஞ்சிகக கருமமாமாயை

கடக்குழிழ் சாதனர்க்கே

கவனவொளி பரவவருமவுனருநுதேசிகா

கருணைகண்ணுடை வள்ளலே

(௨)

குடங்கவிழூநீர்காய் மடங்குடிகொணையினேன

குலவலுககருள் புரியவும்

கூடிவந்துகூட்டுற விலாவிடி னும் வாடிவக

கொள்கையுனதருள் புரியவும்

இடம்பொருளொடேவனருத லேகநின்னருளென னு

மெணனநினதருள் புரியவும்

இச்சைவடிவானகொடு நச்சரவமாய்கைமன
 மிடர்செயா தருள்புரியவும்
 திடமில்லையென்றிடைந தேங்கிநின்றயருபேனை
 திட்டமாயுள் புரியவும்
 தீவிரத்துறுநெறிசுள் யார் துள்ளதெனவே
 தியங்கா து வநுள்புரியவும்
 கடமழிந்திடுந்நினை - நமறியாம
 கலங் குவது நிறசொழுகோ
 கவனவொளிபரவவரு மெனனகுருதேசிகா
 கருணைகண்ணுடை வள்ளலே.

(A)

கானனீர்ப்பந்தமல வாழுகைதூவாரியில
 கரைந்துருள் மாப்வாசிலபோ
 கைலாயநிருநடன வொளிவெளியைகண்குளந
 களிகூர்ந்திருப்பா சிலபேர்
 தீநிரயமெய்துமெனி னம்மைவராககிபஞான
 சித்திதனிவிறபர் சிலபோ
 சித்தநதெளிந்தபர முததராசியபாசிலர்
 சிவமாகி நியபாசிலபேர்
 மோனவழியாதிக பரியாகியேசீவன
 முததிபுழி றபாசிலபோ
 முக்கியமாப்பெறுபேறு யாதியார்களுனையன்றி
 மூடன னாவீணராக
 கானகச்சருகருந தீழ்சிலருளாவனோ
 கமலதாட் காள் கிபுங்
 கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
 கருணைகண்ணுடை வள்ளலே

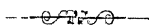
(B)

தில்லையெ ஹநாமமா யெல்லையெனினந்தேதா
 திருநடந்தான கொண்டதோ
 சிரமேருகிரியதனில் கொலுவாயிருந்ததேதா
 தீமூலகிரியி லுளதோ

சொல்லவந்தாநாம ரூபபேதத்ததோ
 சுருதிமுடிவாமென்னமோ
 சூக்ஷ்மநிசூக்ஷ்மமோ துணாராஸ்யோகமோ
 தூண்டாத சுடர்விளக்கோ
 எல்லாவுயிர்க்குமோ ருளாயெழுந்ததோ
 எகமாத்தானின்றதோ
 எப்பிரான்றிருளுன சம்பந்தநொனவந
 திசைந்ததோ கயிலையினவளங்
 கல்லாதவிண்ணடு வானமில்லையனதோ
 கானொணுகாதவிடோ
 சுவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
 சுருணை கண்ணுடை வள்ளலே.

(௫)

பஞ்சரத்தம் முற்றிற்று.

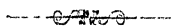

இந்நூலாசிரியர் தன் சாதனகாலநிகழ்விற் றாமெஞ்ஞானக்கு
 ரவனா யாறுமுதேசிகவடிவாகக்கண்டு, சாதாரணகால நிகழ்வில்
 நினைத்துநினைத்துருகி நீயார் எனநிருகண்கண்முன்ன ரகோமுக
 மாவுருககாட்டுவதெந்நாளென வினவியிரங்குமினார்.

நா னெ ன் னை.

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நானென்னத் தானறிந்தே னனேககாலம்
 நன்கறிந்திப் போதிருத்தன் ஞாயமன் று
 கோனெனவென விதயாமலர் மீதிலாடுங்
 குமரேசவள்ளலெனக் குறிக்கொண் டோய்மெய்த்
 ஞானவருள் வாரியில்வாய் மறித்துத் தாங்கி
 * நாதாந்தத்தேயிருந்த நடனநின்றான்
 மோனவுருவாய்க்காட்டி புணர்ந்தேனென் னுண்
 முளைத்திருந்தும் வெளிவாராய் வருவதென்றோ.

இருகண்ணும்.

பராபரக் கண்ணிதள்.

இருகண்ணைமுடி யிருந்தறிவானந்த வெள்ளக்
குறிகண்டுவாயமடுக்கக் கூறும்பராபரமே. (க)

கூட்டியிருத்தன்றோ கொண்டவருட்கோலமதை
காட்டிநடம்புரிவாய் கண்ணைபராபரமே. (௨)

தன்னையேகானறிவான றுனேதனையறியா
வண்ணமிருப்பதெனறோ வாயகும்பராபரமே. (௩)

பதையாதிருந்தும் பராபரத்தைப்பாடாமற்
கதையாலனந்தசன்மங் கடந்தேன்பராபரமே. (௪)

போப்பொருளாகி பேதமாநின்றதெலாம்
யாரொன்றுரைப்பே னறியேன்பராபரமே. (௫)

என்னையறியா தெடுத்தவனந்தசனமம்
உன்னையறியுமந்த வுளவேபராபரமே. (௬)

சூட்டமுடியாது ஞாதொன்றுகண்டபலன்
சூட்சுமதுதானே சுவக்கம்பராபரமே. (௭)

தள்ளமறியேன் கபடறியேனேழையையா
வுள்ளத்தினுள்ளிருந்த வோகோபராபரமே. (௮)

தும்பிக்கையோனேத துணையாய் பிறவிறொறும்
நம்பித்தொழுத்திந்த நாயேனபராபரமே. (௯)

நம்பித்தொழுதவிந்த நாயேனப்பாழ்விட்டில
சம்பித்துவாடச சமித்தான்பராபரமே. (௧௦)

தும்பிக்கையோன்செய்யுஞ் சூதையறியாமல்
வெம்பித்திரிந்ததென்றன் விதிகாண்பராபரமே. (௧௧)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சூதாய்த்தொகைபபடுத்தி
கண்வீட்டினுள்ளடைக்க கண்டேன்பராபரமே. (௧௨)

அடிக்காணடியேனையாறாறுக்கப்படிமத்தே
தாடித்தோடிகின்றவிடந் தோய்த்தேனப்பராபரமே. (௧௮)

நிதகுநிலைகாணேனகெசுதவிட்டுநிதகுமிடம்
புகைவொருமொழியிடு பொனையப்பராபரமே. (௧௯)

நாயாகிறிபவலாததாபமாசொல்லுமவன்
நீயாகிறிபவலாதநிலைத்தாபமாபரமே. (௨௦)

துப்பிசையாவசெய்கருதைபறிந்துணாபுது
வெம்பிறவிதானேயிறுந்தேனப்பராபரமே. (௨௧)

பாழாமாழாசையினைப்பாழாக்கிவிட்டுவிட
வேழமுகனையொருகேவிதித்தாய்பராபரமே. (௨௨)

வேழமுகனானேவேதமவுனவுரு
வாழ்வியகெவாரகு வருங்காண்பராபரமே. (௨௩)

உனக்குள்ளேயானையெனவுன்றியிருக்காதேநீயாய்த்
தனக்குத்தானாவதெனவேசாற்றாய்பராபரமே. (௨௪)

உள்ளிருந்தானீயேயுருவெளிபுந்தானாகி
வள்ளுளொண்ணையாகவிருந்தாய்பராபரமே. (௨௫)

பஞ்சாக்ஷரமாய்ப்பரமார்த்தமாகுமரு
ணைஞ்சிறகுடியாய்நிலைத்தாய்பராபரமே. (௨௬)

வெங்கெங்துந்தேடிவிடாததேனபலிற்றாபில
அங்கப்புகித்தித்தையறிவாய்பராபரமே. (௨௭)

புகாக்ஷரமோனவிற்புதைக்கட்டிவிட்டாற
சாகாக்ஷரத்தானேதானேபராபரமே. (௨௮)

தேவாயுந்தேவாகோனதெகூணுமூர்த்தியொடென
காவாயுமெனமுன்னடந்தாய்பராபரமே. (௨௯)

தொம்பென்னுமூலக் குறியறியவல்லானா
யினபேபெருகியிழுக்குமப்பராபரமே. (௩௦)

அம்மென்னுந்தீகை யடைதாற்சராசரபா
எமமென்றேயாடி யிருப்பாரபராபரமே (௨௦)

உமமென்னுந்தீகை யுருபட்டுறைந்தாகாவ
செம்பொனம்பலத்தே திரிவாரபராபரமே. (௨௧)

உந்திக்குமேலாகி யோமொழியாநின்றவு
யெந்தமறைதானறிவ கெந்தாய்பாரபரமே. (௨௨)

ததவமசிபத்ததி மருனகிவந்தவாகு
செத்தசவமெழுந்து திரியுமாரபராபரமே. (௨௩)

அருளேய னளகி யபபுறமுமேயாகி
யிருருமொளியா யியங்குமபராபரமே (௨௪)

சர்க்கரையோநெஞ்சஞ் சலிக்காபகப பாலோ
அக்கரைநீந்த வுளாயபராபரமே (௨௫)

பாராதியண்டமெலா மாராதபாத்திருக்குப்
பேராதியோர்நின பிரபை பராபரமே. (௨௬)

அண்டபகிரண்டமெலா மாடாதங்காடிந்தரு
தொண்டருளமாடுமொரு சொல்லாறபராபரமே (௨௭)

கோர்த்தநிலையாகுங் கறியமோனவொரு
பார்த்தவிழியாற பரந்தாயபராபரமே. (௨௮)

விதிவிருத்தியாவதெலா மவிட்டேறிப்போயிருக்க
பதிபொருத்தமொன்றெனக்கு பாரப்பாயபராபரமே. (௨௯)

சிவாயநமாவெனச் சிந்தைசெய்குவொர்க்கிங்
சுவாயவெமன்மாள் வுதைப்பாய்பராபரமே (௩௦)

நமசிவயவைந்துமொரு நாதாந்தவீடாமோ
அமையதுக்கப்பாலுமறி வானுயபராபரமே (௩௧)

அறிவாயெயென்னையுனக காளாகிக்கொண்டாற்கால்
முறியாகியேவன் முடிப்பேனபராபரமே. (௩௨)

நெருநுநதெரியாவென் சிந்தையிலுண்ணீயருளைப்
பரிந் துலகெல்லாநதேடிப் பார்த்தேனபராபரமே. (௩௯)

அன்புபெருககே யறிவாந் தககடல்
பிரிபெயெனைப் பிரிபா திருப்பாய்ப்பராபரமே (௪௦)

பனககுனாகுரபோகாதோ டெமைநாப்பார் தவிரங்
பனக குத்தாறுகாது சகிசியனபராபரமே. (௪௧)

பொன்னுமபொகட்டுப் பொன்னபுநதாறு
சீயஞனகொண்டெனினப மெந்தாய்ப்பராபரமே (௪௨)

நெரியாதுநைடிமெனைத் திட மில்லையெனபாபீமா
அறியாதியாறு யுனை யறிந்தேனபராபரமே. (௪௩)

அறிவேனபரமவச மாகாய்மியெனபாபீமா
வறியேன்பரமாத் தன்னேன்பராபரமே (௪௪)

இறந்திருந் தன்பொன்னடியி லெப்போழ்திறும்மறிப
பிறந்தபின் பெவ்வாறு பிரிவேனபராபரமே. (௪௫)

பாட்டியெட்டியா னடுததே னெனனைக்கிழ்ததள்ளாது
கட்டிவின்பொன்னடிக்கிழ் காப்பாய்பராபரமே. (௪௬)

நோதிப்பெருவெளியே தூண்டா செம்மாமணியே
ஆதிமந்தமினறிமெல்லா மாணுயபராபரமே. (௪௭)

நாளையகோவினதைககோ நாறுடலைப்போடலெந்த
வேளைக்குமுனைவிடு வேடுபராபரமே. (௪௮)

பெருமூச்செறிந்தெறித்து பேரினபவீட்டைகிளைந்
நொருமூச்சாய்ப்போவதுநினை னுளவேயபராபரமே. (௪௯)

தருமப்பிரானென்றுந தாயாதிதிமெனறு
பெருகுமறைபலவும பேசும்பராபரமே. (௫௦)

பேசவுங்கெட்டேனே பேசாதொழித்தவிடந்
தாசையும்வைத்தழித்த நிறியாப்பராபரமே. (௫௧)

தோடிப்பொருள்வேண்டாங் கொஞ்சமுமேயென்னைமுகம்
வாடாமலைப்பதுநின் மாண்பேபராபரமே. (௫௨)

தேடித்திரிந்தழுது நிருவடிசைச்சித்தது
வாடியுமனந்தசனம வந்தேனபராபரமே. (௫௩)

எறுபுகடையானே முத லெபிழிறப்புத்தப்பாமல
கரும்பாலையாகி கசிகதேய பராபரமே. (௫௪)

ஐயோவென்பாழ்விதியை யாரிடஞ்சொல்லீஇ யழுநேன்
பொய்யேயுனக்கடிமைப் பொய்கேனபராபரமே. (௫௫)

ஏதேதுசெயதிடுமோ வென்றனி டாபாழ்வினைகள்
போதுமிந்திரச்சாலப் பொய்யமைப்பராபரமே. (௫௬)

தண்டுகன்செனமக் கலக்கமெலா விட்டொழிக
வுண்டேயுனக்கருள்கா னோகேபராபரமே. (௫௭)

வாராயோவன்னைய வந்ததற்பின் நந்தையாய்
சேராயோச நகுருவாய்த தெரிந்தாய்பராபரமே (௫௮)

தோடிசன்மங்கொண்ட குறைகளெலாதிரவுனை
நாடிப்பதமதிதே னாயேன்பராபரமே. (௫௯)

கததுகின்றபாவிக் கருவிகள் போய்ப்பாழாகிச்
செத்துசெத்துவந்தகுறை தீர்ப்பாய்பராபரமே (௬௦)

தோயிந்தமென் னுங் குருவினமொழிக்குபொருள்
மாவிரதங்காட்டிம் மகத்தேபராபரமே. (௬௧)

ஏகவெனமேலோ ரியம்புபொருளென்வுயிர்க்கும
வாசியெனநின்றதனறோ வாழ்பராபரமே. (௬௨)

இல்லல்லாவென் னுமொழி யாவுமுண்டாக்குமொரு
சொல்லாய்வினைந்ததெனச் சொல்லும்பராபரமே. (௬௩)

சிவசிவாவென்றென்றன் சிந்தைக்குட்டான்முறைநத
அவனையறியாதலைந்தேன் ஐயோபராபரமே. (௬௪)

சுத்திகததிததர்க்கயிங் கண்கெட்டவாய்விணர்
செத்திறந்துபொனபின்பெய செவ்வார்பராபரமே. (௬௫)

பிடித்தபிடி வாதம் பேசுபெருமுடர்களை
யிடித்தெமனெனசெய்வாடு வெநதாய்பராபரமே. (௬௬)

புயோகுதர்க்கிகன்பின பனியாயமாய்ப்புவிட
கைதலை மீமல்வை நதழுவோ கலி உதாய்பராபரமே. (௬௭)

புனபேபெ நககாதி யெழுநதமொடியொவறை யுறே
பொபொனவலமெனென கெனிகார்பராபரமே. (௬௮)

தனனையிறதன்றோ சாரமொழியேதுமின்றி
யினபேபெருமாயி நநநார்பராபரமே. (௬௯)

வாழ்ரிப்பதுவன்றோ வையமுமுதாகவொன்று
பாழ்விட டிலென்னை யகம பாராய்பராபரமே. (௭௦)

சுத்திரத்தினைப்பாரதது சுத்தவெளிககுட்புகுந்தோர்
நேத்திரமாநினனருளி னின்றார்பராபரமே. (௭௧)

சாக்ஷிதனிமசாக்ஷியாயத தன்னறிவாய்நிறகுமுன்றன்
மாக்ஷிமையைச்சொல்லதர மாமோபராபரமே. (௭௨)

போதப்பதைப்பெல்லாம் பொய்யாகிப்போகவுந
னாத யடியிலெனை நாட்டாய்பராபரமே. (௭௩)

புரியபொருளாகி யாளுறுக்கப்புகுந்தே
பெரியபொருளதையார் பெருார்பராபரமே. (௭௪)

கோடியுருவெடுத்தங் கூடாதவெட்டவெளி
நாடியிருதோடோ நல்லோர்பராபரமே. (௭௫)

பாழாகுஞ்சுனியமாயப பதையாதிறந்தவர்க்கே
வாழ்வானதேனமுதம் வழியுமபராபரமே. (௭௬)

படித்தபடிநடவார் பந்தம்போமோவுடலை
யிடிக்கவெமன்பின் னிருப்பானபராபரமே. (௭௭)

கறறுகற்றுப்பாழாய்வின கருணையடிமறநதால்
செத்துசெத்துப்பின்பனநதஞ் செனிப்பாம்பராராமே. (௭௬)

செத்தற்கெமனபயமுஞ் செனித்தநகருபயமும
எத்தாலும்போகாதென செய்வார்பராராமே. (௭௭)

தோடிமறையாலும் நிறிபின்னருளை
நாடிவாவாறுரைப்பே னுமையாராமே. (௭௮)

திடமில்லவெரிவிலைநெத்தடிபுன்ககலவர
விடமெனக்குரணடைய விளம்பாய்பராராமே (௭௯)

வருமேபெருவாய்வு மீசறநெஞ்சகததோர
கருவாயினிபொறநனைக கண்டாராராமே (௮௦)

கறறத்தொருகோடிக சலைகனெலாமபித்தானுல
எத்தாறநெளிய திராபாய்பராராமே. (௮௧)

மோசமொன்றுமில்லாது மூவாசையையொழித்தால
வாசரனநதிககன வாழுவேனாராமே. (௮௨)

செற்றுத்திரிவோர்க்கே தேடரியதின்னருளின
பித்தொன மதானேபிடிசூராராராமே. (௮௩)

பிடித்தாறபிழைப்பேனகாண பேரினபலீட்டரதய
வடித்தாலெமனண்ட மட்டாராராமே. (௮௪)

இராகத்துவேஷ விராகத்தரையெல்லாமே
போகநெறியொற்றடைநதாற் போதுபராராமே. (௮௫)

பழிக்கோவு நவெடுததேன பாசியெனும்பேர்வாரா
வழிக்கேயநநதமறை வைத்தார்பராராமே. (௮௬)

எனையேபெருவெளியி லெனசெய்வாயோவறியேன்
உனையேயெப்போது வரணர்வேன்பராராமே. (௮௭)

கூதைகொள்ளநதசனமக் கட்டாதுதூலெனாயினே
அதைமேயழைக ளாறபுமபராராமே. (௮௮)

தேவதனேனச்சொலித துணைக்கொள்வாய்வொழிநி
யாழித்து ஈம்பானே லுயாபாரபரமே. (௩௯)

பெருவெளியாய்நிறவொரு பேரின்பமே னமேயு
உருவெளியையாரோ டுராபர்பாரபரமே. (௪௦)

அருளொளியாயெங்கு ஈரருந்திரகக நதை
குருமொழியாலல்லோ குறிஞ்சு தார்பாரபரமே (௪௧)

தேனும் புகத்தீர்ள்வாரி பொங்கு பூர ழல்
தானேதனியாய்த தனிப்பேனபாரபரமே. (௪௨)

தனித்திருந்துதானாத துணையறியக்கறறோள்
இனத்திலிருந்துமென்ன வின்பாரபாரபரமே (௪௩)

தனனையறியாததுறவு சதகோடிநாட் பூண்டு
உன்னையறியவச பரளதோபாரபரமே. (௪௪)

எதேதெடுத்ததைத் தம இந்நாகாநியாய்நதுமன
வாதைத்தவிரத்திருக்க வுருமோபாரபரமே. (௪௫)

சூடைதட்டிக்கொண்டு துறந்தோர்க்கேயாகந்த
மடைதிறந்துதானே மடககுமபாரபரமே (௪௬)

துணிவோர்க்கெதுயினும் நூயநிலைச்செர்வார்
துணியாரபிறவிகுட டோயவார்பாரபரமே. (௪௭)

நயபியேயனபரனறோ நாதாநதவீட்டைந்தால
வெம்முறகமவாடியறபர் வேவாரபாரபரமே. (௪௮)

பாரபரகண்ணிகள் பரற்றறறு.

—o—o—o—

பட்டதொரு

இது.

சர்வசாக்ஷியாகிய தமமெய்ஞ்ஞானசிரியரது திருவருளுநாட்டப்
படி இந்நூலாசிரியர் தம அடைவுகளைமன்னித்து தனக்குத்தானே
நெட்டுயிர்த்திரங்குநிறன னொனககுவிக்கின்றது.

எண்ணீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பட்டதொருபாடுகளைப் பகரப்போகா
பதைத்தனையோபாழாக பரையைநோகி
விட்டகுறைபோய்மறைந்த வெறுமபாழுள்ளே
விதிமதிமுமொன்றாகி விளங்குகுண்டும்
இட்டபடியிருக்கவென நெண்ணமவேறு
யிருநினைவுண்டாகவதா கிளைத்திலைத்துக்
கிட்டாதுநினனுமதைக் கிடமுமபோதுக
கெடுமனத்தை பதைத்தறிவுக் கெட்டேனந்தோ.

ஈ தென மாயம் .

இமமொழியை முதலாகவுடைய இகனடியில்வருஞ் செய்புளில்
இந்துலாகிரியர் தாம் ததுகாண புவனபொகங்களுக் கானியமாய்த்
தனித்து யாவுந்தமையமாய் விளங்குமொல்லே, மேருவிற் சிகரத்
தினின்று பார்ப்பவர்க் கடிவரத்திலுள்ள துலைதூரவோர் பட்ட
ணத்துகோட்டைசகொடிமாம் புலப்படு முருவத்தனையாத் தோன
றும், மனம், மாயை சம்பாத்ததாலொழிவினறி, தனித்த தம்மொ
சொவி போராடுகின்ற போராட்டத்தை நன்கு கவனித்து நதெ
னன மாயமென வரச்சரியப்பட்டு அந்தோ அந்தோ எனத்தந்தங்
கத்தில் மெய்ஞ்ஞானசிரியராய் கண்ணுடைய வள்ளலார் சொல்லா
மற் சொன்ன பிரணவசபதமும் கிட்டளைகளும் ஒருகாலும் வியர்த்த
ப்படாதெனகிறும் திருவருளுழ்வலிப்படி அவர்செய்க்குகின்ற சூது
யாதோ அறியேன அறியேன. ஆகிறும் மனமாநிகளின் பாசமொழி
வுற்றுநானே நானாத் தனித்து நிலைபெற்றெனதாதமாகிரியரோடிண
டறக்கலந்துய்தறகுக் காலஞ்சமீபிககுஞ் சமீபிக்கும எனத் தனைத்
தன்னுற்றேற்றுகின்றனரெனவுணர்க.

வெண்பா.

ஈதென்னமாயம் என்பின்றொடர்ந்துமனம்
போதவிழியாகிவளா போராட்டம்—நாதவொலி
வீணுகாவெங்கோன் விளவித்தகுதேதோ
நானுகிரிநீர்கவரு நாள்,

அழியாதால்.

என்னஞ்சொல்லை முதலாகவுடைய வெண்பாயிற் கவித்தளை
விரவி இலக்கணச்செயி நுற்றிருப்பதைப்பாராட்டி. செய்புளார்த
தப பிரயோசனத்தையும் தூலாசிரியர் தம் நிட்டாசாதனநிழ்வி
லெழுந்தி வளாவடிவில்வந்ததனிமித்தங் கொண்கூட்டிக்கொள்
ருதலையும் இங்ஙன நிர்த்தாகூணியராய் வருவதுரைக்கப் புகாரறி
வுடை யோரென்னுந் துணிவால இங்ஙனமிதுபோலிய சிலவற்றி
னும புதிப்பித்தலைகையமர்த்தி கரையவேண்டுமாவசிகமபெற்ற
சிலசெய்யுட்களுறி மாத்திரங்களைத் தந்திடம்பெற்றியைகலாயிற்று.

வெண்பா.

அழியாதாற்போத மனந்திறப்பெய்தூர.
வழியாமிதுமவுன வாக்கியம்—விழியாய்
மணிப்பாம்பிநுளின் மறையுமோரீமனமே
துணிபாததென்ன தொழில்.

இதனுள் தூலாசிரியர் தம்மனத்தை முன்னிலைப் படுத்திவிளித்
து, நீ, உருவற்றொழியாது விளைததுக்கொள்ளு நின்றோத்தகால
அனேகபிறவிகள் வாய்த்தற்கேதுவாகின்றது: இதே எஞ்சற்குரு
நாதனது மெளனவாக்கியமெனவும், விரிந்தபுவன போகங்களைத்
தன்னுட்கருக்கி யமைத்துக் காட்டுந் தாப்பணம் போன்ற நேத்
திரத்தைப்பொத்த மாணிக்கத்தா லுருப்பெற்ற உயிர்ப்பாமபொ
னது இருட்கண்மருண்டு மறைதற்பெறுமோ மறையாதென்பது
நிற்குப்புலப்படுகின்றதே, புலப்பட்டும் என் திருமுன்னர் நீநாம
ரூபமற்றொழியாதின்னு முருக்காட்டித் திரிவதென்னெவ்வித வேற்
பாடென வினவினவொனவுணர்க.

என்னதான்

கீர்த்தனம்.

இராகம் புனஞ்சுவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னதான் , படித்தாய் பாழ்மனமே ?-நீ .

என்முன்னே பேனெகிர்த்தாய்.

அதுபல்லவி.

தன்னையறிவாயபினபு தனக்குத்தானே தா னுவாய்
உன்னையொழிககாதென்னை யுற்றுற்றிங்கேன்விழித்தாய்—என்.

சரணங்கள்.

முப்புரமெரிந்து

மீளாவக்கினி

கற்புரமாமொரு

கண்டுகொண்டிடின

போச்சே - இது

யாச்சே

பேச்சே - அதை

பொங்காச்சே என்ன.(க)

குண்டுக்கொள்ளொரு

கட்டுக்கதையல்லோ

பெண்டுபிள்ளைக்கூட்ட

பேணவேநிலலாமற

பேச்சே - வெறுங்

மூச்சே

மாச்சே - அதை

போச்சே என்ன.(உ)

பஞ்சதன்மாதையென்னும்

பகர்நான்மறையேசாக்ஷி

வஞ்சமனமீப்பய்ப்

வாழ்கமறையாதென

பேச்சே - அதை

யாச்சே

பூச்சே - மென்னில

சேச்சே என்ன.(ங)

மூலவீடானனும்

மூளுஞ்சூழியென்னும்

காலவீடுருவான

கண்டுகொள்வியையாட

நாயே - முனை

தீயே

நாயே - உன்னை

வாயே என்ன.(ச)

நிலலறிவாய மனப்

நீடுனி விட்டோடிப்

கொல்லுவோன வந்தாலோ

கூட்டுவானவீட்டினி

பேயே - என்னை

போயே

நாயே - உன்னை

லேயே என்ன.(ஊ)

வேதமபடித்தென்ன

விட்டையறிந்தினி

நாதவெருளிகேட்கில்

நாந்தாதென்னுன்றன

பேறே - மூல

தேரே

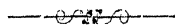
கூறே - மோன

பேரே என்ன.(கூ)

பூ ர னு ந ந் தே தா த ய ம்.

மூலவீட்டிலேங்க ரத்தான் - சுழி
 முனையெழுந்த ரப்பு ரத்தான்
 காலனாவந்ததே குலந்தான் - தன்னே
 கண்டின் வேதாந்த முரத்தான் - என்ன. (எ)
 எப்பாரும் போற்றவுந தேனே - யாகி
 பெழுந்து வந்தானெய்ங் கோனே
 ஒபிலலாச் சம்பந்தன் முனே - வள்ளல்
 உருவாகி வந்ததும நானே - என்ன. (அ)

காந்தனம் முற்றிற்று.

அவ்விதம்.

ப ஞ் ச ர த் தி ந ம ா லி.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அன்றமரடிபணிய தொண்டர் ஜபஜபவென்ன
 வகிலமெழு மண்டலமெலாய்
 அருள்புரிவை யெனறென்ற கிறைசப்த மொழிமுறைக
 ளண்டாண்ட ரண்டமுருக
 நின்றபயமென்றுகை கூப்பவும்மௌனமாய்
 நிர்வீஷய வாந்தமாய்
 நீராழிபோலவா காயரிலைபோலுமாட்
 நிறைவுகுறை வற்றபொருளாய்

பூரண நந்தோதயம்.

என்றுமாய்நின்றதெது ஈதெனுமறிந்ததெதி

ரண்டறவிருநத தெதுவோ

இனியொருமனப்பேயென் மெனபினனெதிர்ப்பதே

தேதுநீ யானுவதோ

கன்றைதாயதேடி ருலை யூட்டுவதைகண்டுமெனை

கைவிடுவதேது கண்டாய்

கருணைவிழிபரவிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்

கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(க)

ஒன்றுபொருளெனறவறி வென்றுமுனையனறியே

யுலகமிசை வேறு ருளதோ

வுளவெனவிருநதமன மேதுனனையல்லது

வுயிர்விடுக்குங் காலை

நின்றமயவிரதர ஐகஜாலமுமனநதமாய்

நெறிநாட்டி குறிகாட்டவும்

நெக்குநெக்குருகிவிழி நீர்பொழியகைநதுன

நெஞ்சநதுடித தலறவும

என்றுமாய்நின்றதே தறியாதவனமென

னிதயமலருதய குருவா

யேதேதுமகலவருளாழ்வாய்மித்ததித

வேகாந்தத தெனறுய்வனே

கனறையெதிருநதா மென்னவுனத்திமையை

கடர்கூப்பத தெனறுபுகலாய

கருணைவிழிபரவிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்

கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(உ)

வயிற்றொருபுறத்தே யிழுக்கவுநதீச்சுழிஇ

வள்ளலே யெனமெறிகவும்

வருத்தமறியாமனப் பேயுடனபோராடல்

வாயாலுஞ் சொல்லமுடியா

துயரொருபுறத்தேயிழுக்கவும் பொறிபைநதுஞ்

குதாயெதிர்த்து நின்ற

தோயுமேரோந்துபுலவேடர்க ணிமைப்போதுந்
 துலையாவழக் காடியும்
 பயமொருவனிடையிடாப் பதறிவிழுமானபோல
 பார்த்துகெக கலித்துநின்றம்
 படுபாவிசூதனெனுஞ் சண்டாளகோவியோ
 பஞ்சபோ லெனையெரிததுய
 கயவனினுமபுனமையான பொல்லாப்புமுகூட்டை
 காப்பதோ நய நபுகலாய
 ச ணைவிழிபர விரிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுந்
 கணெனுங்க ணுடையவளலே.

(ங)

அறிவதுமழிந்தமனம் பகைகொண்டிருக்கவுனை
 யர்ச்சிப்பதெந்த விதமோ
 அருண்டங்காணுது பொருளிடந்தோணு
 தகங்குளிர்வ தெந்தவிதமோ
 பொறிவிழிநிர்துழற போதமுமழிந்தருட்
 புலமறிவதெந்த விதமோ
 பொருட்புலம் பூரணந்தமோ மெயி லுட்
 புகாநின்ற தெந்த விதமோ
 தறிபோலுமிண்டனே தானிலாதொன்றிலைக
 தானாகா தெந்தவிதமோ
 தமிய லுட்குண்டலித் தத்தளித்தாடலுந்
 தணியாததெந்த விதமோ
 கரியுரித்தாண்டவா கோடுகோடெ றறவெனை
 கைவிடுவதெந்தவிதமோ.
 கருணைவிழிபரவிரிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுந்
 சணையங்க ணுடையவளலே.

(சு)

பேயமனதினோடு குறள் பேசாதிருக்கவும்
 பிரபஞ்சமாயையோடு
 பித்தமபிடித்துநட மாடாதிருக்கவும்
 பேச்சற்றவாநந்தமும

தாய்போலிருந்துமேனை தாண்டாதிருக்கவுந்

தாக்கற் பூரணமதே

தள்ளிதிரிபுடியெனவும் விள்ளாதிருக்கவுஞ்

சாதனசதுட்டயமதம்

நேயவருளாகியதை நீங்காதிருக்கவும்

நெறிபேதவிபரீதமும்

நிதியானதானநிதி களையாதிருக்கவும்

நெஞ்சுமபைச்சப்பற்றதாய்

காயவாகாயநிலை போலவுன தத்விதங்

கவர்வதறி யாவறிவிலோ.

கருணைவிழ்பரவிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்

கணை ஷங்கணுடையவளலே.

(ரு)

பஞ்சரத்நமாலே முறறிந்து.

— — — — —

நாடித்திரிந்து

இது. பரகுருவாம்பரா பரத்தொடுகிளத்தல்

பராபரக்கண்ணிகள்.

நாடித்திரிந்தறிவும் நானிழங்கதல்லாமல்

பாடித்திரிந்தமனப் பகையேனபராபரமே

(க)

பித்தம்பிடித்ததொரு பேயாட்டிலென்னபயன

சுத்தவருள்ளன்றோ சொககும்பராபரமே.

(உ)

பட்டுபட்டுநொந்தறிவும் பாழாகிப்பாழ்மனமும்

கெட்டுவிட்டவென்குறையைக் கேளாய்பராபரமே.

(ங)

சூசாய்ப்புலவேடர் சுற்றிசுற்றியென்றனிடம்

வாதுபுரியும்ந்த வழக்கேன்பராபரமே

(ச)

சூண்டலிபாய்வின நகத்துட் கோரணியின் சுத்தாட்டை

கண்டுநகதறிநின்றேன் கண்ணேபராபரமே.

(ரு)

தீரவ்லையவ்னையுந் தீர்ந்துசுழியாக்கினியில்

நேரவிலையென்றன நிலைமைப்பராபரமே.

(சு)

கன்னஞ்சுருகிக் கரைந்திளக வைத்ததெல்லாய்
என்னையறிவதற்கே யெநதாய்ப்பராபரமே (எ)

ஆட்டாதேயென்றனை யாட்டியடியார்கண்முனா
சாட்டாதேவிண்ணெனக ண்ணேபராபரமே (அ)

தோற்றியிததுந்தான்றானே சுற்றஞ்சுழலவனடாய்
ஆட்டிவைப்பதெனையழகோபராபரமே. (க)

எதுந்திருவருளென மெண்ணியாளுள்ள ந்தம்
போதும்பதையாதுவைத காறபே நாமபராபரமே. (கௌ)

வாதடைந்தேரிற்பதமே வாய்நவபதேசக
தந்தேனைககையிடவுந தருமோபராபரமே (கக)

தானிருந்தவீட்டினிலே தப்பாதுமாயைநிற்கு
தேனுணர்ந்தமோகர்கட் சுதநெரியுமபராபரமே (ககஉ)

உயிரோமயிரா யுளமுறிநது போனாலென்
வயிறினைமயாநத ரதம வருமோபராபரமே (ககங)

மோசஞ்செயாமலெனே முழுதுங்சைதூங்கிவிட்டால்
பாசமொழிந்திடுங்கண் பாராயபராபரமே (ககச)

ஐயாவடிமைககா யருளுதயவெறபினி ருன
கைவைத்திழுப்பதுநின் கடைமைப்பராபரமே. (ககரு)

என்னவென்னகண்டித்திங் கேங்கிமங்குகுங்கிசொன்ன
அன்னதறிபாத்துனக் கழகோபராபரமே. (ககசு)

இழுத்துவினையெப்பறித்திங் செனைவெளியில்விட்டபின்பு
அழுத்தமுளநெஞ்சமுமக் காமோபராபரமே. (ககஸ)

சும்மாயிருக்காமற சூதாயெனைப்பிரிந்தால்
எம்மாதிரியுஞ்செய்வதெனே பராபரமே. (ககஅ)

கைம்மாறுனககொன்றுங் காணுமையினாலோ
நமமைவிட்டுமெல்ல நடந்தாய்பராபரமே. (ககஈ)

சொல்லாதெல்லாஞ்சொல்வேன் சூரியமாநின்றவுனை
கல்லாதொருவழியில் கற்றேன்பராபரமே. (ககஉ)

சுஅ பூரண நந்தோதயம்.

பொங்கபொங்கவாந்தம பொங்கியருண் மூட்டிவிட்டால்
எங்குந்தெரியாதிருப்பேன் பராபரமே. (௨௧)

ஆனந்தப்பாலதனை யண்ணாக்கி னுனமடுத்தாற
முனந்தம்பாடித் தழைப்பேன்பராபரமே. (௨௨)

சருவபரிபூரணமாய்த் தாக்குமாநதவெள்ளம்
பருவம்வந்தார்தமக்கே பாயுமபராபரமே. (௨௩)

பார்த்திமையாப் பார்வைதனிற் பதினாலகமெங்கும்
கோர்த்திருக்குமோனவினப் கொடுப்பாய்பராபரமே. (௨௪)

திருவருளிற்றான்மறைநது தெளிநதுதெளிநதானநதப்
பொருள்மறைக்கரீயுமெனைப் பொறுப்பாய்பராபரமே. (௨௫)

சற்றேமனமிரங்கித் தாய்மலர்ததாட்டாண்மறைக்க
கற்றபலநூல்களெலாங் கணக்கோபராபரமே. (௨௬)

போதப்பதைப்பெலலாம பொய்யாகிப்போயமறைந்தோர்க்
கேதுகுறையென்றோ வெழுந்தாய்பராபரமே. (௨௭)

கட்டிப்பிடித்திடவுங் கண்ணையருளமிர்தப்
எட்டிக்குடித்திடவு மின்பம்பராபரமே. (௨௮)

சராசரமுந்தானுகித் தாங்கமுடியாமலன்றோ
கரபாத்திரமேந்தக கற்றுப்பராபரமே. (௨௯)

பாற்கடலாமாநதப் பாற்கடலும்பொங்கியிட்டால்
யார்க்குந்தெரியா தமர்வேன்பராபரமே. (௩௦)

கட்டிகட்டிநெஞ்சங் கனிநதுதணிநதருளில்
எட்டிஎட்டிநான்மறைவ தென்றோபராபரமே. (௩௧)

அமமமாவென்று அனந்தவுருக்கொண்டமுதேன
இம்மாத்திரந்தெரியா தென்றோபராபரமே. (௩௨)

ஐயையோகைவிடுத்திங் கியாருமறியாதவழிச்
செய்வதென்னயானுமென்ன செய்வேன்பராபரமே. (௩௩)

பிதற்றிப்பிதற்றிமனம பித்தாகிச்சோர்ந்துவிட
அதட்டியெனைக்கைவிடவு மாமோபராபரமே. (௩௪)

ஐயையோவென்னை யறிவாயேயானுமுனை
வையமெலாந்தேடி மடிந்தேன்பராபரமே. (௩௫)

வாயிறாபேசும வகையறியேனகோடிசும்
தோயாதுதோய்ந்ததுதைச் சொல்லாய்பராபரமே. (௩௬)

எடுத்தெடுத்த சொன்னதெலா மெண்ணுமலின்னமெனை
தடுத்தடிமைகொள்ளத் தகாதோபராபரமே. (௩௭)

பாராயோலையா பதையாதிநதக்கந
தாராயோவுள்ள தணிப்பாய்பராபரமே. (௩௮)

பட்டுபட்டுநொதுளமும பதைத்துப்பதைதகழுது
கெட்டுகெட்டேனெனகுறையைக் கிளாய்பராபரமே. (௩௯)

பொல்லாபுலாலாம் புழுகு ட்டையானெனவு
நல்லாய்ச்சுமப்பிதநாய் நனடிபராபரமே. (௪௦)

சமபிழுகம்வாடித் தகைக்கவருளினிறிபின்
நம்பிபுங்கைநூவ னன்னோபராபரமே. (௪௧)

பொங்கபொங்கவரநதம் பொங்கவ நுண்ணுமறைவாத
தங்கவுமேறிற்குத் தகாதோபராபரமே (௪௨)

தூராதூரமெலாஞ் சுற்றிசுற்றி காணும
பாராதபாலைபொன்றைப் படைத்தாய்பராபரமே. (௪௩)

பாராதுபார்த்திருக்கும் பப்பிரம்பபேரோளியில்
வாராதெல்லாமெனகண் வருமேபராபரமே (௪௪)

திட்டிதிட்டிப்பார்த்துந தெருத்தோறுமேயழுதும்
பட்டதெல்லாபுன்சிரிப்பாய்ப் பாததாய்பராபரமே (௪௫)

கேடுகெட்டபாழுலுங் கெடுமெனவு பொன்னடிக்கே
பாடுபட்டுப்போட்டுடைகப படுமோபராபரமே. (௪௬)

தத்தித்ததிப்பாழ்பிறப்பிற் சராசர நுநனதெனது
யத்தனஞ்செய்தாலேம நெரிவான்பராபரமே. (௪௭)

குதையறிவாரவோ சோதிமணிவாசலவழி
நாதவொலியாகியுள்ளே நடந்தாய்பராபரமே. (௪௮)

பாசம்பூசிப்பதுவும் பஞ்சாக்ஷராமென்
ரோதியுணரவரு ஞண்டாம்பராபரமே. (சக)

கண்கெட்டமாடாகிக் கருவிகளிலேமறைந்து
புண்பட்டனந்தசெனமம் புகுந்தேன்பராபரமே. (௩௦)

நடந்துகிருவருளாய் நான்மறையபேரொளியும்
அடர்ந்துலகெலாமறைவ தாமேபராபரமே. (௩௧)

தாம்தாமெனவுரைக்குஞ் சத்தியத்துக்குட்புறம்போய
ஆம்ஆமெனவுரைப்ப தார்காண்பராபரமே. (௩௨)

பாதியுநப்பெண்ணுட பரமார்த்தமபாதிபென
பூதியத்திலொன்றாய்ப் புகுந்தாய்பராபரமே (௩௩)

அருட்கூத்தைத்தேடிதனை யறிபாமைராயைதனில்
தெருக்கூத்தாய்ப்போகவுமே செய்தாய்பராபரமே. (௩௪)

இலையோகிருவருளென் றேங்கியழுதழுது
வுலையின்மெழுகாயுள்ள மோய்த்தேன்பராபரமே. (௩௫)

பாடாதுமபாடிப்பரமேயென்றேங்கினின்றும்
கூடாவாழ்வென்றோ கொடுப்பாய்பராபரமே. (௩௬)

திடுக்கமேபித்தாகித் தேடித்திரிந்தருளை
யடுக்கவகையறியே னையாபராபரமே. (௩௭)

கண்காட்டிவிட்டுக் கலங்கவுங்கை சிட்டாயே
புண்காட்டில்யாஹம் பொறுக்கேனபராபரமே. (௩௮)

போதுமபிறந்துழன்றென் பொய்நீர்க்குமிழிபைப்போல்
யாதுமறியாதிறப்ப தியாங்கொல்பராபரமே. (௩௯)

வாதோடுகுதின் வகையறியார்க்குட்புறம்பாத்
தாதாவுமாகியருட்டந்தார் பராபரமே. (௪௦)

எழுதியறியாதபொரு ளென் னுமறையோலமிட
அழுதழுதுடைந்தே னறிவாய்பராபரமே. (௪௧)

கைதொழுகலாய்ப்பொத்திக் கண்ணீர்வடித்துருக்
மெய்யெழுரோமஞ்சிலிர்ப்பமெலிந்தேன்பராபரமே. (௪௨)

நெக்குநெக்கியுருகி நீர்க்கடலும்பொங்க்பொங்கி
யெக்கரலங்கண்டுய்வே நெந்தாய்பராபரமே. (௬௩)

பார்த்தாலுயிரும பறந்திடுமெயன்றேங்க
சேர்த்தாற்றிருவடிக்கீழ் திடங்காண்பராபரமே. (௬௪)

பாராதிறந்துவிடில பரிபூரணப்பொருளும்
வாராதோஐயானீ வாராய்பராபரமே. (௬௫)

இறந்தவிடமேயருளா பெப்பொருளுநதானாகிக்
கறந்தமுதமூட்டிவைப்பாய் கண்ணேபராபரமே. (௬௬)

தள்ளிதள்ளிவிட்ட லுந தயங்காவருள முதம்
அள்ளியள்ளியூட்டி யெனை யாளாய்பராபரமே. (௬௭)

அருளேயருளேயென்றும் அமமமமா வென்றமுதம்
பொருளேமறைத்தால்யான் பொறுக்கேன்பராபரமே. (௬௮)

இடித்தாலும்போகேனோ யென்புகளெலாளுங்க
அடித்தாலுரினனைவிடே னையாபராபரமே. (௬௯)

போனபினபெனசெய்வேனோ போனபினபும்பத்துசென்று
ஆனபினபுமில்வலைச்சல் ஆமீமாபராபரமே (௭௦)

கடிகாயின்கூட்டிகள்போற் கணக்கிறந்ததேகமெடுத்த
தடிகாடார்க்கென்னபுத்தி யறையேனபராபரமே. (௭௧)

வெறிகொண்டுபொன்மேல் வெறிகொண்டலைவரை
நரிகொண்டுபோவதுவே ஞாயம்பராபரமே. (௭௨)

பித்தமபிடித்துபெண்ணின் பேரழலிலேவிழுபோர்
கத்திகத்தியெமனிடங் கதறுவர்பராபரமே. (௭௩)

தடிபோலிருந்துமண்ணைத் தன்னதென போரையமன்
பிடிமண்ணாயப்போகப் பிடிப்பான்பராபரமே. (௭௪)

மக்கள்குற்றமென்று மகிழ்வார்தலைக்கடைகள்
துக்கவிர்த்தியென்றே துறந்தார்பராபரமே. (௭௫)

ஆணாகியன்னியப்பெண் ணைசுகொளுமூடர்பின்ன
ணணுமற்பெண்ணாய் நலிவார்பராபரமே. (௭௬)

பெண்ணுகிற்பிற பிரிந்தவர்கண்மென்மேலும்
எண்ணுகாமுகராயிறிப்பர்பராபரமே. (எஎ)

இல்லம்பொதுச்சாவடியா யெண்ணியிருப்பவர்க்கே
நல்லவீட்டின்பம நடக்கும்பராபரமே. (எஅ)

சுதந்தாங்கெட்டுச்சும்த தூங்கியிருப்பார்தமர்கே
அதந்திரமானவரு ளமையுபராபரமே. (எக)

கற்றவெல்லரப்பாழாகக் கைநழுவிட்டார்க்கே
வற்றுவருட்செல்வம் வாய்க்கும்பராபரமே. (அ0)

தன்னைமறதுபின்பு சார்ந்ததையுங்காணர்க்கே
யன்னதருள்வீட்டி லழைக்கும்பராபரமே. (அக)

பொன்னைமடவாரைப் புகழ்ந்துவுனைநாடாரா
என்றோசெய்வானென்கா னென்காய்பராபரமே. (அஉ)

கத்தித்ததிச்சாகுந் முசைச்சனைமைதாச்
செத்துசெத்துப்பின் னுஞ் செனிப்பார்பராபரமே. (அங)

உன்னையறியாதவர்க ளுரணடிநுந்தாலென்
என்னமுடிவிலொன்று மில்லைப்பராபரமே. (அச)

சொல்லவனந்தமறைச் சொல்லிறநதகுடிமதா
யெல்லைவெளியா டிருந்தாய்பராபரமே. (அடு)

எல்லாமறிந்தறியா தெங்குநிறைந்தவுனைக்
கல்லவழிச்சென்றோ டுறார்பராபரமே. (அசு)

பார்த்துமபலவிதமாய்ப் பல்லுயிருங்குடுமொரு
நேத்திரமாயெங்கும் கிறைந்தாய்பராபரமே. (அஏ)

அறிவேயறிவின்பே ராநந்தமேமோன
முறுவுருவென்னுள்ளத் துயிரோபராபரமே. - (அஅ)

தத்துவமேதற்போத சந்தேகநீங்கவருள்
உற்பவமேயென்னென்றுரைப்பேன்பராபரமே. (அக)

பொறியேபுலனேயைம பூதபேதத்தெவையும்
அறிவான்மறைந்தெழுந்த வையாபராபரமே. (க0)

சகதேயருள்வடிவே சட்சமையத்துப்புறம்பே.

சித்தேயாநந்தச்செந தேனேபராபரமே.

(௯௧)

கருவேகரு விக்கரணங் காணப்பெருவெளியின

உருவேயுருவுள் னொளிபோபராபரமே.

(௯௨)

இ'நிரியமோனத திருப்பேவடிவனநதா

அந்தரியாயெங்குநிறை வானுயரபராபரமே.

(௯௩)

தூரப்பொருளேதூ ராதிதூரம் இமையாப்

பார்வைப்பொருளேநீ பாராய்பராபரமே.

(௯௪)

மனத்தினொடுங்குடி மாளாவகைக் குனருள்

குனித்தோடுமெனனைககை கொளவாய்பராபரமே

(௯௫)

கூட்டாயருளுதயங் கொள்ளை கொள்ளவாநந்தந

தேட்டாயிருந்திடவே செயவாய்பராபரமே.

(௯௬)

பார்த்திமையாவாநந்தம் பாவுஞானத்தினவழி

சேர்த்தென்னைககைகொடுததாட் டேவேபராபரமே.

(௯௭)

மரியாதிருக்கவுமே மாயாமருநதுன்னை

வரமாயெனக்கருள வல்லாய்பராபரமே.

(௯௮)

தானேதானாருக்குஞ் சகதியத்துக்குட்புகுந்து

நானேநானாயிருக்க நல்காய்பராபரமே.

(௯௯)

தானேதானாகவாநி தானறியாவாறமைத்து

நானேதானாகவரு- ணடத்தாய்பராபரமே.

(௧௦௦)

பராபரக்கண்ணிகள் முற்றியறு.

இது சுகோதயாதாரமாகிய-பராபரப் பிரமத்தோடிந் நூலாசிரியர்
இரக்கத்தோடுரைச்சுனறதையினக்குகின்றது.

கீர்த்தனம்

இராகம் - தேசிகதோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனி பொறுக்கேன்கவாமி - நின்னோதியில்

இடந்தாரும சுவாமி.

பூரண நந்தோதயம்.

அநுபல்லவி.

தனித்துப்பிறந்தசனமஞ் சதகோடியாரிருந்த
வள்தைசுகமறுக்க வநதுன்றனை யடைநதேன இனி

சரணங்கள்.

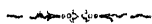
கண்டவெல்லாம்நீயே	சாக்ஷி - இன்பை
கண்மியிருப்பதென	மாக்ஷி
பண்டைப்பழங்கதையே-	தாக்ஷி - அதைப்
பார்த்துநதாராமலிருப்பதேன	காக்ஷி. இனி (க)

போட்டுவிடுபுனனிகத	தேசம் - நின்
பூரணநந்தோதய	மேயம்
நாட்டியருளுருவாட	போகம் - உண்
நாதாநதவீடுமுததேவக	சோகம் இனி (உ)

எடுத்தபிறவிகளிற	மதது - அதை
யெததனையெனறுரைப்பேன	ஒதது
தொடுத்தகாரணநந்தோதய	விதது - இன்ன
தொடர்நதுமுடாகென்னமோஅறியேனசுதது.	இனி (ங)

கனமமாயைக்கண்ணியிற	பட்டு - ஏழை
கவ்வுஞ்செனமங்களை	விட்டு
நனமையாநதபூரணம்	பட்டு - பர
நாதாநதவாசலினமுனபடித்தொட்டு.	இனி (ச)

கீர்த்தனம் - ருற்றிறறு

பஞ்சததின மாவரி.

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி ஆசிரியவிருகதம்.

கட்டினீரொருசரங் கதுமாண்டுவிழிநமற்றை
கரணமொடு பொறியுமில்லை
கானனீர்வாழ்க்கையது மோனரிலையாகிமுற
காணுலக மில்லையிலலை

சுட்டியேயிதுவதாச் சுட்டற்றபோதினிற்
 றுனாராஜ யோகமில்லை
 சோமபித்திரிநதுநட மாடிபிணமானபின்
 சொருபச்சபாவமில்லை
 பெட்டியரவாகிலபொய்ப் போகங்களேதினும்
 பிழையென்பதில்லையிலை
 பேதைமடவார்மையால் நிற்பாலி நந்திற்
 பேதலிநுள போதமில்லை
 கர்த்தவ்யமென்னுநின் பதம்பாதாமபுயங்
 கவர்வதறிய வறிவிலோ
 கமலவிழிநிமையுளரு னுதயஞ்செயுப்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே.

(க)

சிறுதைநைநதிமெபாழ்து வந்துகைததரவுஞ்
 சிதம்பரவி ரகசியங்கட்
 டேடியுங்காணது சித்தத் துறங்குவுஞ்
 சிவஞான வொளிதிபமாய
 எந்தையறிவாகவும் பந்தவழிநீனமொலாம்
 என றுமில்லாதேகவும்
 எங்கெங்குமொளிபரவி யங்கையருளாடவும்
 எண்ணுமலேபாடவும்
 துங்கமொடுபுந்தியது மங்கங்கிலாதாகி
 துருவவெளிதானோடவும்
 துனாராஜயோகமது தொந்திததுநிறகவு
 துறவுநன்னிலைகூடவும்
 கந்தமலரொக்குமாறெதைதாநதாமெனக்
 கவர்வதறியாவறிவிலோ
 கமலவிழிநிமையுளரு னுதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடை வள்ளலே.

(உ)

வஞ்சமனதோடவுங் கொஞ்சவருளாடவும்
 வஸ்துநிலையுங் கூடவும்

வந்தமல்பந்தமது மெந்தைகுருசினதையால்
 வந்தவழியே யேகவும
 தஞ்சமெனவிட்டகுறை தொட்டுமுனகாட்டவுந
 தாயாகிதாதையாகித
 தாக்கற்றபூரணந தான்றோனையாகவுந
 தத்துவப் பேயகளான
 சஞ்சிதமதஞ்சியேசாகததடோதந
 தராதலம தேழுடங்கத
 தாமெனனுமோர்மொழிக் கர்த்தாவேறுள்ளதோ
 சகலஜீவாத்ம நிறைவே
 கஞ்சனாகுமுன கெஞ்சாதெடாவெனந்
 கவர்வதறியா வறிவிலோ
 கமலவிழிநிமைபுளரு ஞாதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே

புலமையெனவிததுவம பொயப்பட்டுபோகவும்
 புலவேடர்கட்சாகவும
 புளையானமாயைப் புண்ணாகிநாகவும
 பூரணப்பொருளுண்மையே
 வலமிடநதாமேயென வந்த சுழியாகவும
 வகைமவுனவட்ட மீதோ
 வளவலநீயாடவும மகுடமண்டலீகாகள்
 வாய்ப்பொத்தி கைகூப்பவும்
 நிலைமையனுபுதியது நேயததுளாகியரு
 ணிறையுஞ் சூழிடேகம
 நிகரற்றவாநந்தபோகசுகமாமினப
 நிர்விகற்பத்தாழ்சவும
 கலகமுடநாமொழிக் குழறியபுகழுகுதுகண
 கலங்கவறிவுள்ளாகியே
 கமலவிழிநிறையுளரு ஞாதயஞ்செயும்பரம
 கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே.

பாராதியுதமுத னாகமொடுதமுத

நகே

பற்பலவிடங்களுங் கற்பணையிறுபனம்

பார்க்கரிபமௌனவடிவே

தீராதபலசமைய வாதிபலாகவடிவா

தேடரியனானமுடிவே

தீவிரதாத்திலெழு மனபாகண னீரதிற

றிடமௌனவெழுநக குருவே

போராதிமனமாயை போதேதுச்சையி மம்

போதுமொரு சபதமொழி

புகலரியபூரணவிலாசமாயெய்கி மம்

பூததவொரு நாகவதம்

காராதியுகிலுமொளி பாவுமாதபமே

காணரியவறிவிலறிவாய

கமலவிழிநிமைபுளரு னாகவஞ்செயுபரம்

கயிலைகண்ணுடைவள்ளலை

பஞ்சராகநாமலை மறறிற்று.

தமமெய்ஞ்ஞானசிரியபோடிநகது பாரிககிளகதய விரதூலா
சிரியர் தம்மோடொததுமைபபட்டு வராமனதகைக்கடிநது இனிவந்
புறுததுகிளறனனெனவறிக.

நீயேயானா.

வெண்பா.

நீயேநானெனற நிலைமையறிபேய்மனமே

நானேதானென்றெனவ நாதாந்தன-முனேதாந

நீயானாயெனற நிலையறியநீருறுதி

யானாய்நீ தானையழி

கோததனம்.

இராகம ஆகிரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

மனமேமனமே? நீதூங்கவென்றாலொரு

மருநதுண்டு சொல்லவேனே.

பெருநந்தோதயம்.

அநுபல்லவி.

தினமறவாவொரு செய்கையதொன்றுண்டு
நினைவசையாவரு ணிலைமையிலின்றிடே. (மனமே.)

சுரணங்கள்.

பேசாதிருநதிடி பிழையொன்றுமின்றியே
பேரூனவீட்டின்பு பிரளயவாழ்வெய்தும். மனமே. (க)

பாராதுபார்த்திருப் பாருணாவிழியதும்
சேராதசின்மயா நந்தத்திலசேர்த்திடும். மனமே. (உ)

சததுச்சித்தாமதை தவிராதுநீயாநந்த
முத்திசொருபுத்தின் மீளாதிநதிரு. மனமே. (ஈ)

பிரமத்தொருவிழி பிறந்திடமாங்கதை
சுருமனமேநீயுங் காணுகிறநதிரு மனமே. (ச)

இறவாதிநதிட வெங்கோனருண்மூடி
பிறவாவிழியதைப் பெறுநிடுமுத்தியே. மனமே. (ரு)

எத்தனைசெனமதி திடைநதுநதொம்பதமேகா
பித்தமேநீசற்றும் பேசாதிநதிடு. மனமே. (சு)

சோதிககாதீதகுகியெனும் பெர்வநதால்
ஆதிமறைப்பொருள் அருளாவினையாடுமே. மனமே. (ஏ)

கீர்த்தனமமுற்றிற்று.

பெத்திசை.

பராபரக்கண்ணிகள்.

எத்திசையுநதானு யிபங்கவருருணமறைய
முத்திசைக்குமென்னை முடிததாள்பராபரமே. (க)

சுத்தவசுத்தமேனும் துக்கத்தைவிட்டேறி
நித்தியமேநானெனநீ நிறுத்தாய்பராபரமே. (உ)

தடையற்றவாநந்தம் ததுமபித்ததுமபியெழ
கொடிக்கட்டிக்கொண்டெனைகைக் கொள்ளாய்பராபரமே. (ஈ)

பட்டுபட்டுன்னோடு நீ பாசக்களிம்பவற்றை

சட்டைசெய்யாததி சயந்தானபராபரமே.

(ச)

எட்டெட்டுந்தாண்டியே யெட்டாரித்தித்தனில்

விட்டெனையுநீயுமுள்ளே விளங்காய்பராபரமே.

(ரு)

தத்துவமுஞ்சந்தயமுஞ் சானாரோர்க்கிலையெனறே

யெத்திசையுமாமறைக ளிசைசுகும்பராபரமே.

(சு)

அனாதபிறவிக்கிரியை யனுட்டித்தயா ந்கதெல்லாந்

தினைப்பொழுதின்மற்றுவதுன றினைப்பராபரமே.

(எ)

தேசதேசங்களெல்லாந் தேடியயர்சரிதை

பாசமறுக்கவருட் பார்த்தாய்பராபரமே.

(அ)

எண்ணரியகோடியுந் மெய்திநிறையோநிலை

கண்கொண்டபின்னதைபுங் கடநகர்பராபரமே

(கூ)

எல்லாஞ்சகச்சாலம் இறப்பிறாபுமபோய்மறையக்

கல்லாவனுபுதி கற்றாய்பராபரமே.

(கௌ)

சொல்லரியஞானச் சுகவெளியிலேயிருக்க

நல்காய்பரசொருப ஞாயம்பராபரமே

(கக)

கள்ளமனமொனறைக் கட்டுவனோவெளியேயன

துள்ளித்தூடித்தூறினறேன சும்மாப்பராபரமே.

(கஉ)

கடற்குத்துறையில்லாக காரணமாயொன்னிறயக்

குடலைநிறைந்தெழுந்த கோனேப்பராபரமே.

(கங)

கரிமாலயனறியாக் காரணமீறினறதெது

அறிபதெதுவதுந் யானாய்பராபரமே.

(கச)

கற்றதனாலென்னபயன கள்ளமனமேலாகும்

முற்றுமுணர்ந்தவர்க்கு மூலம்பராபரமே.

(கரு)

வித்தாயமுனையாய விளைந்தெட்டெட்டுத்தொகையின்

சித்தாகியன்றோ திரிந்தாய்பராபரமே.

(கசு)

லிங்கத்தினுள்ளேயே லீலைபுரிந்தவுனை

அங்கத்தினுள்ளே யறியாப்பராபரமே.

(கஃ)

அண்டபுவனமெலாம் ஆடத்திருவருளாயக
கொண்டகுறியாரறிநது கொண்டார்பராபரமே. (௧௮)

வேதமுதலாகி விளைந்தசெந்தேனமுதை
போதவொழிவிலனறோ பூண்டேனபராபரமே. (௧௯)

ஆறுறுந்தாண்டி யானபதிக்கும்ப்பாலே
பேறாசாநின்றதுனறன் பெறுபராபரமே. (௨௦)

கல்லாவறிஞருளங் கறறியாஞான முதல்
எல்லாப்பொருளெவையு மிரக்குமபராபரமே (௨௧)

தன்னையறிந்தபின்னர் தானேதானாயெழுந்தும்
என்னையறிவித்துள ளிருந்தாயபராபரமே. (௨௨)

எக்கோடியாயிருந்தும் எனனையறியாவினையில்
அக்காலமின்று முத லயர்ந்தேன்பராபரமே. (௨௩)

நினைந்தாற்பெருமூச்சு நெக்கு நுகிநீர்வடித்து
தினந்தானழாதகுறை தெரிந்தாய்பராபரமே. (௨௪)

தாயினுமேலானவொரு தருமதயாந்தியே
வாயிலுரையாமோன வாழ்வெபராபரமே (௨௫)

கருபபேகனிரசமே கமகண்டேகணகாணப
பெரும்பேரினப்பபெருக்கே பேறேபராபரமே. (௨௬)

துதிசேர்மணியாகித் தூண்டாரிளக்காகி
கதிவேறுதானாயக கண்ணெபராபரமே. (௨௭)

எனனைமறைத்தபொருளீதென்றெனக்குறைத்த
அனனையுனக்கென்னகைமமா றுருள்வேனபராபரமே. (௨௮)

கிருபைக்கடலேசொற் கேழ்வியிலாப்பேரினபே
அருமையெவருடைபா ரறியேன்பராபரமே. (௨௯)

கண்ணைகண்ணுண்மணியே கடனமடையாநதமுதே
உண்ணென்றெனக்கூட்டும் உயிரோபராபரமே. (௩௦)

உள்ளும்புறம்பே வுரையாப்பெருவாழ்வே
விள்ளவெழுந்தவருள் வேந்தேபராபரமே. (௩௧)

படவட்டமன கருத்தேபலபிறப்பின்கண்ணடிமை
திடம்பட்டதென்றோ தெரிந்தாயபராபரமே. (௩௩)

மலைகளையெளனுளமாய வாழ்ந்தாளபிராமி
கலைகளுநீலகைக் கவர்ந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

சூருவோங்கையதந்தை கூறச்சிவலிங்க
வுருவோலகனை துள னுயிரோபராபரமே. (௩௫)

என்னென்றுதா றுரைப்பே னெனையீன நகதுள்ளமமான்
உனனையனறிவேறியாரென் றுரைப்பேனபராபரமே. (௩௬)

சூருவெழறிசூரு கொததடிமைகொண்டநல்ல
பருவமிதோநீதானே பார்த்தாய்பராபரமே. (௩௭)

ஏதெனறெடுத்துரைப்பே நெகநாலுமிவவீவர்கள்
நீதிநறபேர்நிலைக நிறுத்தாயபராபரமே. (௩௮)

சூதறியேனயாதொன்றுஞ் ளோதிவள்ளலி எனநளே
ஆதியநதமி னறியென றுளமாந்தாய்பராபரமே (௩௯)

சுதநதாரதானாஞ்ச சொல்லிறநதுநதானாஞ்ச
அதநதாரதானாகியமாந்தாய்பராபரமே. (௪௦)

அண்ணலாம்பள்ளலா யருளாய்ப்பொனம்பலத்தே
கண்ணுடையாரெனறெனேக கலந்தாய்பராபரமே. (௪௧)

அழைக்கதாயெனையுள்ளே அருற்றநிறதவழி
பிழைத்தேனென கேட்கும பின்புறப்பராபரமே. (௪௨)

சூதொன்றுமில்லாது சுழவீட்டிலெனையருட்
போதனையுஞ்செய்தாய பிழைத்தேனபராபரமே. (௪௩)

பிடித்தேனொருமூச்சாயப் பேரின்பவீட்டினில்வாய்
மடுத்தேனெனபோய் மடிந்தான்பராபரமே. (௪௪)

பம்பரம்போலாடுமொரு பஞ்சாக்ஷரநடுவில
எம்பிரானாகி யெழுந்தாய்பராபரமே. (௪௫)

சொன்னமொழியாதோ சொர்க்கமத்தியபாதாளம்
இன்னமுந்தேடவெங்கே யிருந்தாய்பராபரமே. (௪௬)

மூலத்தெழுந்து முனைவிட்டுக்குப்புருந்த
கோலத்தையார்தான் குறிப்பார்பராபரமே. (௪௬)

மாகஷ்டமுன்றனுக்குமானிடனுய்நீவந்த
தேக்கஷ்டனென்னைத் தெரிந்தாய்பராபரமே. (௪௭)

ஆறுறுந்தாண்டி யறிவைய நஞ்ஞண்மறைததல்
வேறியாருங்காணு வெளியேபராபரமே. (௪௮)

எப்பாரும்போற்று மிருக்காதியோலமிம
அப்பாழ்வெளியா யமர்ந்தாய்பராபரமே. (௪௯)

சத்தியகாரத்தின மன்மயமாந்திகைகூதநதும்
எத்தையறிவானென் றிருந்தாய்பராபரமே. (௫௦)

தொல்லாவிரதமெலாங் கொண்குண்டுபின்பெனக்கு
கல்லாவிரதம் கணித்தாய்பராபரமே. (௫௧)

* மெள்ளமெல்லவிட்டென்னை மேடேறிப்போனதற்பின
கள்ளமனத்தைவிடக் கண்டேனபராபரமே. (௫௨)

பார்த்தான்மனந்தானே பதினாலுலகமெங்குங்
கோர்த்தபடியிருண்ட கொள்கைபராபரமே. (௫௩)

எங்கெங்கும்பார்த்தே நெறுபுகடையானேமுதல்
அங்கங்கிருந்ததட்ட வயர்ந்தேனபராபரமே. (௫௪)

எங்குநிலைகாணும் லென்னையறியாவினையா
அங்கமெரியவன லானேன்பராபரமே. (௫௫)

மெள்ளமெள்ளவககினியின மீதேறிநிற்கவன்றோ
துள்ளிதுள்ளியென்பின் றொடர்ந்தார்பராபரமே. (௫௬)

மாயாமன்மாய்து மயிர்ப்பாலமுங்கடநது
தோயாதுதோய்ந்துவெளி தோய்ந்தேனபராபரமே. (௫௭)

வதைத்தெட்டுமெட்டா வதைந்தேனகலிட்டின்
சித்தித்திவந்தோயானாய நிறைந்தேனபராபரமே. (௫௮)

தோய்ந்தேன்சிவமயமே சுட்டறிவுங்கெட்டபின்பு
ஆய்ந்தமனமெங்கோ வறியேன்பராபரமே. (௫௯)

பூரண நந்தோதயம்.

கூக

ஒருவார்த்தைகொண்டே புலகெங்குந்தானாய்

மருவார்த்தையேமோன மானுப்பராபரமே.

(கூ0)

அருளாழிவாழ்க வனந்தாநின்றாள்வாழ்க

பொருளறிதல்பூர்ணப் பொருளேபராபரமே.

(கூக)

பராபரக்கண்ணிகள்பூற்றிற்று.

ஆரணப்பொருள்.

அறுசீர்க்கழி நெடிஸடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆரணப்பொருளைத்தானே யாதுதினமோதியோதி

பூரணப்பொருளாகாமம் புலம்பிநாட்கழித்தேனையோ.

காரணக்குருவாயெந்தைகருத்தென்கணைமூலதானபுந்தி

நாரணன்செயுமாயத்தை நவில்கவாயிலையெனக்கே.

நொண்டிசிந்து.

இராகம் நாதநாமகிரிகை ஏகதாளம்.

குறிப்பு.

தனதனத் தானனத் தானு

தானனத் தானனத் தனதனத் தானு.

தன

மனமெனும் பேய்க்குந்

மாய்க்கவே வழிதேடி மறுநுப

சினமாபுலோபியெ

தீய்க்கண்புருவாய்த் திகைத்துத்

குணவதிகாரர்க

குருட்டறிவென்போனும் கூடவே

பணமுடிக்கப்பாலென

பார்த்துமபாராது பதிவிருந்

சொல்லமுடியாவோர்

சூதனுடன்பவனுந் தொடர்ந்

கொல்லநினந்தானே.

குருட்டறிவென்பவனுந் குறவான

கானன் - என்னை

மானன்

திர்த்தான் - முனை

திரிந்தேன

ளொன்மே - அந்தக்

சேர்ந்தான்

னையன் - என்னைப்

தானே

வமபன் - முழு

தொன்றாய்க்

காயி - அந்தக்

சாயி

மகாமகோபாத்தியாயி
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாராயணன்
சென்னை - 600

பொல்லாப்புலன்களு

புழுக்கட்டையானென்னும போதமு

மொன்றே - இந்தப்

மொன்றே

கல்லாவிற்பால்கறந்

காமனேயேமனாக் காத்திருந்

இல்லையெனக்கியாரு

எடுத்தஜடலமிது வெணஜ்ஜு

கொல்லனுலை மெழு

கூடியிருந்ததிக் குழையுள்

கல்லாவிரதமாய்

கரணங்களென்மே நறுங்கட்டி

துண்ணும - அந்தக்

தானே

மில்லை - யானே

நஞ்சாயக

சானேன - யானே

ளெறுபாய்

நின்றேன் - மறறைக்

கொண்டார

பலதனைக் காட்டுகி

பாடுகளைச் சொல்லமறை பார்த்தது

இப்படியே யான

எண்பத்துநான்குநா றுயிரமு

கொப்பெனவே

கோமுகளைக்கண்ட குறியத

கெற்பங்கலங்காம

கெர்வழுங்கெட்டுப்பின் கேவல

ரண்டோ - பட்ட

ரண்டோ

கருவி - இது

முள்ளே

ருபகமானர் - அந்தக்

னிலே

னின்றேன் - அநநெர்

மானார்

பொற்படி பாதார

பூட்டியேயருளினில் கூட்டினது

பேனதே பேசாதே

பேசலாமென்றாலென பினனெனறுங்

ஆசானுருவுயி

அண்டபுவனங்க ளடங்கிய

கூசாதமேல்விழி

கோசத்தின்வாழ்க்கையதுங் கேசா

நாசமாயேமனுயிர்

நாதாந்தவிட்டினுள்ளே நடனமு

நடனவாநந்தத்தைக

நவிதெனிலொரு கமபத்தைக

விந்தா - ரடி

மல்லால

யெனருன - யானும

கானேன

ராச்சே - இந்த

பேச்சே

யாச்சே - ஐது

மாச்சே

போச்சே - ஐயன

மாச்சே

காட்டி - அந்த

நாட்டி

முடிமீதெழுகடலைச்

கட்டி - ஐயன

முககியவாநத வமுதினே

மட்டி

படமானவீரோ

முலகம் - இமைப்

பார்வையில்வைத்துப் பதமனைத்

சூட்டி

கடமழி தாலெனன

பேதா - எங்குங்

கறபிதமெயெல்லாக நரீப

யெனமுன்

எல்லாஞ்சிவாநம்

வாசுசே - ஐயன

எங்கேயோவென்னைமழி பாயென

பேசுசே

சொல்லறறொருமொழி

யாசுசே அடதச்

சூதறி தாலனை நாமனடி

மாசுசே

கொல்லாவிரத்ததுள

ளாசுசே ஐயன

கொள்ளுகொண்டானநட கூகந்த

மாசுசே

பொல்லாமனப்பேயும்

பாசுசே அடத

பூரணதெனாகவுங் காரண

ஞ்சுசே

கட்டிமனக்குங்கு

— — — — —

எண்கோக்கரிநெடியடியாச்சிவிநகந்தம்.

எட்டிமனக்குங்குநகரனறை அடனானபுனல்

கைநமுவவிட்டுவிட்டா கலவையனன்ற

நாடிபொட்டிநடியாமமபாழ மனமதேர

டிவபுகலுலைமெழுகா நினைதயாநதேன

எட்டமனங்காணாக வருளிலாபுகதித

தூங்கவைத்துப் பேரொளியானபடவாபாடற

பெட்டியெட்டாவாக காலனைமுநந்த

மென்குமமசொற்றெங்குகா லிசனைதாக்கன.

முனி சிந்தது

— — — — —

யிரிநிகராமோ

வுயிர்தா - இடத

மகிதலமெல்லா மறைநதுபோரா

நின்ற

ருவெளிகண்டவன

யாரோ - அடதக்

காலனைக்கால லுதைத்தவன

வேறோ

ஒருமொழியானதிக்

கூரோ - அந்த

உளவறிந்தாலன்றோ குருவெனும்

பேரோ

பருவமுமில்லையோ

பாரோ - அனுப்

பறந்ததுபோற்பிறந திறந்ததும

பேரோ

பற்பலநூல்களைத்

தேடி - ஐயன

பதங்கிடையாமல்லீண டருக்கங்க

ளாடி

கற்பிதமாமனந்தம்

பேடி - அந்தக

கணக்கெல்லாமனுநிகர் காரணபது

கோடி

சற்குருசன்னதியி னின்

ரூன் - புன்னா

தான்றோனேமாண்டன்றே சகலமும்

வென்றான்

கற்படிகமாயிருந்து

குன்றான் - அருட்

காண்டகதிலாழ்ந்தியன்றோ கரையேறிச்

சென்றான்

இப்படியெனையென

னையன் - மெல்ல

விழுத்துப்பரிந்து விருவினைக்

கூரூல்

முற்பவரிஷ்காமி

யக்தால் - என்றன

மோனசம்பந்தன மொழிந்த

மொழியை

கற்பகமென்னவே

யெந்தை - யெனாங்

கண்ணுடையவள்ளவே கையளித்

தாண்ட

அற்புதத்தையென்னென

றுரைப்பேன - யானே

அறியாச்சிறுபயல் அநந்தத்

துள்ளே

நெறியாயிருக்கவும்

போமோ - அந்த

நீச்சுநிலையில்லாத தேனமடை

வாயில்

குறியாய்மடுக்கவும்

போமோ - ஐயன

கூ-ததேநடிக்கவுங் குறும்பே

துடிப்பது

அரிககுமுதலெழுத்

தாமோ - அதின்

அருத்தத்தையறிவதற் கோரிமை

யாமோ

அக்குறியாயிருந்ததும்

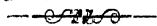
ஊமோ - சிவம்

அதுசரியாயிருந்த அண்ணல்நீயாமோ

தனதன

நொண்டிச்சிந்து-முற்றிற்று.

முத்தியெனும்.

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

முத்தியெனுமுகலெழுத்தாய் மூன்றெழுத்தாய்

மூன்றிடத்து மோனவாழ்வாய்

சித்தவருணடங்கண்டோர்பெருங்கூட்ட

மெண்ணரிய சிதாநந்தத்தின்

மித்தையெலாந் தேனமுதாய்ப்பொழியவரு

ளாழ்நிறைவாய் விமலதேவாய்க்

குத்திமேதொன்று மிலாப்பேரிமையாய்ப்

பெருமபேராய் பேரூநந்தச்

சுத்தவமுதுண்ணமடை திறந்தொழுக

வாய்மடுத்துத் துய்த்துத்தேககி

பித்தனெனும் பேர்பெற்றார் பெரும்பேறே

பிறப்பறுக்கும பேனாமாநதர்

சற்றேனுமாயமன மழியகுருநாயனெநிர்

தங்குங்காலை

எத்திசையுநானுகி யிருக்குமரும்

பெருவாழ்வு மெனிகிலாமே.

தத்துவவினையை.

அறுசீர்க்கழிநெடிஸடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தத்துவவினையைபெல்லாந்

தனித்தனிப் பிரித்துப்பார்த்தேன்

சித்தமுமொடுங்ஃபன்றோ

திருவினையாடலாச்சே

உத்தமபுருடன்கோடிக்

கொருவனுய்ஞானயோக

சுத்தனாய்ப்பிறந்து மேலுந்
 துறவையுந் தோய்ந்தகாலே
 சித்தனாங் கணேசாய்தி
 திகைப்போர் மொழியும் பெற்றால்
 கத்தனாங்கயிலையானே
 காரணக்ருநவா தானே
 முத்தனா மோனாத
 மூர்த்தியாம்பஞ்சபூதப்
 பித்தனாயி நுநதுஞ் சிவதைப்
 பேசுவானேசுவானே

தாயாதி.

எண்ணிக்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தாயாகியின்றிமுலை கொடுத்தமாத
 தாமெ லுஞ் சிறப்பனார்களுந் தவமாறி
 சேயெனவுரித்தையசாய புயிமீது
 தேடரியசத்தியா நுநவமாகி
 நாயாகத்திரிக தாமன ப ரறியாவண்ணை
 நானிலமெல் லாபரவிநாதாகத்திது
 நோபாதுநகோய வதிலோ துரியாதித
 குதானவெட்டவெளி நூண்டாத்திப
 மாயையி னாமாமாயை மூலாதார
 வன்னிகமுவான் பொருளாய்வனையொணுத
 காயமெமைமதிமுத லெங்குந்தானாக்
 கலாதகித்தேசத்தாகிக் கருணாகந்த
 பாயசமேசுராதேழு கடலூர்பொங்கப்
 பரமசுகமுத்திபெருந் பாழுக்கப்பால்
 ஞேயவருண் ஞானவிழிபரவமோன
 நினைப்புமறைப்பற்றதெது வதுதானாமே.

——ௌ—ௌ—

கீர்த்தனம்.

இராகம் தனியாசி ஏகதாளம்

ப ல் ல வி.

மூன்மெழுத்தான ஓ மிந்த - மும்
மூர்த்தியைமறவாதே
பாழ்மனமே கோயிந்த - (மூன்)

அ நு ப ல் ல வி.

தானேதானாவா நமபு - எல்லாந்
தணிந்துமே போவார் பின்பு - ஒரு
கோனெனஆவார் அன்பு - அண்ட
கோடிகளாள்வார் பின்பு - பர மூன் (க)

ச ர ண ன க ள்.

ஓமெனுமைங்கா வத்து - அதில்
ஊறுருவாமெ னுஞ் சித்து - நடு
நாய்விருமெ னுஞ் சத்து - இதை
நன்மையாய்ச் சேர்த்தொரு மித்து - பர மூன் (உ)

மூணெழுத்தாலே பக்தி - பரறை
முடியறிந்தாலே முத்தி - சிவ
ஆணெழுத்தாலேயே சக்தி - இந்த
அகிலமுமானதே தத்தி - பர மூன் (ஈ)

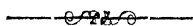
ஆணும்பெண்ணற்றது ஓமே - யெழுத்
ததிருவானது நாமே - அதில்
தோணசத்திசிவகாமி யாமே - இந்த
தொல்லுலகானதுந தாமே - பர மூன் (ஐ)

ஊமையப்பனே யுந்தி - யிதை
யொருவருமறியார் நந்தி - குரு
ஆமையப்பனுஞ் சிந்தி - தின
மடியவர்சுகடிமையாய் வந்தித் - திடு மூன் (ஊ)

சொல்லவுமைந்தெழுத் தாமே - அதைச்
சோதிக்கவோரொழுத் தாமே - கிட்டிப்

புல்லுமீரொழுத்	தாமே - பின்னும்
பூரணமானதுந்	தாமே - பர மூன் (சு)
பேசவுமவாசிய	தாமே - நீ
பேசாச்சுழியூசி	யாமே - சுடர்
கூசாவிழியதில்	போமே - ஐயன்
குதிகுங்கூத்தாங்கை	யாமே பர மூன் (எ)
நாதாந்தவீட்டினில்	நினறோம - மறை
நால்வந்துமறைந்ததுங்	கண்டோம் - அதில்
போதாந்தமானதை	விண்டோம் - பரி
பூரணந்தகதில்	சென்றோம் - பர மூன் (அ)

கீர்த்தனையுற்றறிந்து

வாசியை.

கலிவிருத்தம்

வாசியையுண்டு வளர்ந்தவுமையினைப்
பேசலாமென்னிற பேச்சுறுமோனமான
காசியைநாடிக் கலங்கிமொனிடா
தேசிகுண்டலியைத் தெனிகுதிடாநகமே

ஊவொன்று.

ஊவொன்று என ஹஞ் சொல்லே புகலாகவுடைய இதனடி
யில்வரும் வெண்பாவுக்கு இந்நூலாசிரியர் கருத்துப்பெருமிதத்தை
கற்றுவல்ல சான்றோர்க் கினிமைபுற விரிவின்றி ஏகதேசமாய்ப்புக
லத்துணிபு முழி (சிவவாககியம்) “அராகாரணத்துளே யநேகநேகர
பமாய் உகாரகாரணத்துளே யுருகதரித்து நின்றனன.” ஆகிய சீவன
தானசார்துள்ள தேகமென்று மட்பாண்டத்து கருவிகளிலான்
றும் நாசிவழியாய் நிகவாசப்பூரக மார்க்கததால் இடைபிங்கலைக் கண
மாறிநிருத்தஞ்செய்து சுழிமுனைக்கண்டுஞ்சாமற னஞ்சி நிறபன். அவ
னை சாதனசதுட்டய முததர்களன்றி மறறையோர் தெரிநதுகொள்
வதொருபோழ்துமில்லை. அவ்வுனமஸ்வரூபனை யறிநதவர்களுக் கியா
து குறையுமில்லை என்னும்பொருளை புள்ளடக்கிக்காட்டுகின்றது.

வெண்பா.

ஊரொளறெழுந்த துருவாகுழலத்தில்
ஆவொன்றிருக்க வலைவானே - னாவால்
இந்புறமுமாடி யிருப்பானறெரியா
குருவழிவாக்கெனனே குறை

அநுபவிக்கு.

வெண்பா.

அநுபவிசு தத்தானசரியா மனந்தமறையோலிடும்
தநுபவிகுத்தானசரியதாமே - எனவென்னும்
விப்பிரட்டனானே வேந்தனமுன்னஞ்சென்று
தபபடிததற டோலெனவேதான.

(இ-ள்.) வேதாகம புராண இதிகாசங்கள் முறையிடுமெனில் அவைகளெல்லாம் உதயவொடுக்கமே சுவானுபவமெனில் அவைகளைப்பெற்று அபகருவாரி மலபந்தததுண்மூழ்கி அமமலபந்தமே தானெனமயங்கி சந்தேகவிபரீத அசம்பாவனையை வெட்டியெறியும் கிந்ததியாகிய தன்னையதானன்றறியுங் குருமொழியே யொருடெ ழி. அஃதற்று எதனைக்கேயோதியும், பிரசங்கித்து அத்தனையெனையுளது? மதகாவங்கொண்ட யானைமுன சிமமமெஞ்சுப்படி மருட்படுவதுபோல சன்னிதானத்திறகண்ணெதிர நின்றோ, கற்றதெல்லாமபாழாயத் தன்னையறிந்து அழுதுஞ் சிறித்து மறிவாநதத்தெய்துவர். அவறறைப்பெற அபகருவாகள். அநுபவியைப்போல ஞானநந்தத்தைப் பிரசங்கித்தலெவ்வாறெனில், விப்பிரட்டனென்னும் காரடிக்காரன் ஒரு அரசனெகாசசென்று தான்முனகற்றுள்ள காரடிநடவாது கின்னரிவாசித்ததுபோல, பக்குவாகளது நூலகலையாய்ந்துந் தங்களால் அநுபவங்கூடாமறபோய், காரடிசெய்யாது பேரிகைகொட்டுவானபோல, ஞானநந்தத்தைப்பெறுதிருந்தும் பெற்றவன்போறபிரசங்கித்து, வேடமாதியுண்டலும் இச்செய்கையை யொரப்பாவர் என்று.

பஞ்சரத்திநமாஸி

ஆசிரிய விருத்தம்.

விண்ணனந்தங்கோடி யெனினுமொருசிவலிங்க

வீடென்பதறிய வசமோ

வேதவேதாந்தமும் நாதாந்தவீட்டில ளில

விளைந்தவா றறியவசமோ

புண்ணாமயக்கமுந தான்றனையாயுட

பொருளெனப தறியவசமோ

பூதாதிபேகமுந தானனறிவேறன மம

பூரணததெய்த வசமோ

எண்ணுதவெண்ணங்க ளேதேதுமொன்றான

வேகநிலை யறியவசமோ

எத்திசையுமபேதமாயச சித்ததாகிறகுமோ

ரிந்த்ரனுள வறியவசமோ

கண்ணனந்தங்கொண்டிங காணபரோவுனதருட

கண்ணாடிதிபப தெவர்காண

கருணைவிழிபரவிநிறை யறிநிலருளறிவிலவ ரு

கண்ணனை யவன்கிணையமோ

பாடவருமோபொருளை நாடவருமோவருளை

பக்திவருமோ கனமனம்

பதறவருமோபொறிகள் சதறவருமோநெறிகள்

பலிக்கவருமோ வறிவதும

கூடவருமோவிழிபை நாடவருமோமொழியை

குறிக்கவருமோ தானதாயக

கொள்ளவருமோவமுத மெள்ளவருமோவெளிதி

குறிநிராசனமீதினுந்

தேடவருமோருருவை கூடவருமோகருவை

தெவியவருமோ சிவமெனுந்

சிந்தையுறுமோமோன முந்தவருமோகியானந்
 திருவருள்சொருபமாமோ
 காடுடலமேகுமுன் வீடதிதஞானங்
 கதிக்கவருமோ புகலுதால
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவில்வரு
 கண்ணுடைய வளச்சின்மயமே.

(௨)

புலையொஞ்சமையசம ணர்கடமமைஞானவாள்
 பூட்டிவாய்த் தாண்மாட்டுவோ
 பூதங்கொருகோடி யாகநாதத்தினிற்
 போக்கி நிர்த்தூளிசெய்வோ
 நிலவதிதமெனுமோன குருவகிதமெனுஞான
 நேத்ரமாய விடிநுப்பிர்
 நீராழமாதாந்த சூதாகவேதாந்த
 நிலவறையிலே புலவுவீர்
 குலவுவருநெறியாளர் கற்பையபிடேகமாயக
 கொண்டுவருள் வீதிதவுவோ
 குடிநிற்கவேமோனங் கூடாதெழுந்தாடக
 கூறுமவாய மூடநிற்போ
 கலையிலெழுசித்தெலாம வல்லநீயடிமைபுங்
 காணொண சிறநறிவீனிற
 கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவில்வருங்
 கண்ணுடையவளல சின்மயமே

(௩)

சித்தாகியெங்கினும பார்க்குமவிழியொன்றாகி
 திருநடன தேசியாகி
 தேஜோன்மயானந்த வீட்டிற்றதுமபுமொரு
 சிதாநந்த ரூபமாகி
 முத்தானவிததினிற சத்தாகிததாண்டவ
 மூன்றெழுத் தொன்றாகியே
 முக்கியபரப்பிரமம் யாராயானத்தேர
 மூதண்ட தூயவெளியாய்

எசு

பூரணத்தோதயம்.

எத்தகைப் பேதவுருவத்தனைபுழுவ்வாகி

யெண்ணுமார் மணிமந்த்ரமாய்

ஏகமதகாரநிலை யோகவருளாகிவர

வேகசலதானா யாதாய்

கத்துமறைவிர்த்தியுற வெற்றிதருமௌனமே

கனதையா நந்தமுறும்

கருணைவிழிபரவிறை யறிவிலருளறிவிலவரு

கண்ணுடையவளவ சினமயமே.

(சு)

தேகத்தைவிட்டுவெளி திருநடனமாவோ

திரும்பவுந் தேகத்தினுட

முசையெங்குமோரிமையி லசைவுறறிருக்கவுந

சித்தமொரு மௌனமாவீர்

போகத்தையாநந்த மேகத்தையமுதமாய்ப்

பூட்டுவீ ரணிமா முதற்

பூதபௌதீகமுத லேவலொருபாயமாயப

போதகிரி நாதராவீர்

நாதத்தையதிவிசித வருவங்களுக்குவீர்

நாதாநத வீடிருபீர்

நான்மறையுமறிவரிய தாகுமொருமொழியதாய

நாடிநிற்பீ ரமபலம்

காதறறவூசியினையகிலநிகர்செய்குவீர்

கடையனறியாவறிவினிற

கருணைவிழிபரவிறையறிவிலருளறிவிலவரு

கண்ணுடையவளவ சினமயமே.

(சு)

பஞ்சரத்நமாலே

முற்றிறம்

ஞானிமார்.

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானிமாரொனசசொல வனேகம் பேரை
நானறிந்தேன் பூமிமிசை நடனங்கானேன்
தேனெனவாநந்த முத மணிநாவுண்ணச்
சிவயவநுபூதிதனிற் றெறிந்தமுத்தா
மோனமெனுங் கண்டதையு நீங்கிமேலும
மூக்கியவாநந்தமய மாவரல்லால்
நானக மமதையற விந்நூற் றோநதோர்
ஏகபத முததியெலும் வீடுளாரோ.

—

உரை.

பூரண நந்தோதயமலை.

மூலமும் உரையும்.

வருமாறு.

வெண்பா.

ஆறறறிந்ததறிவாகு மன்றியருட்
பேருவருந்த பேரிமைபி - லூரூ'ரோர்
நித்தியமேநானாய்நிறைந்துதமைக்கண்டோர்கள
பித்தருமாய் நிறப்பிரிந்து.

பிரமாதியைவரும் பிராணதி தசவாயுக்களும் மனமாதி நரற்கா
ணங்களும வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களும் சுரோத்திராதி ஞானேந்தி
ரியங்களும் சத்தமாதியீடயங்களும் வஃனுகளும் இவைகொடுக்க
மாகிய காரணசொற்பெனும் அனாதாமாயை பொன்னும் ஆரத்த

துவம் ௪௦-க்குள் தசேந்திரியங்கட்கு தசவிஷயங்களாய் அந்தர்பூதமா நின்றமையால் ௫-ம் போக நின்றதத்துவம் ௩௫-ம் இவைகளையறியுஞ் சாக்ஷியாகிய தத்போதனோடு தத்துவ ௩௬-ம் காந்தமுன்னர் அயங்கன்சேட்டித்துந் தானறியாவாறுபோ லறியாமையாய் நின்றதெதுவோ அகேவாழையையுரிப்பவன் முடிவற்றண்டைக்காண்பான போல தத்துவ ௩௬-ம் ஆசிரியரால் தத்துவங்களை ரூபந்தரிசனஞ்செய்து தன்னையறியத்தான வேறின்மையால் சுட்டறறுச்சுமாவிருந்த விடமே ஆளுறறியத்தறி வென்றும் அபபேரறிவையிமையாராட்டமாகிய வருண்மூடிக்கொள்ளவினருளென்றும் அருளேவடிவாகி பரையின்மறைதலி னிறந்திடம்பரையென்றும் பரயோகமேபேரிமையென்றும் அருள்பரையோகத்திற்பரையுமறைதலில் ஆநாதமென்றும் அதேதானென்றும் கண்டவெல்லா மினமையாத்தோன்று மித்தயே தஞ்சொருபமெனவும் கண்டதானதனைமுக்காலத்து மிருப்பதென வருளறிவிக்கவறிந்து சிதாநாசவெளியாரின்று பித்தனைப்போலிதாகி தங்களின்மையால் தூலாதிகள்ஞானாககினியாலெரிந்து எங்குநிறைந்தி ரண்டற்றுவியாபியாய் நிறபாரென்றும் அவ அருண்மேலீட்டால் கூறியவாறுகாண்க. ௭-று.

(க)

உவ்வென்றெழுந்த வொலியம்பலத்தினினறும்
அவ்வென்றமார்த்தனந்தமானதே - எவ்விதமும்
ஓராரருண்மயமே யோரிலொழிந்தவிடம்
வாராரோ பூரணமாய் வந்து.

(இ-ள்.) ஏகமயத்தினின்றும் உகாரகாரணமாகிய வருட்டதும் பியமொழியே ஓநமசிவயவென்றும் ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷர திருவருளே அந்தர்யாமியாய் மகாரமணிபூரகநடுவே உவ்வெனமறைந்த பூரணனிலின்று அவ்வருளே அவ்வென்றெழுந்து பரத்திற்குச்சிவமாகி அண்டரண்டங்களு நிறைந்து சர்வபுலன சராசரங்களாகிய திருவருண்மயமே யெத்தனைவேதாகம புராணயிதிகாசங்களைக்கர்ப்பாகாப்பங்களா யோதியும் ஆராய்ந்து தேடியும் தெளியார்களோ ஓநமசிவாயவென்றும் அவற்றை உணர்த்த வெறுவெளியிற்றதும்பிய வருளே திருமேனிகொள்ளும் ஞானசாரியரா அறிவிக்க வறிந்து தற்போதமற்று அவ்வருட்போத முத

யமாக அவ்வருளிடந்தேடி வந்தால் ஆனந்தோதயம் தானேதான்
என்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உ)

சுமமாவிருத்தல் சுகமாமிறந்தவிடத்
தமமாவெழுந்ததுபேரானந்தம்-எமமால்
உலாயாவுளையொழிவா மூமையது மோனத்
துரைப் பாரு முண்டோவுளா.

(இ-ள்.) சுட்டுபோதங்கெடிககாறறற தீபம்போல்குமமாயி
ருந்தபடியேயி ருப தருண்மயமனரோ அவ்வருளின மறைந்துரி
ற்றலே சுகாந்தமென்றும் சுகசாந்தமென்றும் பிரமாந்தமென்று
ம எவ்வகைப்பட்ட ஆந்தங்களும அவ்வருளடைந்தோர்க் கெ
ளிகில ஆகுமென்றும் அதனையினனும் பறபலவாயக்கூறினும் அ
ம்மோனந்தம் அனுபவியனறி மறறையர்க்கீதெனறறியப் படா
தென்றங் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (ங)

அறிவாரொவரஞ்ஞா லானந்தம்பொங்குப
பிறியாடெம்புயாடினனும் - வறிகிரா
தேராரிவபெருமான நீக்கவழிதோந்துவிடில
வாரார பிம பிலமகிழந்து.

(இ-ள்) அருண்மேலீட்டா லருடபோதராசி ஆந்தந்தனம்
பண்ணும் மெய்யனபரின மாக்கிமைதங்கிப் நிலைமையையாவால
றிந்து கூறப்படும அந்தக்காணங்களுக்கு மெட்டாது பூருவத்தி
லறிந்து பிறந்தவாகள சிவபெருமான அனுகிரகமபெற்று வந்த
வாகள் இவர்களுக்கே அவ்வருணடையுடையோர் நடைகள் கிஞ்
சித்துப்புலப்படும இவர்களும் அவ்வருள் விடடையடைந்து இவா
கள்பிறப்பு மொழிந்தாந்தோதபமாய நடனமபண்ணுவொன்றும்
கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (ச)

வந்தானிலையதுதான வாராபபிறவிகடாந்
தந்தாயநிலையத்னைச்சாரபா-எனந்தாய்
புருவநெயிலகைப் போதவொழியிற்
குருவாகி வந்துரைத்தகூறு.

பூரண நத்தோதயம்.

(இ-ள்.) வினைக்கொழுத்து சாதன அவயவங்களைத் தரித்து இந்நெறிவந்து தற்போதம்நூர்க்கே முத்தியுள தென்றும் துவித்த தால் கற்பகாலம் நிட்டைகூடியும் முத்திக்கேதுவன்றென்றும் என் தந்தையாகிய வள்ளலார் போதமொழித்தற்குவகை புருவம் த்தியத்தைச் சுட்டிக்காட்டியும் யானிறவா திறந்தவிடத்திமை யா நாட்டமாகிய சிவந்தானே பேரொளியாகி நின்றும் என்புன் சென்னியீது திருவடிகூடடி ஞானததிக்கையுஞ் செய்து அ னுபவமேதானாகி நின்றனனொன்றும் கூறுதல அறிக. எ-று. (ரு)

கெட்டார் கிருபையருட கேழவியறறா கூட்டமதை
விட்டாறபரமே விளங்கியிடும-தொட்டாலும்
கூடரப்பெருவெளியிற கூட்டுங்குருவடைய
நாடாருக்கென்றே நயில.

(இ-ள்.) திருவருளுதய மெயஞ்ஞான தூலகளின் விசாரணைய றற கன்மசஞ்சிதகுதாக்கிகள் அவனம்பிக்கையால அருடகிருபை யைநீக்கிக்கொண்டு பிறவித்துன்பக கடலாகியபஞ்சமலங்களினும் அமிழ்ந்திக் கிடந்துகோடிகோடியாய் கூட்டங்கூடி தாமனாயினது தேனுண்ணவரியாத தவளைகள் போன்று கத்திககதறி தர்க்கித்து த்திருவருளை நீங்கி நாகிற் கேதுவாகுங் குதாக்கிகள் கூட்டத்தைச் சேராது நீங்கிதன்னிலையிலநின்ற தன்னையதெரிவிக்க அருளேயு ருக்கொள்ளும் ஆசிரியரை யுள்ளபடி சித்தித்து இமையா நரட்ட மாய்ப்பாராது பார்த்து வேதாகம படி மாறாது தமது தவகற்பை பபத்திரப்படுத்திநிறகப்பேரறிவாகியவ நுள்முடிக்கொள்ள ஆனந தந்தானே உதயமாம், அப்பெரு வெளியைக் கூட்டுவிக்கும் ஞான சரீரியதைத்தேடும் தேற்றுறவரளராகிய அகிதீவராகளோ நைந துமுதன்மையான அன்னபானாகிகள் விடுப்பாொன்றும் கூறிய னாறுகாண்க. எ-று. (சு)

நையும் விரதமதை நாமெடுக்கிற்கிடடுமே
பொய்யாம் புவிமாயப்போக்கு-வையாய்
பொசிப்பாலவிரு பம் பொருந்தாய்விசாரம்
வசப்படுத்திக் கொண்டால் வரும்.

பூரணாதந்தோதயம்

(இ-ள்.) திருவடிநாடிய அதிவேரர்கட்குநித்தியவிவேகம் உதயமான அக்கணமே அன்னபானுதிகள் நீங்குமென்றும் ஆதுநீங்கவேபிராணமயம் வீரியமற்று ஒடுக்கத்தில் நிற்கும் அது ஒடுங்கவே மனோமயம் பித்தமேற்கொண்டு விரவும் அதுவிரவவே அஞ்ஞான அபிவிர்த்தியின் உண்மைகெடும் அதுகெடவே அகங்காரதற்போத மொடுக்கமாய் அதற்குரிசிபித்துநின்ற ஆணவ, மாயை, காமியம், திரோதை, மாமாயை யென்னும் சத்திகள் நீங்கும் நீங்கவே பொய்யாகிய பிரபஞ்சம் பொய்யாகவே கானற் சலம்போல நீங்கும் அபயநீங்கவே மெய்யாகிய ஞானமென்னும் ஆத்மா ஆத்மவிசாரமே ஞானாகாரமாய் நிற்கும் அந்தவிசாரஞானமே ஆசிரியராதவின் உள்ளிருந்தும் தெரியாது, உயிருள்ளிருந்த ஆசிரியர் உன்னை அறிவிகடும் பொருட்டுத்திருமேனி கொண்டு உன்னையறிவித்து அருட்போதமாகித்தீக்கைமுதலிய வலுபவத்தில் தானாகி நிற்பொன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (எ)

வழிவிசாரந்தான்வரிலவருஞான
விழிவருமே குண்டலியின்விடு-பழிசொல்லேன
புசிப்புருசினீங்கார பொருந்தாரருணையம்
கசுநதுருகலெங்ஙனோகாண்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாகிய நித்தியவிவேக விசாரஞானமேலீட்டால உதயமாகிய திருவருட போதம் அவ்வருள் ஞானவழியாய் முலாதாரத்தியங்கிக்குண்டலியின் மறைந்துந் தெரிந்து ஆறுதாரங்களும ஊடுருவி வியாபியாய் நின்றும தன்னாயறிந்தும் பரையோகத்தில் சமாதியாய் நிற்கும் அவ்வழிச்செல்லாது துவிதான் மாக்களின் மலபோதத்தால் அவ்விரதத்தை அறிய ஒட்டாது மறைக்கும் திரோதசத்தியே அவ்வான்மாககளைபஞ்சமலங்களினும் கறங்குபோலாய் சஞ்சிதாகாமிய தற்போதத்தோடுபிறப்பிறப்பாகிய துன்பத்திற் சுழலவிரிசிபோலாய் ஆட்டிவிக்கு மன்றோ வென்றமகூறுதல அறிக. எ-று. (அ)

பேருமபொருள்யாது பேணுமவராரோதான்
கூறவிவற்கொள்ளுங் குணம்யாகோஒரில்

பதியறிவிக்கப் பசுபாசம்போக்கில்

விதிவிலக்குதானேவிடும்.

(இ-ள்.) உருபாருபமாகியும் பேதாபேதமாகியும் விளங்கும் சர்வ சுதந்தர போதமாகிய பசுவையும் இதற்குரிய பாசமாகிய புவனபோகங்களையும் போக்கி உன்மததனாக முன்னமஆனவமாகிய கேவலவிருளின மறைபட்டிருந்த அனபனைக்காருண்ணியத்தாற் சிருட்டித் தருடபோதனாக முன்னனந்தம பேதத்தில் மறைந்த பசுவையும் பசுவினால் பதியை அறியவொட்டாத பாசத்தையும் ரூபகதெரிசனமாயத்தரிசிப்பித்தும் பின்னா தனனோடுகண்ணொளியும் ஆதித்தனொளியும் பிரிபடாதவாறு சாட்சிமாதகிரமாய தன்னைத்தானாக்கிக் கொண்டபதியே அனந்த கோமயிலுந் தானாகியிருந்த தறியாமையால் பிறவித்துன்ப மயமாகியும் ரிப்போதாசிரியர் காருண்யத்தால் தன் நிஜஸ்வரூபத்தை யறிவித்துந் தெரிந்தும் அனந்தகோடியுந் தாபேயிருந்து நடத்தவில் ஆனந்தமே பேரறிவாகிய பதிக்குத் தானே விளையெனும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று.

(சு)

வினைகூறுதன விளைவின வேரறியாமாதா

தனதுமனத்தாலென்று சாற்றி - என்னகூறு

வெழுந்தார்பரமே யேகவெளியுடே

விழுந்தேன பரமேவினே.

(இ-ள்.) நாலவத்யோனி எழுவகைத்தோற்றம் எண்பத்து நான்குதூறுபிரமலெகூஜீவபேதத்தினும் அண்வடிவமாகியும் பௌவடிவமாகியும் அவிவடிவமாகியும் மாறிமாறி சுழன்றஆகாமியசஞ்சிதவினைகள் வேரோடறும்படி வினைகூற்றொத்துத்திருவருள்ளேர் நிற்கப்பரமபராசாதனனாகிசமசாதனனாகியகாலத்தில் மலபரிபாகத்தெல்லையில் மயிப்பாலமீகிருபது சுச-ம் அவஸ்தை யினும் சஞ்சிதங்களை வேரோடறும்படி ஞானாகினியால் சுடடெரித்தது தன்னை அறிவித்துப் பின்னர் தன்னையறியா வறிவாகிற்க சிவயோகமாகிய விதியிருக்க ஆன்மாக்களின் மலபோதங்களைப்பார்த்து தற்போதத்தால் வஸ்துவையெதிரிட்டறிய வெததனிப்ப

தாகாயவெளியை அனப்பதேயாம் யான் உன்மத்தனாகித் திரிந்தக்
கா லென்னை அறிவிக்க எனதாசிரியர் எழுந்தவண்ணமே போத
ந்தேய்ந்து வெறுவெளியாகி நிறைந்தசிவமயமே யெப்பொருட்
குமவினையெனறும் கூறுதல்அறிக. எ-று. (க0)

தேனுவடிந்துந் திகம்பரியாய நினறமாநதுந்
தானுவறியாதக்கமையதே - ஞான
விழிபரவமோன வெளியாகிநிறகும
வழியாக்கருளேவரம.

(இ-ள்.) எவ்விடமு நிறைநதுள்ள பூரணனந்தப்பரலவாரி
மேன்மேலும் பெருகி வந்து வந்து மறிதலில பிரமாநந்த சொரு
பியாய நிறறவின திகம்பரியே றுறும் ஆநந்தத்தை யனுபவித்தோ
மெனனும் போதமுயிறநது தனையறியாது ஆநந்தாதீதமாய நி
றறவின மோனியென றாம மோனாதீதமே ஞானவிழியாகி சிதாகாச
வெளியாய நிறைதலில ஏகசொரூபாநந்தச்சுடனொன்றும் அவவழி
யைநாடிய அன்பர்கள் சமகுரு சன்னிதானத்தில உடலபொருளா
விழுநறையுந் தத்தஞ்செயது உள்ளபடி சத்தியமாய்த தன்னையி
ழநதவா கெளிதில திருவருளுதயமா மென்றும் ஐயமினறிவற்பு
றுத்திக் கூறுதலை அறிக. எ-று. (கக)

தத்துவமுமாண்டு சதாக்கியமும் போயமறைநது
சித்தயிறத்தல திகம்பரமாரு - சத்தமுமரம்
காணாதமையறியார் கண்டாரைப்பித்தொனில
நானோவவர்க்கேதுநாடு.

(இ-ள்.) சத்தமாதிச் சதாக்கிய மீருகியதத்துவந் தொண்ணு
றறறும் ஆசிரியர் அறிவிக்க அறிநது நூல சூஷ்மகாரணம் நீங்கி
அவறறைக்கண்ட அறிவே அறியாமையாகி தானெனபதற்ற அக்
வைத் பூரணஞான சூரியோதயமே இமையா நாட்டமாகிய பேர
றிவாகி நிறைந்தவா சத்தப்பிரமமே யிவராம இவரைதன்னைத்தா
னறியா சிலர் இகழ்நது கூறியும் சிலாபுகழ்ந்து கூறியும் அதனால்
குற்றுகுற்ற மிவருக்குயாதுமினறி அவரது சன்னிதானத்தின்கண்
பொசிப்பற்று விரவிறினை பிராரததுவ கனமசஞ்சிதங்கள் நன்மை

செய்வார்க்கு நன்மையும் தீமைசெய்வார்க்குத் தீமையும் பொருந்தி அவரை விட்டொழியும் முறைமையிதுவே யாமென்றுங் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கஉ)

சொல்லாதுசொல்லிச் சுருதிமுடிவாககி
நிலலாது நிலலென்றார் ஞேயகுரு - கலலா
வினையேறகு தானே வினைநதசுகமோன
முனையே முனையா மொழி.

(இ-ள.) சுருதிக்குருசுலா னுபவப்படி அங்கங்கு அவ்வண்ணமாயெனனைப் பரிட்சித்தும் அனுபவப்படி ஆகாயவாக்காகி யெனனைவிடபெரியாது சந்தேகவிபரீத அசம்பாவனை முதலியவற்றைத்தானாகி நின்று நீக்கியெனனை ஆண்டுக்கொண்டவரும் அறிவிறகறிவாகியும் அனந்தசெனனங்களில் வினைக்கூட்டுத சாத்தன்காலநிகழ்விறற்றபோதமபேரய ஒழிந்த நிடடைச்சனகண்ணெழுந்தருளிய ஆசிரியராகியவள்ளலா எங்கும்பூரணமாயநிறையும்படி சொல்லாதுசொன்னொமொழியேயானபாராதுபார்க்கவும்அனுபவமே திருமேனியாய் விளங்கும் மாட்சிமையானது சொல்லப்படுவேனாகில் சுட்டற்ற சுகாதிதமே மௌனமாகக்கி கொள்ளும் அமமௌனகீதசறகுரு நாதனபால ததுமபியமொழி அவ்வருணமேலீட்டி நனதென்று கூறியவாறு காண்க எ-று. (கங)

தனையேகமாககி பின் சாதனநான கொன்ற
யெனையேபெருவெளிககா வெண்ணினார்-வினைவறவே
மாறுகருணைவெள்ளம் வந்ததினையதெனக
கூறாருளின் குறி.

(இ-ள.) தத்துவமுபபதநாறையும் இகதிதென்று அருளாலறிவித்து நீக்கித்தனையும் அவ்வருளாலறிவித்துத் தாமே அவ்வருண்மயமாய் நின்றும சறசாதனமே ஏகமாகிய ஓர்சாதனமாய் நிலலென்றும் நிருவிகாரியாக்கிப் பெருமபாழ் வெளியாகி நிறைந்தாரே ஏதுமீறியாதென்னை அப்பெரும பாழினின்றும் உதயமாகிய பேரானந்தாமுதமே பெருகி மூடிக்கொண்ட வகிசயத்தை யாவாற் கூறப்படும அனுபவமே உதயமாகிப் அவ்வருணகடையார்

அறிவரன்றி மற்றையோராலறியப்படாத வருணிலையென்றும
கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கச)

தானெனலுந் தன்னதெனலுஞ் சாற்றித்தனையறியார்
கோனென்றுதமமைததாங்குகறியே - போன
கிறந்தும பிறவிககே யேகாயருளை
மறந்து மாணுக்கரொடு மாண்டு.

(இ-ள்.) தானென்றும் பிறர் எனுங்கொள நீங்கித்தன்னயுமு
நிலையையும் அறிவிப்பத நுளென்றும் அவ்வருளின கண்மறைந்து
அவ்வருளா லுதயமாற தற்றெரிசன முதலியபாையோகவானந்தசு
கசொருபத்தைப்பெறுது துவித்ததால் மனசுதினகண்ணெழுமல
போதத்தை நம்பிப் பிறவிததுன்பசுகங்களை மெய்ப்போதகருதி நடி
கரும் அஞ்சாரியாகள எககால தற்போதமாண்டு அவ்வருள்
வீட்டைப்பெறுவா அவாகளின் சிர்மாயோக அனுட்டானங்களுந்
மேற்பிறவிகரு வித்தாகுமன்றி வரநிசயசு கசொருபக கைவலஸிய
முத்தியைக்கொடாவென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (கடு)

மாண்டுதிரிய வருண் மார்ச்சு மறியோயோ
வேண்மத்திரிவா விரயொழியா தோண்டி
உடையா முனமு மே யுடையி லொழிவை
யடைவீரருள் வழித்தானும்.

(இ-ள்.) விட்டகுறையின்படி தற்போதமாண்ட விடத்திற றே
ன்றும் அவ்வருட்போதமாகி அம்மெயஞ்ஞான வீட்டைப்பெறுது
தற்போதத்தால் யோகசமாதிகளைப் பழகியுமலும் பழவினைமார்க்க
சஞ்சிகத்தை அறியாகள் இப்பொப்தகேகம் மண்ணின்மறையுமுன
னம் செததாணப்போற செத்து தற்போதமற்றததிரிந்து உள்ளபடி
யருட்போதமுதயமான அககணமே அலுவலதற்றெரிசனை முதலிய
பரையோகமும் அவ்வருளறிவிக்க அறிந்து அனுபவித்த சுகமாகிய
ஆநந்தமே திருமேனியாகி அவ்வருட்போதமுஞ் சுட்டற்ற விமையா
நாட்டமேயெக்காலமும் நிறைந்தவாநந்தாதீத விட்டையாகிய சிவயோ
கமாமென்றும கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கசு)

ஆமேற்பெருவாழ் வனந்தவடிவாய் நிகழ்ந்
தாமேயருட்டாஞ்சகவடிவம்-நாமோ
ஒருமுதலுமாகோமே யோகோமுடியில
வருமனந்தசாகரவா நந்தம்.

(இ-ள்.) சகலபுவன சராசரங்களுப ஏகமயமாய் ஜகஜோதியாகி
யெவ்வுயிர்க்குமுயிராகி நிறைவது அருளனனோ ஜகமயம் அவ்வருளை
விட வேறில்லாமையால் நாமென்பதொரு முதலுமின்றி யருண்மய
மாரின்று அவ்வருளுதயகாலத் தாநந்தமயமேஆவாய் ஆனந்தமேலீட்
டா லெவ்விடத்திருப்பினும் தனக்கியாதோர் பொய்க்கருவிச் சேட்
டைகளின்றி யாவுந்தன்மயமாய்விளங்கி மேனடேலு மானந்தமேலீ
ட்டால் மெளனியாயத்திரிவாரொன்றும் சிலர்தடைமீறிச் சென்றவிட
மெல்லாஞ் சிதாகாசவெளியினடனம் பண்ணுவரொன்றுஞ் சிலர்பிட்
தரைப்போல நின்றுஞ் சிலர் ஆனந்தநித்திரையினினுஞ் சிலர்அவ்
வாநந்தம் ஓர்விதமின்றி அனந்தானந்தமயமாயுமென்கும் பிரகாசியா
நிற்பரென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று

ஆனந்தந்தான யருள்வடிவா தானுகி
மோனந்ததுமபி மொழிந்ததுவே-ஞானரிலை
கண்டாற்பிறவி கடந்தாரொனமறைகள்
விண்டாரனந்த விதம்.

(இ-ள்.) எவைக்குநதாரகமாய் நிறைந்துள்ள மௌனத்திதசற்குரு
நாதன் தேனையுண்டு உமிழ்வதுபோல் ஆனந்தாதீதமே மென்மேலும்
பொங்கிஅருண்மயமே ஆகாயவாக்காகியும் மௌனமே தனம்புங்கால்
பக்குவர்கள் தாராதன்மியபடி அவவருள்வடிவை நெருங்கியகாலத
ததும்பு மொழி கறபகாலத்தைக்கடக்கவிடும் ஞானஞரியனென்றும்
கர்ம்மமலத்தை நிருமலமாகும் பிரமோபதேசமென்றும் ஆகாயிய
சஞ்சித்தவினைகளை சுட்டெரிக்கும் ஞானாக்கினியென்றும் இவ்வதிசய
சுபத்தத்தையே அனந்தமறைகள் கோஷ்டிக்குமென்றும் அவறறை
அடைந்த சீவன்முத்தர்களது மானமியத்தை அரிபிரமராலுங் கூறப்
படாதென்றும் அவையே வேதாந்தமுடிவுந் தவத்தினதுமுடிவு மிம
மொழியே யாமென்றும்கூறியவாறு காண்க எ-று. (கஅ)

நின்றதுவுமென்றே நினைவுநீ நீயேயா
 னென்றதுவுமென்னென நிருந்தேனே - அன்றே
 அருளுதயங்காண யழிந்ததுலக
 மிருண்மனதைக் காணேனினி.

(இ-ள்.) அருளே திருமேனியாகிய வெம்மெயஞ்ஞானசிரியர் நில்
 லென்ற ஓர் ஒப்பற்ற மொழியை உரைத்தகணமேக நவிகள்மாண்டு
 பொய்ப்போதமாகிய மனப்பேயுமாண்டு தனமயமாக்கி அவ்வருளின்
 மறையும்படி செயவித்த மானமியத்தைச் சொல்லப்புகுவேனாகில்
 சுட்டும் மனவாகுகே ஆனநதம்நிறைந்து சொல்லமுடியா உண்மை
 மௌனமாக்கி விடுவதென்கொலோ வெனறும் யாங் கூறியவாறுகா
 ண்க ஏ-று (கசு)

எந்தாய்லலாட மிமையாவடிவாக
 வந்தார்க்கடிமைகொண்டே வாழுகதினேன - தந்தார்
 மொழினை மொழிமுதலே மூகையானநத
 வழிபோயமறைநத தருள்வாழவு.

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தினின்றும் சுவாதிட்டானம் மணியூரக அனா
 கதவிசுத்தி ஆக்கினைமுடிவி லிமையாவடிவாகினின்றும் உட்புறம்பாய்
 வெறுவெளியாகினின்றும் அருளேதிருமேனியாய் தோன்றியவள்ளலை
 யாஜமபாராது பார்த்துக்கேளாது கேட்டவாக்கியம் தானென்றும்
 பிறரொன்றுஞ் சுட்டுபேரதங்கெட அனுபவமே தானாகிறற்கு மதிசய
 மேசுட்டற்ற மௌனஞதீதமென்று கூறியவாறு காண்க ஏ-று, (உ௦)

வாழ்தலருள்வடிவாய் வந்துபலாதானாகி
 யாழநதபறைப்பா முதுகடநது - போழநததனை
 வந்தசுகாரநதமுநதான மாணடவொழிவிடமே
 சொந்தசுகா தீதசுகா.

(இ-ள்.) யாதோருருவிப போகச்சேடடையு மற்று இருந்தப
 டிசுமமாவிருகத்திருவருணடப்பிசும அதிசயத்தை யெழுதிமு
 டியாதென்றும் அவவருணமயமாகிய சுகத்திருந்தும் சிவோகநிட்.
 டாரபாரு இன்றும் யாதுவனனங்களைக் கவர்ந்தான் தன்னொளியீசும மா
 ணிக்கமணிபேரல் யாதுவிடயங்களைப்பற்றியும் பற்றந்து அருண்மய

மாய்நிறைந்தும் பரயோக முதலிய சத்திசிவப்பெரும் பாழங்கடந்து
ஆரந்த மயத்தையும் அறிந்த வருட்போதமு நழுவினின் மகாதீதமே
நிருவிகற்பசுகமா மென்றும் கூறியவாறு காண்க, எ-று. (உக)

சும்மாவிருந்த சுகப பாழ் விளைந்தசுகம்
அமமா வுரையற்றமர்ந்ததே - எம்மால்
உரையற்றருள்வந துரைக்குமருளுங்
கரைப்பற்றி நிற்பரர்காண்.

(இ-ள்.) வெறுவெளியா யெங்குநிறைந்த பூரண நந்தஸ்வரூபமே
இரண்டற்ற சகாதீதமயமாய் சுமமாவிருந்தும் அவறறையிதெனறுந்
திருவருளறிவிக்க அவ்வுருள்வார்க்கு ஈதென்றும் உணர்பவர் கோடிக்
கொருவ ரொனிலும் அதுமயமாய் விளங்கு முத்தர்களை அனுபவிய
ன்றி அறிபவரின்மென்றும் கூறியவாறு காண்க, எ-று. (உஉ)

கருணம்பரத்தினிடை சாணாதகாட்சி
வருநாள்குருநாளாய் வந்த - தொருநாள்
வெளியம்பலததே விளையாடிநின்றும்
ஒளியாமுயிரானாள்.

(இ-ள்.) பாராது பார்த்திருக்குஞ் சினமயானந்த பாவெளியில்
தோன்றிய மின்னொளியே அனந்த ஜெனனங்களின் காமிய ரிட்காமி
யத்பாக்கினி சிவசிவாவெனறும் விட்டவினைக கூடுதததோ அறி
யேன் அந்த ஒரு நாளெனக்கென்றுஞ் சற்குருநாளாயிருந்ததோ அ
றியேன் பேரம்பலத்தினின்றும் பஞ்சாக்ஷரமேருவின் சுகாதீதின்
றும் எழுந்தென் உயிருள்ளொளியாய் அமர்ந்த எனது ஆற்றலின்மா
ன்மியத்தை யேதென்றுரைப்பேன் உடற்பேதங்களுள்ளும் உயிரொ
ன்றாகி நிறைந்து நின்றன ரென்றுங்கூறியவாறு காண்க, எ-று. (உஉ)

உள்ளும்புறமபாயுருவ நவ ரூபமொன்றாய்
எள்ளிலெண்ணெயையனிருந்தெங் குங் - கள்ளமதா
யாடுங்கிருக்கத்தறியாரே கோடிமறை
தேமருளாலதனைத்தேர்.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்பாய்க் காண்பாணங் காட்சியாகி யெள்ளி னு ளெண்ணெயைப் போல வெங்குறிதைப் பிரமஸ்வரூபமே அறி வாகியும் அவரதழகிய திருக்கூத்தே மனமாகியும் வினையின்படி ஆன் மகோடிகளிடத்து ஆங்காங்கு வூட்டியுறக்கியும் சத்திசிவமயமாகியும் வினைக்கூற்றொத்த சாதனர்களின் பஞ்சமலங்களை நீக்கித்திருவருளைக் கொடுக்கப்பட்டவரும் மற்றையரு ட்காமனத்தையே விபரீதப்பேயாக் கிவிடுப்பவரும் இவ்வஸ்துவாகிய சற்குருநாதனையே கோடிவேதங் களும் கூவியறியா மௌனாதீதஸ்வரூபொன்றும் அவ்வருள்மே லீட்டால் கூறியவாறு காண்க. எ-று.

(உச)

ஒன்றேபொருளென் றுணர்த்தியதுநாமானே
மென்றேயெனத்தாமா யெண்ணியே-நின்றும்
அருளாலுனீ யறியாயதுநாம்
பொருளாகும் பூரணமம்போது.

(இ-ள்.) பேதம்அபேத பீதா பேதரூபங்களாகிய அனந்தபி தசிதோ ளும் எனதுரிஜஸ்ரூபத்தை அறிபா தாணவமாயாமலத்தில் ளென்னமரணப் படிநந்தவென்னைகி ருபாபோக்கத்தால் இப்பிறவி யின்கண் அபி திநகறியாகிநின்றோகியுணர்த்த உணர்ஞான விழியா கீநிறையும் பேரறிவே நீ கற்போதமற்ற விடதக நட்போதமென் றும் அவ்வருட்போகமே நாமென்றும் அவ்வருளாலுன்னை நீ யறிந்தகாலத் துனக்குள்ளே நாமென்றும் அவ்வனுபவானந்தோ தயமே பரிபூரணமென்றும் அப்பூரண ஸ்வரூபமே நீயென்றும் என் னையு நினைந்த உன்னையே மறந்து இரண்டற்று நில்லென்று மோகிய ஓர் அம்பரச் சொல்லே உணர்த்தியவா நென்னையும் விழுங்கியமுருந்த வள்ளலின் பிரமாநந்தசாகரத்தை யேதென்று னாபபேன் எனக்கருளிய சிலயிதென்றமறிவித்தவாறு காண்க. எ-று.

(உரு)

போதமொழியவருட் பூரணமாம் பூரணத்தில்
நாதாந்தவீடேநடுவானூர்-பேதம்
பிறந்தாலுந்தாமே பெரும்பேரானந்தவெள்ளம்
சுறப்புந்தாமேயாங்குகம்.

அ.அ. பூரண நந்தோதயம்.

(இ-ள்.) தற்போதமற்று சிவமயமாய் நின்றியென்றும் நாதாந் தமயமாய் மகார மணிபூக் கடுவிலமர்ந்து ஜகமயமாய் நிறைந்தும இச்செகழும் சொற்பனம்போற றேனறியும் முன்போல் பிறவித் துன்பமயமாய் மறையாது தன்மயமாய் தாமாகிப் பொங்குமனநதா னந்தசாகரமாகியப்பாற்கடல் மென்மேலும் பொங்கி அதுமயமாகி கிக் கொள்ளலும் வினைப்பேதப்படி யெவ்விடத்திருபிணம அவ்வழியை திருவருள்விழியால் மறைத்து அவ்வருண்மயமாய் நின்ற லும் அவரதழகிய திருக்கூத்திவ்விதமென்றும் கூறியவாறுகூண்க. எ-று. (உசு)

எத்தனையோ ஜெனமத் தெடுத்தாய்ந்த நூல்கள் பல
அத்தனையு நீயன்றகற்றியே - சுத்தநிலை
பாராய்பாரபரமாம் பாராதுபார்த்திருக்கத்
தேராய்திருவருளிற நேய்நது.

(இ-ள்.) அனநதசாத்திரங்களை யெடுத்தாய்ந்த நான் யெனனை யாரென்று பாராதனாத பிறவிதோறும் இவ்வண்ணமே வீணா ட்கழித்து இளைத்து விடுதலினைக்கூறொத்ததோ இப்போதெ ன்னை யான்பார்க்கமுனபோற சுட்டறகிடமின்றித் தற்போதநதே ய்ந்து சிவமயமாகிப்பாராதுபார்த்துப் பரப்பிரம்மவெளியாகி அருட் போதமே தோன்றும் இச்சுத்தநிலையே யீதென்றறியா வறிவையிப் போதாசிரியரால் அறியவந்தெங்கும் பிரகாசியாய் விளையாடிநிற்கின் நேன் என்றுங்கூறுதலை அறிக. எ-று. (உஎ)

சேர்ந்தேனேவள்ளல திருவடியைநம்பியே
ஒர்ந்தேனுலகெங்கும் ஒன்றாகி - நேர்ந்தேன
திடந்தானெமக்கருளே தீர்ந்தநிலையாகும்
மடநதானே ஐயாமனை.

(இ-ள்.) திருவிழி ஜடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவமே வள்ள லெனத் திருவுருக்கொண்ட வாசிரியகைக்கிமையாய்ப் பாராது பா ர்த்து உடற்குயிராய் பொருந்தி அவரதுபொன்னடிகளே கதியெ ன்றுநம்பி உடல்பொருளாவி மூன்றும் விடுத்தென்னையுமிழ்ந்தொழியாதொழிந்தேன் பின்னர் கிருபாரீநாகத்தால் என்பாழ் பிற

பேபெ பொய்யெனவறிவித்து நீக்கிச்சின்மயவெளியாகி யெங்குமோ
ருருவாகிநிறையும் அவ்வருளே திடமன்றி ஆசிரியரை வேறுகாண்
கிலேன் அவ்வருளே திருமேனியாகி தோன்றியவாசிரியரமுன்
பேரிமையா நாட்டமாகி யென்னையுமறிந்திலன் அவ்வேகமயமாய்
நிறையுமவ்வருளே ஆசிரியனொனவுங் கூறுதலை அறிக. ௭-அ. (௨௮)

மடந்தானேயைந்தெழுத்தின் மாறாநிலைக்குத்
திடந்தானேயைநதைச் செபித்தான் - கடந்தானே
அறிவோர்கிருவருளா லாளுறைக்கிடப்ப
பிறிந்தார்பெரும பிறப்பினபேர்.

(இ-ள்.) இத்தூலதேகத்தின்கண்ணின்ற ஆன்மஸ்வரூபநாய
லர் அக்ரமே ஐந்துபஞ்சாக்கரமாகிச் சிருட்டி, திதி, சங்கரா, திரோ
பவ அனுக்ரக ஐந்தொழிலாய் பொய் தத்துவங்களை மெய்போற்
றேற்றுவித்து இருட்கேவலசகலமாகப் பிறப்பிற் பைட்டத்தி அவ
ற்றுள் அந்திரியாமியாய் ஐந்து நவாநி நிறகும அப்பூரணை மாறா
தவ்வைந்தெழுத்தாலேயே அவனாநியாயமல நினைந்து சொல்லாமற்
சொல்லி அர்ச்சித்து இத்தூலத்தை அவ்வான்மஸ்வரூபன் பிரிகிற
பரியந்தம் உள்ளபடிசாதனைசெய்து அவற்றை அடைந்த அடிபார்
களுக்கும் பணிவிடைசெயுத்தி, பகவேபேராநந்தமா கியககாந்த
போகம் தனக்குத் தானாய் ஓர்கணத்தில் மறைத்துக்கொள்ளாதோ
தன்னையறிந்தனரோ பிறப்பற்றொனனும் வற்புறுத்திக்கூறுதலை
அறிக. ௭-அ. (௨௯)

பேரற்றாபூதம் பிறப்பற்றாப்போழுடிந்த
ஊரற்றார்பாழி னுருவெளியே - பேரில்
திகம்பரியாயாடு திருக்கூத் தவிய
அகம்புறந்தன்னையறி.

(இ-ள்.) சிவமென்றுந் தானென்றும் இரண்டற்றவிடத்தே
எண்பத்துநான்கு நூறுபிரலக்ஷபேத உருவும் வெறுஞ்சாலப்
பொய்யாய் தோற்றுமோர் அகமாணவமாயையே அச்சொருபத்தி
ல் சொற்பனகற்பிதமென்றும் அவையே முப்பாழாய்விரிந்து மோ
ர் சொருபாநந்த சிதாகாச்வெளியாய் நிறைந்தும் சின்மய திகம்பரி

யாகி தாம்தாமென்றா திருநடம்புரியும ஈகரமது அழகிய திருச்
கூத்தை அறியவெனில், உண்டாய் அறியவெனும் உண்டே அறி
யாதனந்தசாத்திரங்களை ஆராய்ந்து புகங்கிளையையே போல சொல்
வதறிவதன்றி அவரை அறியமுடியாதெனவும் அவரை அறிந்தால்
ஆனந்தலாபமெனும் அவைகளை அறிந்த நீ உண்டே நோக்கி திரு
வருண்மயமாய அசைவற சுபமாநிந்நு உபநிதேய நிலை என்றும் அவ்
வினையே உண்டாவீடே டங்குமுமென்றும் அறியவாறுகாண்க ௭-௮.

அறிந்தாரோதயம் யவிரதோதயமிவய

பிரிந்தாரு நவநவம் பேரணை - அறிந்த

பிறவாநெடியாப பிரதாவிடையே

குறிதானலியாக்ருணம்.

(இ-ள்.) தன்னைத்தானிலிருந்து பிரம்மமாயப் விளங்குப மேய்க்ஞ்
ஞானிகள் போற்றியாய்நிறைந்து உபநிதேய ரூப ரூபமாகிய நூல
சூக்தம்காணங்கள் நீயகி அவ்வாய்வே அறியவானபாறுவாகி யெவ
வுயிர்க்கும் இாதயகமவதிலே ஆந்நிறைந்தும் நிம்மயாநாட்டமாகிய
சிவயோகமே சிவமயமாய நீயானறி துவிரபாவனை தோற்றுவ
தின்றெனும் அவ்வேசவரிவாய சுட்டறது சுபமாநிந்நுபரண
மும் தன்னைத்தானிலிருந்து அதைவத நிலைந்தோன்று அறியவாறு
காண்க. (௬௧)

தெரியாதுதன்னைத லைசுந்திருநசேர

நிருவாணமாகநிறைந்துத - தெருவாய

பிரியாதுவைந்திலே பேசாதமோன

மறிவாபிறப்பே தவந்தி.

(இ-ள்.) தத்துவங்களை அறிந்த அறிவே அறியாமையாகி நினை
நிலையே அருளறிவாகி யாவைபுங்கவந்தது ஞான நுரியனாகியும் அவ்
வருளறிவே சததுகிதானந்தமயமாய் தோன்றியும் அவற்றை அவ
வருளாலறிந்து அகமயமாய சுட்டறது பெரும வியாபியாயபெ
ரிய பாற்கடல் எதிர்த்து தன்னை முடிக்கொண்டதுபோல் பேரா
ந்தமே தோன்றுமெனில், அவ்வானந்தத்தையும் அறிந்த வருட்போ
தமும்போய் ஆனந்தாதிகமாயிரண்டறநடங்கும் பேரறிஞருக்கு பிற

சிக?கதுவாகிய அகாமிபசஞ்சுகமயினதெ ர மம் தோன்றியும் தன
துறிகைதயெ ர ம பாய சாமரீ நடனமபுரிவொன்றும் கூறியவாறு
காண்க (௧௮-௨) (௩௨)

புகை பிடிப்பதும் நாலை நேரம்
மறப்பதும் அப்படிப் போய்மீதான
ஆனந்தம்மீதானதான்
தானந்த தாமசம்.

[illegible]

தாதுரியண்டாண்டை தாதுரிதநாதுமெம்
கோணையியமாயக கோடபுமவி தாது
மறைகததநுளைய தாராரை
சுழிததமொழி பெனமீன நன

(தி-ள்) அனாவிற கணுவாகியும், அண்டாண்டங்களுக்கும் நிறையு
மோஸவநு ராகியும் உடன ருயிராய் வொற ஆதமஸ்வரூபனை அறிய
ஒட்டாது அளத்தபேதத்தாலும் மறைத்தது. அவற்றைக் கடந்து
அறிவோமெனில் சூலம் கோதந்தாலும் மறைத்து அவற்றை
யும் நீக்கி அறிவோமெனில் காரணமாய்ப்பால் மறைத்தும் யிடப்படி
அனந்தப் பிறவித் துன்பத்தாழத்தை வினேககொறுதல் விடத்து
காரணணியதகால் கிருவுருகல்காளனும் புரணரை வேதாசுமம்

கள் கூறாமல்கூறும் அவ்வேத முடிவினது ரகசியார்த்தத்தை அரு
ளே உருவாகி அவ்வருளாலறிந்து, பிறவியையும் பிரபஞ்சத்தோற
றத்தையும் கானந்தலம்போலும் சொற்பனைகற்பிதம்போலும் ரூபக
தரிசனஞ்செய்து நீங்கி அதுமயமாயவிளங்கும் சிவன முததியினிற்
பான்றி ஓசால மறந்து மறுபடியும் அவற்றை அறிந்துகொண்டி
ருடப்பரோ வென்றும் கூறுதல் அறிக, எ-று. (௬௪)

ஓந்தாரனந்த முருவெளியாப போவதனைத்
தீர்த்தாவினே பேதச் சென்மங்கள் - தீர்த்ததால்
தானேதானாகித் தானந்தமரணாகிங்
கூனந்தானுண்டோவுரை.

(இ-ள்.) அனந்தபேதத்தில் வஸ்துவை உபாகிதவினைக் கூ
றொத்த தன்னை உள்ளபடி அறிந்து அதுமயமாகி தீர்த்தாரனரே
இப்பிறவி பெருங்கடல் முனவிட்ட குறையால் சஞ்சிதசன்மபிரா
ரதவா அடர்ந்தாலும் சுகதாசுகந்த - மனதும் பகுப்பினறி சாட்டுத்
தியப்பால் பறையும் உறறும் சூரியனொளிபோல யாவையும்
பூரணதாற்கூறுகி அபூரிணத்தில மறைந்துகிடப்பரன்றி அத
னைப்பற்ற வ்விண்டுமே ற சிந்தையுப விடவேண்டுமென்ற சிந்தை
யும் இன்னொன்றும் இச்சேஷத்தியால் நேரிடும் இதாகிதங்கலையின
தென்றும் அறியா அச்சுவித யென்றும் கூறுதல் அறிக, எ-று. (௬௫)

உறப்பாலகிணையி னொழிவுண்டோமாயபு
பிறப்பாகியெவ்வும பிண்கும - அறத்தான
துறவார் துறந்தெவையுந் தூயநிலையாகார
உறவாமோ ஞானமெனுமுர்.

(இ-ள்.) துவிதாநாமியமாகிய கட்டுப்போதமே மேற்பிறவிக்கு
முனையாயிருந்து துன்பசாகரத்திற்கு இழுக்குமெனில் அப்போத
ததால் யெந்தநிடடையைக்கூடி அதனை நீக்கவல்லா அச்சுடடுப
போதமே கணப்போதேனுமநிலையிறப்பிறப்பென்றும் திருவருளோ
அடைந்தமெய்யடியார் உரைத்த உபதேசவாக்கியங்களை உட்கொ
ண்டவர்களுக்கு வீடென்றும் அவற்றை நம்பா துவிதபாவனையால்
கெடுத்து பகுத்தமனமே மேல்பிறவிக்கு வித்தாகுமென்றும் ஆயி

னவறறை பகுததறிந்து விடுசேரவேண்டாவோ வெனில், அனு
பவஞானமினமையால் கூடாவெனனும் தற்போதமாண்டு செத்த
வரைப்போலகிடந்த நினமலாவதகையில் தற்பெரிசனமுதலியன
வருளறிவிகக அறிவதே அறி மனவாகருக கெட்டாதென்றும்
சுறுதலை அறிக. எ-று. (௩௬)

சுறையேல நஞந் குறையாகுநானம்
மறைபாதியும்மறியாமார் ௧௧௧ - திறவா
த நனேயு நவாகு மாசாரியனமுன
பொருளானார் தாபபூரணம்.

(இ-ள்.) தற்போதமாண்டு உன்மத்தனாக்கிடந்து திருவருளை
அடைந்தாத தாககுறைவாலன்றோ அங்க உவதநா ள்கு றியும் அவ
றறைநினனதென்று அறிய படாத மெய்ஞ்ஞானமாகம புலப்ப
டாமல தடையாய் மறைததனன்றோ தற்போதம அத்தந்தேபூரண
ண்ட சுததிலை அனந்தகோடடிபின பரிபாசுதநால வாய்க்குமெ
னின அருளே உருவாகும ஞானசாரியா மன்னிலையில் இரண்டற்
றுப்பூரணமயமாய நிற்பானம ௧ றியவாறுகாண்க எ-று. (௩௭)

பூரணந்தப பொருளமைந்தவாமேகாண
காரணமாமவள்ளலுட் கண்மீ னந்த - காரணனரு
னென்னையனோத்தற்கோ வென்முனெழுதருள
தனையறிந்தே னதனற்றான.

(இ-ள்.) இப்பூரணந்தோதயமென்னும் பேரறிவாகிய ஞான
சூரியனை யாதோவெனில் காரணசமகுருவாகிய வள்ளலார் அருள்
நோக்கே விஷ்ணுமயமாகிய மனமாதியால் ஆட்டிவிக்கும் திருக
கூததை ரூபகதரிசனம் செய்வித்து அவற்றைததானனறென்று
நீக்கி சுட்டறறுபிருந்தபடியே எழுந்தருளிய அம்மெய்ஞ்ஞான
சூரியனை பினனும் சுட்டறகு மனமாதித்தவம் ஞானாக்கினியால்
எரிந்து மருட்படுமெனில், அறிவதெங்ஙனமென்றும் அறியமுன்
போல் மனமாதி சிசிப்பதினறென்றும் அருளோக்கனறி அறி
யாவறிவாகி நிற்பதே சுததிலையெனனும் அவற்றால் உதயமா
கிய பூரணந்தோதய சாகரமே தனது சொரூபமென்றும்சு
றுதலை அறிக. எ-று. (௩௮)

தலமறிந்தார்க்குத் தடைபிலர்நதம்
மலபரி பாககாலவாரார் - கிலகு
வீனாயமனத்தழுவோ மேலோர்விழங்கிறைப்போர்
காண்பிறப்பொழிவை காண.

(இ-ள.) மெயஞ்ஞானாரியை அடைந்து நொம்பக் தருத
அசிபதார்தயிசெய்யாபடி அநுபவமபெற்று அவ்வனுபவாகக் க
டையுடையாகு மென மேலாகுதமேலீட்ட தடையறனுக்கோன்று
மெனதும் அவற்றையடையாத அபரதவர்க்குக் கு மனமடங்கு
வதினதெனறுப மலபரிபாக காலத்தன்றி பிறவிததுன்பம் நீங்கு
மாறினமெனறுப கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (௩௬)

சத்தியமேயெந்தாய சகஜோகியானவநுன
புத்தியனஜோயானமறைத்த மோனம் - நித்தம்
அகப்போருட்ஞா மனத்தமாந்தச
சுகப்போமுடிவே சுகம்

(இ-ள.) ஐக்கோகியாரிய வந்தியேகமாம் வுபநிரதிஜயாகந்
தவருண்மய சத்திபததில இரண்டறசகல்கிருத்தபடியே சுகமா
யிநசுதும் மெனன புகதிபாபப நிலைய யிமைப்போதுமமாறாத
தனுள் மறைத்தொழித்தேனனனைவிழங்கி யச்சத்தகதி வினறு
மெழுந்த திருவிழி நடாதார பரித்தியாகிய பரமசிவசுதிநடனம்
அநந்தாநந்தமுப சத்துசித்தாய கண்டசுகபோதமம் நமுநிசகண்ட
றியா சுகாநந்தாதிதயமே உண்மைமுத்திலெயெனறுப அவ்வ
ருண்மேலீட்டால் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (௪௦)

வெண்பா மாலை முற்றிற்று.

திருச்சி நமடலம்.

வேதாகமப்பொருள்.

வெண்பா.

வேதாகமப்பொருளாய் மேவியசெந்தேனருநதி
நாதாந்தவீடுகருது நாமவாழ்வோம் - நாதாங்கக்
கூட்டிலமனக்குங்கைக் கொல்லாமற்கொல்லவருள்
வீட்டிற்குடியாய் விடு.

வள்ளலெனுட்.

எண்ணீர்க்கரிநெடிலிரிய

விரதம்

வள்ளலெனுமெங்கோனே வாகார்வாகார்
வகையலியாழ்மடனெ மேல் வைத்தார்பாதம்
துள்ளிதுள்ளிதகிரிபு மகதபோதபிராகசி
தொல்லையெல்லாமிருளறுவ கூட்டெரித்தும்
உள்ளபடியெனையறிவிந் தோபதமேயு
எள்ளமதையறியவென்றே வுள்ளதாகக
கள்ளமனதொழைதெய்வென்பவென ஈர்விட்டு
கைவல்லித்திகிலெனே கலந்தாரநாமே

பஞ்சாந்திரமால்.

அறிவினிலையெவிடமென நயிபவொழிமன
மடங்காது வறிவினினைய
அறிவினிலையெவிடமென நயிவெனில்பாடிபமது
வஞ்சுமாய் பொங்கபொங்க
குறுகுறிலையெவிடமென நயிவெனில்பாடிபமது
குறியாகுபவெனியினையும
கூட்டுவாநாதாத நிடமீதமபவ
கூததனநகபிபதமே
நெறிவேறிலாமைமாற சுழிமேயினின்றா
விலையாத்தென மென்றெண்ணுவோ
நீக்கமறநிறைவருளி விலைமைமாநகதமே
நெககுருகமனமாய்புங்
சுறுவியும்பினொடா நின்றவாறறியாமை
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கவனவொளிபாவவரு மவுனகுருதேசிரா
கருணைகண் ணுடைவள்ளலே.

தந்தைமதிநைந்திட வமைந்தவருட்சிந்தையோ
சராசரத்துட் சுடரதாய்
தானுத்தகார்தொருக் கோனுவெழுந்தெவையுந்
தாமெனவே வந்தபொருளாய்
எந்தமலபந்தமூழ் வந்தகுறைசநதையை
யெட்டியுதைப்போமெனறதா
யேகமயமாகியொரு பாகமுறவாகியும்
எண்ணரியபேதவுருவாய்
சொந்தபூடலாவிபொரு ளெல்லாநதகர்த்தெழுஞ்
சோதியாநந்த சொருவாய்
சுசுக்கடன்மடுக்க சன்னக்கடறுலைக்கவுஞ்
சூகூமெய்ஞ்ஞானசுடராய்
கந்தராயாறுவரை யாகியருளாயறிவின்
சண் ணாடிருந்தகு நவாய்
கவனவொளிபரவவரு மவுனஞ்ஞாதேசிகா
கருணைகண்ணுடைவள்ளலே,
(௨)
உள்ளபடியென்றுந னார்த்வழுகமாகியென்
னுணர்விழியைநாடிநாடி
புறுகசடவென்பெலாம் பாவநிலைகடர்மையா
லுருவினுளவான பொருளை
விள்ளவேஆறாறு மீதிலறிவாக்கியுப
வெட்டவெளி தன்னினின்றும்
வேதாந்தசமரசச் சித்தாந்தமுத்திநெறி
வீட்டிலெனை கொண்டுசென்றுந்
துள்ளவேயாநந்த தீதமயனாகுஅத்
துவைதவிழி தன்னில்வைத்துந்
தூங்கா துதூங்கியே சும்மாயிராரின்
சூகூமெல்லாம் புகனறும்
கள்ளமனதானநிதி யடிமையறியாமையாற
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கவனவொளிபரவவரு மவுனஞ்ஞாதேசிகா
கருணைகண்ணுடைவள்ளலே,
(௩)

ஆத்மதிபப் பாஞ்சோதியர யெங்குமரி
 ஓமநமசிவரவென்பதரய்
 யருருருவிவாசமா யுருவைந்துகோசமப்
 பாலுமை யெனுநாமமாய
 சோற்றுத்துருத்தியி லிருந்துமறியாதவொரு
 சோதிமணி சொருபவெளியாய்
 துலங்குமறிவைந்தாலும யாராலுமறியாத
 துரியவாழ் வப்பாலுமாய்
 ஏற்றுமொருகோடிமறை யாலுமறியாதவொரு
 வேகமொழி யோகவொழியில
 ஈதெனுமுணர்க்க குருநாநுமுதிக்கிலோ
 யேதெ னுமுணாப்ப துளவோ
 காற்றுமனமாயெயொடு தூற்றியெனையாண்டகுரு
 கங்குல்பக லற்றவிடமே.
 கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
 க்ருணைகண்ணுடைய வளவே.

(ச)

அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு யிழியிழு
 எடங்குவது நிருவிகற்பம்
 யாருமறியாமலுரு பேரறிவதாகிவெளி
 யாடுவது நிருவிகற்பம்
 கண்டபலபொருளெலாங் கைக்கனியதாகமுன்
 காண்பதே நிருவிகற்பங்
 கலைகளரணடோடாமற் சுட்டுமோருமையைக்
 கலப்பதே நிருவிகற்பம்
 உண்டிண்டிலகிரியமு துண்ணமடையோடவா
 யுண்பதே நிருவிகற்பம்
 ஒருமூன்றுகாலமிமை யாதவிழியொன்றிலே
 யுளவறிதல் நிருவிகற்பம்
 கண்டவுருவெளியெலாந் தானுகிறிங்குமொரு
 கங்குல்பக லற்றவிடமே

கூடி பூரண நத்தோதயம்.

கவனவொளிபரவவரு மௌனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வளலே,

(ரு)

பஞ்சாத்மாவை முற்றிற்று.

ஆநந்தக்களிப்பு கண்ணி.

இராகம் ராதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

தமிழ்ப்பு.

தான்றானே தான்றானே தானே தானே
தான்றானே தான்றானே தான்றானே தானே
பல்லவி.

சத்தியமாம்பொருட் டானே தன்னைச
சாற்றியநான்மறை பூடி வினிற்போனே (தான்றானே)

சாணங்கள்.

கலைணடினாலொன்று	ஆணி - முனைக்
சுயதேறிக்கொண்டமுதுண்டிரு	ஞானி
நிலையறியார்மலக	கேணி - கண்ட
நிலையருளாய்முடிநின்றதே	வாணி - சத்தி (க)
என்னபடித்தாலும்	வீணை - அதில்
எய்தாதெங்கோளருளினனமுங்	காணை
சொன்னதூழ்வினையிருந்	தோனே - வந்து
சொக்கினுற் பின்னுஞ்சிவமேது	தானே - சத்தி (உ)
தோணுமோராதாந்த	வீடு - தன்னை
தூண்டியிழுப்பதுவாயெங்கோன்	பாடு
காணுமோகற்றுமென்	கேடு - குண்டலி
கைகாட்டினுலன்றோ காரணலாம்	வீடு - சத்தி (ஈ)
குண்டலியேதுநி	தானி - கொண்ட
கோரணிகூத்தின் குறிகண்டோன்	ஞானி
சண்டனுமானதுவே	நீ - வேறோர்
சண்டன்வராமுன்னர்செத்திரு	மோனி - சத்தி (ச)

எல்லாமுடிந்தது	வாமே - ஐய
னென்றுவுரைப்ப திறந்திரு	தாமே
சொல்லாவனுபூதி	யாமே - அதை
சோதிக்கத்தான்வேறு சூதாகிப்	போமே - சத்தி (ந)
பஞ்சாகூரமாய	விளங்கும் - பர
மார்த்தசொருபத்தைப் பாராது	பார்த்து
துஞ்சாமறறுஞ்சிக்	கிடந்தேன - அந்த
தூயவெளியருடிதிருமேனி	கொண்ட - சத்தி (க)
நிலலுமநிலலென நெந்த	னுச்சி - மிசை
நேரிருபொற்றுளை	நேரோறிருத்தி
சொல்லாமற சொன்ன	மொழியே - கலை
சொர்க்கமூலசகழி	புகுகிடந்தேன - சத்தி (எ)
அங்கென்றெழுந்ததும்	வாசி - குண்டளி
அவ்வீடுறைந்தழகா	புகுகுளளே
சுகுகொன்றிருந்த	தறிய - சிவ
சித்தம்பரகூடத்தின் நிலையி	னினற - சத்தி (அ)
நினறேநீயா சுவாமி	யெனறேன - ஐயன
நீயேயறியது நீயானே	யெனறுஞ்
சென்றான்றிருக்கோவி	லுள்ளே - யானுஞ்
சென்றுபிணினினறச	சுவமயவீட்டில் - சத்தி (கூ)
ஆத்தாளுமப்பனு	மாங்கே - அவர்
ஆடாமலாடு மழகை	யறிந்தேன
பார்த்தால சுழிமே	லாதாரம் - அந்த
பரிபூரணநாத பரசிவ	சாரம் - சத்தி (கௌ)
சென்றதும் நாதாந்த	விடு - அந்த
சிவகயிலையான	சிதம்பரவீடு
னென்றதும்மாமாயைக்	கூடு - உச்சி
வெளியொளியாகி	விளங்கிடுமநாடு - சத்தி (கக)
செல்லாமல்சென்ற	மடத்தில - ஐயன்
செந்தண்மலர்ப்புஞ்	சென்னியிடத்தில்

வல்லோரு மெல்லோரும்	போற்ற - வள்ளல
வாசிவழிச்செனறேன்	தேசிகநென்றான் - சத்தி (௧௨)
தர்க்கஞ்செய்வாரொரு	கோடி - அந்த
சண்டாளர்க்குங்கதி தானுண்டா	மோடி
வற்புறுமெங்கோனை	நாடி - பொருள்மூ
வைத்திடினருள்வினையாடலாங்	கூடி - சத்தி (௧௩)
ஏதுபிறந	திறந்தாலும் - கழுதைக்
கெடுத்துபதேசத்தை யீய்த்ததி	னலும்
வாது கோழி	மயிலாமோ - அருள்
வாய்மலறறேனுகா	வண்டெனாமோ - சத்தி (௧௪)
ஆயாதநூல்களை	யாய்ந்து - மூடர்
அருள்குருவாசகினை யறியாமன்	மாய்ந்து
ஓயாப்பிறவியிற்	சாய்ந்து - துன்பால்
உருவாகியருவாகி யழிவதோ	வாழ்ந்து - சத்தி (௧௫)
ஏதேதுணாத்திடி	லாமோ - தர்க்க
வினாக்குமைய னிரங்குவர்	தாமோ
வாதொருகுதொன்று	மில்லா - அனபர்க்கு
வாயத்திடுமாநத வாழ்வெளி	தாமே - சத்தி (௧௬)
எல்லாருமீசையுள்	ளோரோ - அர்
ளெண்ணார்களோகோடி	மயிர்நிகப்பாரோ
பொல்லாக்குதர்க்கத்தி	னோ - நாளைப
பிடித்தெனகட்டையில் பேசுவ	ரியாரோ - சத்தி (௧௭)
பொல்லாநிருமூட	வஞ்சர் - நாளை
புழுமயமாகிடும் பொய்மமலக்	கூட்டை
வல்லாருணாப்படி	தேர்ந்து - தனை
வழிப்படேல்கிட்டுமோசற்குருப்	பாட்டை - சத்தி (௧௮)
போதவொழிவினி	லென்றான - அந்த
பூரணமானப்பொருணிலை	யென்றும்
நாதாந்தவீடறி	யென்றான் - அங்கே
நானேயொன்றாகும் நாட்டமே	யென்றான் - சத்தி (௧௯)

சொல்லவுஞ் சொல்லற	நின்றான் - அந்தத்
தூய்வெளியாகவே ழாங்கி	யிருந்தும்
இல்லையினதியே	யென்றான் - பின்னு
மெழுந்தருளாகி யியம்பினு	னன்றோ - சத்தி (௨0)
எந்தைசம்பந்த	ரருளால் - எனக்
காகவெழுங் கண்ணுடை	வள்ளலார்தம
பந்தமாரின்றதெல்லாம	யார் - என்ற
பரந்தியாரந்தம பரவினதே	தேர் - சத்தி (௨௧)
ஆறுறுக்கப்புற	மாங்கே - யானே
அறிவாயிருந்தருளுனது	மாங்கே
சீறுறுமுகவள்ள	லெங்கோன வந்து
திருவடியொளருக சேர்த்தது	மாங்கே - சத்தி (௨௨)

ஆநந்தக்களிப்பு முற்றிற்று

எ ழு ம் புக டை .

எண்ணீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குளகம்

எ ழு ம்புகடையானேமுதற் பேதாபேதம்
வெண்பத்து நான குமுதலெல்லா மொன்றாய்த்
துறம்பினனுவாகி சுழிமுனையிலாடுஞ்
சூகூடதேதானாகி துரியா தீதக
கரும்பமுதமுண்டு வருட்கண்ணுன்முன்று
காலமெலாஞ் சமா திதனிற்குணுகொண்டே
யிருந்தபிரானெங்கோனே யென்னுளாக
வெழுந்தவொரு மொழியகத்திலிருந்ததாலே
அறிவறிந்தோம் திருஞானசம்பந்தர் பொன்
னடியறிந்தோம் சர்வபரமம அதுதானானக்
கருவறிந்தோம் காரணமேபூரணநாதக்
காக்ஷியறிந்தோம் கனகசபையைநாடி
கிறையறிந்தோம் சீவபாஞ்செழுவான்சோதி

தீபழறிந்தோம் மமுதமுண்டோம்வாழ்வின

குறியறிந்தோம் திருவருளுண்மறைந்தோ மூலக்
கூத்தறிந்தோம் தனையறியார்கூறறிவதனே.

எண்சீர்க்காழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

பாருங்கள்பூரண நந்தமபாரும
பரமகுருவள்ளலருட பரலிபபுண்டாம்
யாரப்பாவனுபவா நந்தோதைய
வாசசரியரு சம்பந்தாருளாற்சொல்ல
தேரப்பாநுலையருட் டே வியாலே
தெகூணுமூத்திசிடந தெரியுமபாரு
நேரப்பாகயிலையிடம் நீயேயாவாய்
நீடுழிகற்பங்கோள் நினைவிலாகும்
சாரப்பாபூரணமே சாரநீயும
சத்துசித்துநந்தமயததுட் சர்வாநந்தம்
வேரப்பாவேறாகி வேதாந்தத்தின
வெளியாகியொளியாகி வீடுமாகி
பேரப்பாபெற்றவறகே பிறவியேது
பேசாதன்மாமே பேராநந்தக
கூரப்பாகுருமொழியாற குறித்தகுக்கூ
கூறினேன்குருவருளால் கூந்துப்பாரோ

இதுவுமது.

பாரப்பாபத்தருண்டு சித்தருண்டு
பண்பானபாசீவன் புத்தருண்டு
காரப்பாஅவர்களசொல்லைக கருத்திலு
கயிலையிடமுனக்குக காணியாகும்
யார பாவெனவமதை யசங்காரத்தால
அறியாமலயெதிர்த்ததுமிக வநாதகந்தேடிச
சேராதேபாழ்கரகு ஜெனமாஜெனமம்
தீராதகன்மவினைத் தீராதப்பா
ஊரோதுப்பேரோது கற்றோது

பூ ர ண ன ந ற் தே த ா த ய ம்.

ஒருவர்துணையில்கூப்பா உற்றுப்பாரு
 போரேதுநின்றதக்வம பொய்தான்பொய்யாய்
 போகாதேஐமநிடம பொறுப்பதேது
 தேரப்பாசிவமயத்தை தினமுமபோற்றித்
 தோந்தடியாரடிசோ தி நவருளேநோக்கிச்
 சாரப்பாசற்குருவின வழித்தாய்ச்செலல
 சாயுச்சபதமதுவுஞ் சாருநதானே

இதுவுமது.

பாரப்பாபராபரத்தா யென்னுளாச்சு
 பதிநெட்டுசித்தநட மென்னுளாச்சு
 பேரப்பாவகத்திச ரென்னுளாச்சு
 பிரமனுமாலருத்திரநு மென்னுளாச்சு
 ஊரபடாச்சகலயுழி மென்னுளாச்சு
 உரைகோடிமந்திரங்க மென்னுளாச்சு
 தேரப்பாவைநதெழுத்து மென்னுளாச்சு
 சிவகயிலைசிதம்பர மு மென்னுளாச்சு
 கூரப்பாசுரோடிபறை மென்னுளாச்சு
 குருசீடனமறைந்தவிட மென்னுளாச்சு
 மேரபாபொதிகைகிரி மென்னுளாச்சு
 மேருவலசஞாயசந்திர மென்னுளாச்சு
 சாரப்பாவருளமயத்தை சார்ந்தககால
 தாய்சிறுபெண்ணுளஉரைக்க சார்ந்துகொண்டு
 ஏரப்பாமேலவிடு ஏரிபோகக
 இருந்ததெதுவது நியாயமென சந்தாமே

இதுவுமது .

சித்தனென்றபேர்யார்க்குத் தெளிந்திட்டோர்க்கு
 ஜெகமாய்சைசித்தானேன் சித்தனாகும்
 கர்த்தனென்றபேர்யார்க்கு கடந்தஞானி
 கருவவானேன்காரணனே கர்த்தனாகும்
 பித்தனென்றபேயார்க்கு பிரமாநநன்
 பேசாதபிடமறிந்தோன் பித்தனாகும்

முத்தனென்றபேர்யார்க்கு மவுனயோகி
முப்பாழுமொன்றானேன் மவுனியாகும்
சுத்தனென்றபேர்யார்க்கு சிவயோகிக்கு
சுருதிமுடித்தானேன் சுத்தன் சுத்தன்
சுத்தனென்றப்போயார்க்கு சர்வக்கியானி
சத்யமெதானானேன் சத்தநாகும்
நித்தனென்றபேர்யார்க்கு நிறைநதஜோகி
நிர்விகற்பயநதானேன் நித்தநாமே
இத்தனையுந்தானாகி யிருந்தனனே
யெனையறியசின்மயந்தாம் யெங்குநதாமே.

உ

காரணோபதேச விளக்கம்.

— 0000000000 —

பூரணநதஸ்வரூபமே அறிவென்னு ஞானசூரியனாகவெழுந்தரு
ளிய வெனது சற்குருவே நமசிவாயம்.

மோனாதீதவஸ்துவினது தாரதனமியழும் பக்குவர்கள் தமமை
யறியுமியல்புங் கூறுகின்றது.

ஸ்வரூப சாக்ஷாதகாரபலத்தையடைந்த ஞானிகளது நூல்கள்,
பஞ்சாக்ஷாவஸ்து வாக்கியசாமபிரதாயம். அதுபஞ்சமலத்தாரமனோ
வாக்குக்கிடாவருட்போதம். ஆதலால் அதனை விசாலமாய்ப் பிரசங்
கிப்பதல்ல அஃதெப்படியெனில் ஒருபக்குவன் தனு காண புவன்
போகங்களாகிய ஊனாதிகளைவெறுத்து ஞானசூரியரையடுத்து பனி
ரண்மெருடஞ் சிகிச்சைசெய்வானெனகிறும் அவனது பக்குவநியதி
களைந்து தற்போதமழிய சுகாரந்தத்தைப் பெறுமிரகசியார்த்தங்களி
ல், ஒருதுட்பதனைச் செவியினிடமோதுவது அபரூபம், அதுவிட்ட
குறையாயிருக்கும் அப் பிச்சொல்லியும் மற்றோரிடஞ்சொல்வா
மிருக்கவும் திருவடிக்கண்ணயிக்கியமாக்கி சிவத்தோடும் சேர்த்துக்
கொள்வதேயொழிய அவ்வெளியிற்றிருப்பவு மவனதுதற்போதம்
ஜீவிக்கவும் விடுவதில்லை யாதலி னவற்றை விசாலமாய்ப் பிரசங்கிப்ப
தல்லவென்று முன்சொல்லியதுதான் அவ்வேதாந்தவாக்கியங்கள்

தேகாதியிந்திரிய பரியாதம்பற்றியெரிந்துகிற்கும் பக்குவாகட்டேயன
றி மறையருக்கல்ல அப்பக்குவர்கள் திருவருளினால் வஸ்துவையதார்
த்தமாயறியும்படி கெனது ஞானசாரியாது விழிநோக்காகிய திரு
வருட்போதத்தால் அவ்வஸ்துவைக்குறித்தே யொருதுட்பக்கருத்
தைச்சொல்லுகின்றேன.

சிவம் என்படுவன என்னவெனில் தூரத்திலிலலாமு இத்
தேகத்துக்குள்ளிருக்குஞ் சீவனானே சிவமென்பதாம். அஃதே
பபடியெனில், இச்சீவன பஞ்சாவதையைப்பற்றல் சிவனும் பஞ்
சாவதையைப்பற்றல் சிவமாம்.

எப்படியெனில் இந்தப் பிரணவஸவருபமான ஆதவையீவனு
டைய சன்னிதானமே தன்மாத்நிகராம இதே ஞானென்றெழு
கின்ற அகம் எனநுகற்போதம் மனோராமாய அநுகரண வி
ருத்தியாகி யிந்திரியவழிச்சென்று புவனபோகங்களைப் பொசிய
சாககிரசொப்பன கழுத்து ஆகிய மும்புநவவஸ்தையிலுந் தோய
ந்து பஞ்சவனப படி கம்போல தத்துவமயமாய் கருதுக்கங்களை
கிரகிக்கிறபோதே சீவனம்.

இந்த சீவன சிருட்டி, திதி, சம நார மெய்யும் பிரயோகமுன
று தொழிலும் தானேதானை நனவே துவாகிய இந்தசாகிரம
முதலிய பஞ்சாவதையினும் தோயத்துபடுகது சிற்றோலும்,
ஆகாய சிற்றோலும் தோயவற துரிய ஆரியாதிதமயமாய் நின்ற
போது சிவமாம்.

தோயத்துஞ் சீவனாகி தோயவறச்சிவமாகி துமபிகளைபோ
லும் நாவ்போலும் இந்தசிவரம் பரவீவனே காண்பானாக காகதியு
மாய சத்திசிவமென்று குருதிடனென்றும் மிரண்டுமேற மோன
மென்றும் அக்வைதமென்ற போதமுமின்றி மேரணதேகம் நின்
றதே அநதச் சீவவான்மஸ்வரூபசிவமாம்.

ஆதலால் இங்குடகதுக்குள பிரணவொருபமா ஆடி நிற்
கும் சீவனானே சிவமென்பதாம்.

இந்த சீவனே சிவமாகில் இஷ்டசித்தியைப்பெறலாமே அஃ
தெப்படியெனில், கார்த்தத்தினிடம் ஊசிபற்றுதல்போல கார்த்தமே

ஐங்கு சிவசன்னிதானத்தில் அயமென்னுந் தத்துவங்கள் இந்த சிவ
மாத்ரு சிவஸே தால யிமானிதது இஷ்ட-சித்தியை யிருப்பு
வது இது தத்துவ தற்போதா இதை தத்துவ தற்போதம் சினைதத
படி ஒரு அணுவை சிநாடிகாக்க கூடுமா கூடாது வாககுமென அதித
அகோசாமாகிதம் அரிபிரமதகுமெட்டாத அநத சிவமாகிய சிவனே
அணுவிற்கும அணுவாகி அண்டகோடிகளுந் தானை உலகநதிரனை
ப்போல மிததைமா பூபவகளாய் விளங்கு இடபிததிபா யிருப்ப
தை அறிஞரறிவா நானாநணனின் தனவாதிபாகிய பிரமவிஷ
ணுருத்திர மகேசுர சகாசிவமென ஒரு தத்துவநிரிகை மயமாய்
துவிக போகாளமாககளின் உணசனண ஸ்ரீபாகுமோசுடாது
அயவாந்மாகத பபே ஐனன மரணமாயிப அநத பூகிபசககராத
திருநீன பஞ்சவனபபபிசமபோல மாபுமநசுதநாய் திருகாத
தை யாவாறிவார் அறிபவாநதந் சாபோதமழிய னானசாரி ரென்
லு மருதுகடைததால் அரிப பநட்டு பாகமுதமாய யிதுவே
அதுவாய பிததசெயனே சிவமாமாய பிததிபாகதமோகூத மாயிப
மோனத்தில குடியாய் மோனத்திமேயம்.

காபினேபதேச விவரம்

(மரு)

விருத்தம்

திருவான ஓரெருக்கே சகமிவாதி
திருமுசத்திதனனில் ரவருசனிட் தமேவி
உருவாகுநாகசிகதே சதாசிவந்தான
கண்டுக்கொள்ள மன னும்விண்ணு மதுபாயி
உருவாகவாயவ வது மசேசனமாயன
உறநானமுக்கீழும் நுதர்ப்பிமம்
அநவாகுமைநது நுவு மோனமுபசத்தாய்
அண்டசராசரவருட் சித்தனநதுதானே.
இனி

வஸ்துவநெடுக்கம்.

சிவமே! இருக்கு எகாசாமம் அதாவணம் எனக கூறப்பட்ட
உதர்வேதமும ஆறுசாத்திரமும் பதினெண்புராணமும் அறுபத
மகாமகோபாத்தியாய்
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்

